2014 / 2015 – Duo jaareditie

Stalpraet

De nummers in 2014 en 2015:

- Nr 126 – December 2015
- Nr 125 – Juli 2015
- Nr 124 – December 2014
- Nr 123 – September 2014
- Nr 122 – April 2014

nummer 126 – december 2015

Stalpraet

Wij wensen al onze leden hele prettige kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar

In dit nummer:

- Westernrijden in Ede
- Vakantie in Frankrijk
- Rijden in het Amsterdamse bos
- Sinterklaas op de Legmeermanege
- Kunst cadeau's voor Gesine en Dineke
- Snertrit
- Uitnodiging ALV

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Algemene Ledenvergadering	4
Jaarcontributie 2016	4
Evenementenkalender	4
Manege de Jong	5
The Mill ranch in Ede	6
Rijden in dameszadel	7
Domaine de Facaud	9
Rij-figuren	15
Leonie Sta	16
Zon, paardrijden en snert	17
Sinterklaasgedichten	21
Kunst voor Gesine en Dineke	23
Is jouw helm nog veilig?	24

Van de Redactie

Jammer genoeg pas de 2e Stalpraat van dit jaar. Maar wel met een variatie aan artikelen. Geschreven door onze leden, maar ook artikelen van het internet en vanuit een motorblad!

Een aantal leden hebben een heerlijke ruitervakantie gehad op Domaine de Facaud en doen daar uitvoerig verslag van.

De rit bij Stal te Bokkel is niet doorgegaan, vanwege weersomstandigheden. Maar de Snertrit maakte dat wel weer goed.

In de evenementencommissie is Miranda afgetreden en Leonie toegetreden. Leonie introduceert zichzelf dan ook even.

We wensen jullie alleen Prettige Kerstdagen en een Gelukkig 2016. Waarbij ons goede voornemen is om minstens 3x de Stalpraat uit te gaan geven.

De Redactie

Colofon

De Stalpraat is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:
9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:
bbrr.evenementen@yahoo.com

Website:
www.bigblueruitersport.nl

Redactie:
Dineke Hoekstra
Marije Verduijn

Bankrekening:
NL98 INGB 0002 5699 20
NL18 ABNA 0545 9290 40

KvK handelsregister:
Nr: 34249074

Manege:
Elke donderdagavond rijden we in de Legmeermanege in Amstelveen
Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:
De foto's op de voorpagina zijn van:

- Pleun Goede (strandfoto)
- Willem Schollaardt (bosfoto, eigenaar van The Mill Ranch)

Wist u dat?

- Miranda van haar paard is gevallen tijdens de vakantie in Frankrijk?
- En dat al meteen bij het begin van de 1e rit. Maar gelukkig bleef het daarbij.
- Dineke haar zonnebril verloor tijdens een rengalop over een groot weiland in Frankrijk?
- En ze die toch in dat grote weiland terug wist te vinden? Met dank aan de scherpe ogen van Miranda!
- Dineke ook gevallen is bij het opstappen bij Ginger?
- Ze ging er aan de ene kant op, Ginger begon wat te lopen, en Dineke gleed er aan de andere kant weer af.
- Bert, onze instructeur op de Legmeermanege, met pensioen is?
- En nu ook helpt bij gehandicapte ruiters? En bij het mennen voor gehandicapten?
- Dit alles voor Ons Tweede Thuis die paarden heeft staan bij Poldersport De Kwakel.
- En dat hij hier via Gerrit Goede is terecht gekomen?
- We een echte fotoshoot hadden tijdens de rit bij The Mill Ranch? En dat dit 200 foto's heeft opgeleverd?
- Er al plannen gemaakt worden om volgend jaar weer naar Domaine de Facaud te gaan?
- Leonie Sta sinds kort bij de Legmeermanege rijdt? Zij stelt zich in deze Stalpraet voor.
- De evenementencommissie gewijzigd is? Miranda eruit, Leonie erin.
- Niek in oktober 2014 een flinke val van haar paard heeft gemaakt en daarbij 3 breuken in haar linkerarm had?
- Dat daar een ontsteking bij kwam, en daardoor het bot telkens niet goed aangroeide?
- Ze nu al 7 operaties achter de rug heeft? Er nu wel 2 breuken zijn genezen, maar 1 nog steeds niet?
- Dineke nog een keer gevallen is dankzij Ginger?
- Aan het einde van de les liep Dineke naast Ginger. Hans Zweers ging even timmeren. Ginger schrok daarvan, ging draaien en trok Dineke omver en rukte zich los.
- Ginger ging toen door de deur het erf op. Gelukkig hebben ze haar kunnen pakken voordat ze de straat op ging.
- Dineke had een pijnlijke arm dankzij de ruk aan de teugel.
- Gerrit zich even versprak: 'Ik ben toch een keer in de buitenbak van Miranda afgevallen? Eh, van Minerva!'

Algemene Ledenvergadering

Hierbij nodigen we onze leden uit voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering.

Deze wordt gehouden op vrijdagavond 29 januari 2016 op de Legmeermanege, Noorddammerweg 50 te Amstelveen.

De vergadering start om 21:30 en eindigt om 23:30 uur.

Agenda

- Opening/ingekomen stukken
- Notulen 2015
- Evenementen 2015/2016
- Financiën 2015/2016
- Legmeer 2015/2016
- Verkiezing Bestuur
- Verkiezing Kascontrolecommissie
- Rondvraag
- Sluiting

Bestuursverkiezing
Dit jaar treden Jean Jacques Georges en Marije Verduijn af. Beiden zijn herkiesbaar.

Verkiezing Kascontrolecommissie
De kascommissie 2015 bestaat uit Tineke Jonkman en Robin van Tilburg.

Jaarcontributie 2016

We willen onze leden verzoeken om de jaarcontributie voor 2016 over te maken.

De contributie bedraagt € 17,50.

Graag overmaken op:

- NL98 INGB 0002 5699 20 of
- NL18 ABNA 0545 9290 40

T.n.v. BBRR te Amsterdam.
O.v.v.: jaarcontributie 2016

Evenementenkalender

Hier een overzicht van onze evenementen voor de komende tijd. Voor meer tijden en kosten zie onze website.

Inschrijven voor evenementen kan door het sturen van een email naar bbrr.evenementen@yahoo.com

Zondag 24 januari 2015
Dameszadelles bij de Hollandsche Manege met aansluitend High Tea

Ook mannen mogen hieraan meedoen. Een hele aparte ervaring.

Vrijdag 29 januari 2016
Algemene Ledenvergadering
Legmeermanege, Amstelveen

28 – 31 januari 2016
Jumping Amsterdam in de RAI te Amsterdam.
Voor leden: je krijg 10% korting op je toegangskaartje, door inlevering van je kaartje bij Dineke.

Zondag 21 februari 2016
Springles bij Manege Groot in Egmond.

Zondag 20 maart 2016
Bosrit bij manege Het Zwarte Water in de Mortel.

Manege de Jong

Voor het eerst dit jaar rijden in het Amsterdamse bos, vanuit manege de Jong. Jean-Jacques zou voorrijden, maar die kon op het laatste moment helaas niet. De manege moest toen met spoed een andere voorruiter regelen en dat werden er twee: Eefke en Sheila. De dames waren al in het bos en zijn voor ons teruggekomen.

We hadden mooi weer. En het was een leuke rit. Echter de dames hadden denk ik niet zoveel ervaring met voorrijden. Later hoorden we dat ze 2 uur in het bos rijden ook wel lang vonden. Ik heb wel een paar keer gevraagd of we in galop mochten. Dat mocht dan, alleen Sheila ging niet met haar eigen paard in galop. Zij bleef draven, maar wij mochten galopperen.

Het paard van Evert was erg druk en wilde al snel galopperen. Evert is toen naar voren gegaan en dat ging beter. We hebben één hele lange galop gehad, bij de geitenboerderij in de buurt. Heerlijk.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Dorado was een energieke spierbundel, maar wel goed te rijden. Bij de eerste galop was het even aftasten, maar daarna vertrouwde ik hem wel. Lief op stal.

Laura de Rochemont
BBL-lid

Mick is een ontzettende knuffel, die houdt van lekker eten. De oudste van stal, maar kon goed meekomen.

Hanneke Zadelhoff
BBB-lid

Diego, een heerlijk paard. In het begin jolig, maar goed in te houden. Wil echter geen ander paard in de buurt.

Charlotte Janssen
BBL-lid

Olle, bomproof. Luistert heel goed. Is wel snel moe. Lief, knuffelig, maar trapt wel een beetje. Vind andere paarden niet leuk en bij het hoeven krabben trekt hij zijn been terug.

Leonie Sta
BBL-lid

Joey, op stal nukkig. Moest buiten opgezadeld worden, zonder vast te maken. In het rijden was hij braaf. In stap traag, maar de draf en galop houdt hij goed bij. Na afloop krijg hij een appel en die nam hij lief aan.

Gesine Westphal
BBL-lid

Cannabis, druk en dominant. Bij de eerste draf wilde hij al meteen in galop. Ik ben naar voren gegaan en toen ging het wel beter.

Evert Goede
BBL-lid

The Mill ranch in Ede

Ruiter	Paard
Evert	Bubbels
Laura	Bonk
Yvonne	Franky
Marije	Gucci
Charlotte	Skittles
Dineke	Pip
Maaike (gastruiter)	Jantje

Voor de eerste keer bij deze manege. Op het laatste moment besloot Gesine dat ze toch mee wilde, maar helaas de rit was vol. Omdat wij maar met 6 personen waren, had de manege het aangevuld met andere ruiters tot een groep van 11 personen. Echter wat bleek, 4 personen kwamen niet opdagen zonder af te melden. Daar baalde de manege goed van, en wij ook. Gesine had dus mee kunnen rijden. De manege heeft meteen een factuur gestuurd voor 50% van de kosten. En daar werd direct op gereageerd: 'We wilden met 4 vriendinnen een rit maken en één van de vriendinnen was ziek. Dat kunnen de andere 3 toch niet gaan rijden!'. Blijkbaar had de zieke vriendin hun allemaal zo van hun stuk gebracht, dat ze het niet op konden brengen om af te melden! Maar wel konden reageren op de factuur!

De paarden (en 1 muildier) waren al voor ons opgezadeld. Nadat duidelijk was dat de 4 anderen niet kwamen, vertrokken we met een groep van 7 plus Willem, onze voorruiter. Hij bleek de eigenaar van de manege te zijn.

Ede is een mooie omgeving. Het was even een drukke weg oversteken en dan waren we in de bossen. Later moesten we een hek door en kwamen we in een gebied waar koeien en paarden liepen. Dat kwam me bekend voor. Tja, daar hadden we ook al gereden toen we vanuit de Woelige Stal in het voorjaar onze buitenrit hadden. Maar ik kende het ook van het wandelen samen met mijn zus. Wij hebben de Veluweroute gedaan en die voerde ons ook over dit stuk land.

Op een gegeven moment zegt onze voorruiter dat we even een fotopauze maken. Blijkt

hij zijn camera meegenomen te hebben. Hij maakt van ons een hele serie foto's. Als groep, individueel, lopend. Een leuke serie.

Daarna gaan we weer op de terugweg en vraagt Willem of we een rengalop willen. Nu daar hebben we wel zin in. En dat wordt dan ook een heerlijke lange rengalop.

Terugkomend op de manege worden de foto's meteen op een CD gezet. Thuiskomend bleek hij ong. 200 foto's gemaakt te hebben. Wel heel veel van dezelfde posities.

Het was een leuke rit, echter het zadel vond ik toch niet plezierig zitten. Er wordt vaak beweerd dat een westernzadel zo comfortabel is, maar dat vind ik niet. De rit is in 1e instantie prijzig, maar het bleek inclusief koffie/thee voor en na de rit te zijn. En incl. de CD met foto's. Dan vind ik de prijs wel meevallen.

Kortom, een manege om erin te houden.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Rijden in dameszadel

Het rijden op een dameszadel was niet altijd zo eenvoudig. Tot 1850 waren de regels strikt. Paarden mochten alleen stappen of in de rechtergalop gaan. De paarden mochten niet draven in de overgang en de linkergalop was uit den boze. Bovendien waren de jurken onhandig en de zadels oncomfortabel voor zowel paard als amazone.
De geschiedenis van het dameszadel gaat nog een stuk verder terug in de tijd. Het eerste dameszadel is geïntroduceerd in de veertiende eeuw. Het zadel stelde weinig meer voor dan een zitvlak met een paar zijstukken en een plankje voor de voeten. In de loop van de eeuwen werd het zadel aangepast. Het werd sierlijker, veiliger en praktischer, maar nog altijd kon alleen worden gestapt onder begeleiding. Catherina de Medici, een amazone die

veel reed, bracht daar in de zestiende eeuw verandering in. Ze kwam tijdens de jacht regelmatig ongelukkig ten val en besloot dat het

zadel aangepast moest. Sindsdien heeft het zadel een tweede kruk waardoor amazones zelfstandig kunnen rijden in alle gangen. Het zou tot 1825 duren voordat het zadel dusdanig werd aangepast dat het zelfs goede steun bood bij bokken of steigeren.

Halverwege de twintigste eeuw

Het dameszadel leek halverwege de twintigste eeuw te verdwijnen. Alleen welgestelde of adellijke dames reden met een dameszadel. De economische depressie in de jaren dertig en de Tweede Wereldoorlog waarin veel zadels verloren raakten deden het zadel bijna de das om. Tijdens de wederopbouw was er voor de dameszadels en bijbehorende dure kostuums geen geld. Bovendien raakte het dragen van broeken ingeburgerd en stapten veel dames over op het 'herenzadel'. Slechts enkele vrouwen bleven het dameszadel trouw.

Saillant detail is dat de voorloper van het huidige zadel is uitgevonden door een man. Deze Engelsman, was tijdens zijn geliefde jacht ten val gekomen en had zijn been gebroken, omdat hij toch wilde jagen besloot hij dat op een side saddle te doen en bedacht daarvoor wat nuttige aanpassingen.

Het rijden

Voor het rijden in dameszadel is het belangrijk dat een rustig paard beschikbaar is. Zo mogelijk een paard met soepele gangen. Er zijn echter maar weinig paarden die zich niet "gedragen" onder dameszadel. Een goed geschoold en in balans gaand paard heeft geen extra training nodig, om in dameszadel te worden gereden.

De zit

Uitgaande van een normale zit met aan beide zijden een been, moet de amazone rechtop zitten met de schouders naar voren gericht. Zij plaatst haar linkerhand op de bovenste kruk en haar rechterhand op de balanssingel. Vervolgens zwaait zij het rechterbeen over de hals van het paard en laat het naar beneden afhangen tegen de linkerschouder, waarbij de tenen naar beneden gericht zijn. Hierbij moet het mogelijk zijn om twee vingers te houden tussen de knieholte en de kruk. De rechterhand mag niet bewegen. Leg nu het linkerbeen gemakkelijk tegen het zadel, terwijl een handdikte blijft uitgespaard tussen het linkerdijbeen en de onderste kruk, met de knie tegen het zadel aan. Hier moeten we verduidelijken, dat bij het rijden in dameszadel, de linkerknie de amazone ondersteunt bij het rechtop blijven in het zadel. Deze opwaartse ondersteuning helpt de amazone rechtop in het zadel te blijven, terwijl een schommelend been alleen maar het evenwicht van de amazone naar links doet afglijden.

De stijgbeugel

De stijgbeugel is bij het rijden in dameszadel, niet bedoeld om op te steunen. Doet men dit wel dan werkt de amazone zich uit het midden van het zadel. De amazone moet enigszins op haar linker zitbeenknobbel zitten, waarbij het gewicht naar rechts wordt overgebracht. Dit om tegenwicht te vormen, voor het gewicht van de twee benen aan de linkerzijde. Sommige zeggen, dat de amazone zich moet voorstellen, dat zij op een punaise zit! Men moet erop letten dit niet te overdrijven, anders zal de amazone naar rechts gaan overhellen, wat evenmin juist is.

De cane

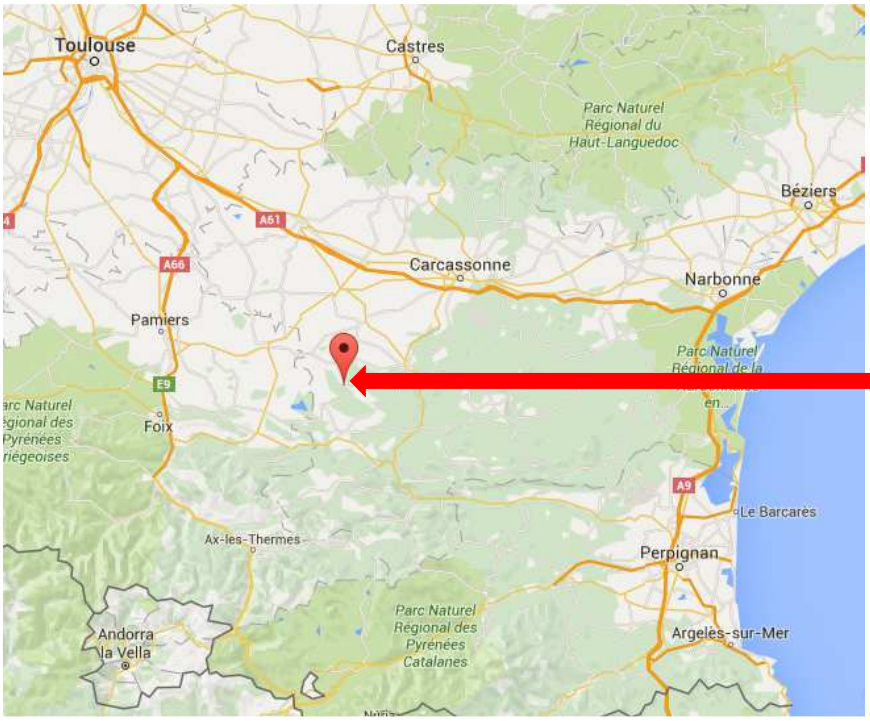
Ter vervanging van het rechterbeen wordt een cane gebruikt. Dit is een rechte harde stok. Met de cane mag niet worden geslagen maar net zoals met het been drukt men op de plek waar normalerwijs de beenhulp wordt gegeven.

HANDHOUDING

De handen komen links en rechts van de rechterknie. De hoogte van de handen hangt af van de oprichting van het paard. De lijn elleboog, hand en paardenmond moet recht zijn, er mag geen knik in zitten. De teugelvoering kan daardoor wat breder zijn dan normaal.

Overgenomen van: www.dameszadel.nl

Domaine de Facaud

Facaud,
St Benoit.

Departement
Aude.

Van te voren kostte het wel even wat overleg hoe en wanneer we de reis zouden ondernemen, maar uiteindelijk rolde er een datum uit dat mede bepaald werd door vrije plekken bij **Domaine du Facaud.**

Domaine de Facaud

Met z'n vieren wilden we in Zuid-Frankrijk gaan rijden, de reis er naar toe en terug was heel gevarieerd: **Dineke** vertrok al een week eerder per auto en maakte er een campingvakantie van, **Charlotte** en ik (**Gesine**) kozen voor de vlieger en met ons mee ging Joost, de jongste zoon van Charlotte. **Miranda** kwam per geleende auto vanuit omgeving Bordeaux om haar vakantie met ons voort te zetten.

Terug gingen Charlotte en Joost met Dineke mee om nog een paar dagen al trekkend te kamperen. Miranda bracht de geleende auto terug naar Nederland en ik vloog weer terug. Al met al verrassend, maar het werkte. Wij kwamen op de boerderij Facaud op tijd bij elkaar. Joni had in het gastenverblijf de bedden opgemaakt: Charlotte betrok een kamer met Joost en Miranda, Dineke en ik kregen een andere kamer.
Grote verrassing op het vliegveld was dat we na de landing bekende Nederlandse gezichten ontwarden: Gert en zijn echtgenote Alice plus

hun dochter Moira hadden ook ingeschreven. Gert en Moira hadden we in de Ardennen leren kennen en zij hadden nog enkele buitenritten met de BBR gemaakt.
De eerste paardrijd-dag ging ook de buurvrouw van Joni en Patrick mee. Op de dinsdag vormden wij samen de groep, daarna (op woensdag) kwamen nog 2 meiden uit België aan en eentje uit Utrecht. Deze drie dames reden vanaf donderdag met ons mee. Op de donderdag wilden ook de zoon van Patrick en diens vriend (beiden 12 jaar) mee en een neef van Patrick, want die dag gingen we met de paarden zwemmen. Dat wilde natuurlijk iedereen mee maken. Zondag werd voor iedereen de terugreisdag.

Het balkon van onze appartementen.
Ook handig om je was te laten drogen.

We hadden alle dagen prachtig weer, af en toe misschien wel een beetje te mooi, want erg warm, maar dan zocht Patrick, die alle dagen voorreed, schaduwrijke wegen, wat meestal wel lukte.

Bij terugkomst wachtte ons altijd een heerlijk koele duik in het zwembad vóór het avondeten en de wifi die het begaf zodra wij met z'n allen wilden whatsappen.
Vanuit onze kamer en het terras hadden wij een echt droomuitzicht op de weide van de paarden. Omdat er vlak bij wat bosjes een grote drinkbak stond, zagen we de paarden dus ook regelmatig. De wei ligt op een helling met ook een lager gedeelte dat je vanuit ons verblijf niet kon zien. In de ochtend was het dan ook steeds afwachten waar de kudde zich verstopt had.

Dag 1 – Zondag 12 juli

Charlotte en Joost verkenden direct na aankomst het zwembad en Dineke en ik maakten een wandeling in de directe omgeving. Kijken waar de buren woonden. Tijdens de wandeling van een uur kwamen we twee huizen van buren en een camping tegen. Op straat zagen we nog een gifgroene mooie hagedis van ca. 25 cm lengte.

Bij thuiskomst konden we ook nog even het zwembad in, gingen de moestuin van Joni bekijken en op gegeven moment arriveerde Miranda vanuit Bordeaux.
Joni had aangekondigd dat het eten meestal aan een lange tafel buiten zou worden genuttigd. En zo was het ook. Op één ochtend leek het wat grijs en gingen we binnen ontbijten.

Dag 2 – Maandag 13 juli

Ruiter	Paard
Gesine	Tiffany
Dineke	Falone
Charlotte	Orange
Miranda	Tom
Gert	Fleur de Lys, Azora
Moira	Robin
Patrick	Plop
Rosa	Stella

Na het ontbijt gingen we met z'n allen naar het stallengebouw. Patrick had de paarden die met ons mee gingen al uit de wei richting stal gedreven en eten gegeven, zodat zij voor het zware werk wat extra's hadden.
Charlotte kreeg Orange, Dineke werd op een schimmel met een moeilijke naam ingedeeld , Gesine sloot een contract met Tiffany en Miranda werd op de jonge Tom gezet.
Gert en Moira waren er ook en Patrick zelf natuurlijk. Poetsen en opstappen ging allemaal van een leien dakje. Gert moest als eerste een hele steile helling op om op een weiland boven de boerderij te komen. Ze hadden er allemaal zin in en begonnen onrustig te worden. Waarom er op de helling een opstopping ontstond weet ik niet. Gert ging of kon in elk geval ergens niet verder en het paard van Miranda maakte eerder achterwaartse dan voorwaartse bewegingen tot ie het schrikdraad raakte en een sprong omhoog voorwaarts deed. Dit was voor Miranda erg verrassend en ze lag zo maar voor de voeten van Tiffany die er niet helemaal blij mee was, want zij kon geen kant meer uit. Gelukkig mankeerde Miranda niets, behalve schrik, en kon zij gauw weer op de benen komen.

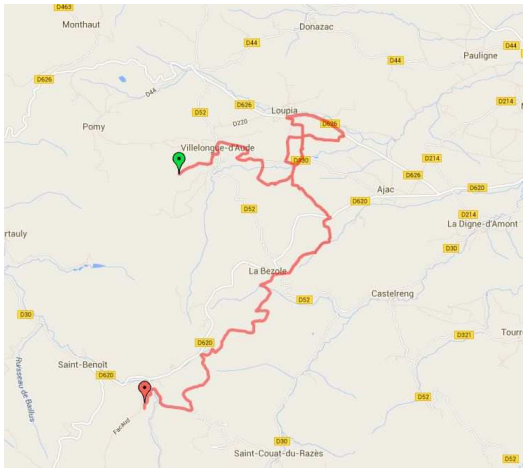
Mooie uitzichten

Na deze eerste chaos ging het wonderbaarlijk geordend verder. Een tijdje over de weg stappen, een drafje en een stukje door een weiland draven en iedereen was gewend. Op een stukje met veel bos, dus schaduw een eerste galopje. Patrick was tevreden. Overal waar het mogelijk was deden we een galopje, maar er werd ook veel gestapt. Het was warm en we moesten nog de hele dag.

Eindelijk water voor de paarden

Wat mij van deze dag is bijgebleven: prachtige uitzichten op de Pyreneeën, mooie dorpjes en vooral alle beken en rivieren leeg of niet bij te komen. In diverse plaatsen ging Patrick vragen naar water, maar alle plekken die ons werden aangewezen waren echt niet geschikt voor paarden. Uiteindelijk kregen we van een bouwvakker die aan een huis bezig was twee emmers zodat we water konden pakken bij een buitenkraan. Patrick gaf elk paard apart de tijd, maar eentje durfde echt niet. Water uit een emmer! Help! Uiteindelijk konden alle paarden een paar dorpjes verder bij een goed gevulde trog heerlijk koel water drinken, voordat we echt aan de terugweg begonnen.
De grootste hitte werd onderbroken door een lange lunch ergens in de schaduw. Zowel ruiters als paarden genoten van de rust en de lekkere broodjes, fruit en de wijn/water die Joni had meegebracht. Van alles was er volop.

De route maandagmiddag

Terug bij Domain de Facaud waren we echt moe, maar een duik in het zwembad, waar Daan al lekker spetterde, en we waren weer klaar voor nieuw avonturen.

Dag 3 – Dinsdag 14 juli

Op deze tweede paardrijd dag werden we direct in het begin getrakteerd op een proef-galopje door het weiland, lekker rustig en ontspannend, ronduit heerlijk. De watervoorziening was op deze route veel beter. Aan deze kant van de heuvels voerden de rivieren nog wel water, waar goed gebruik van werd gemaakt: eerst mochten de ruiters na de lunch een klim naar de rivier wagen en tegen de sterke stroming in zwemmen, wat spectaculair klinkt, maar minder was, want je kon overal staan, wat niet wil zeggen dat het minder leuk was! We hebben ons uitstekend vermaakt!

Even afkoelen

Weer in het zadel vonden we na enig zoeken ook de plek waar de paarden het water in konden. Ja, ook paarden weten zich te vermaken in een ondiep riviertje: wat een gespetter nadat ze allemaal hadden gedronken en toen ging Patrick onverwachts in draf over de rivierkeien. Iedereen volgde natuurlijk en het gespetter werd nog een beetje groter.

Op die dag hebben we in mijn herinnering best veel kunnen galopperen, ook langere stukken, lekker.

Aan het einde van de dag kwamen we na een heel eind stappen weer bij een weiland dat van Patrick was. Kunnen we? Ja, natuurlijk! Wat wij niet hadden verwacht was dat Patrick geen vaart verminderde toen het op het heuvelachtige weiland bergaf ging! Zo! Wat een gek gevoel bergafwaarts in volle galop! Eerst denk je ik hou mijn paard toch maar beter wat in, maar al gauw voel je dat de paarden zich heel zeker voelen en het fantastisch vinden, dus laat maar gaan. De volgende heuvel remde de hele groep af en iedereen kwam behouden en voldaan weer bij Patrick.

Dag 4- Woensdag 15 juli

Dit was een rustdag voor de paarden en de dag van aankomst voor de andere drie meiden. Ons hele groepje besloot om samen naar Carcassonne te rijden. Het oude deel van deze plaats is een stad uit de Middeleeuwen zoals ze in prentboeken worden afgebeeld. Na een behoorlijke klim (valt vooral tegen als het warm is) stap je echt een andere tijd in, alleen de winkels en restaurants zijn gewoon modern. De hele stad lijkt een grote ridderburg- via kleine straatjes en steegjes kom je op pleinen, hofjes , tuinen, gebouwen die musea zijn enz. Heel interessant allemaal, maar het maakt ook dorstig en hongerig. Met z'n allen heerlijk op een terrasje en er was voor iedereen wat uit de Franse Keuken natuurlijk.

Miranda wilde ons dolgraag wat dichter bij de Pyreneeën brengen en Charlotte, Daan en ik namen de uitdaging aan. Gert, Moira en Alice gingen met Dineke mee nog een kerk bekijken dacht ik. Ze vielen wel met de neus in de boter, want ze kregen een mooi concert geboden.

Onze rit naar de bergen duurde veel langer dan gedacht. Waarom werd duidelijk toen ik op de kaart ging kijken. Wel viel ons op dat wij de route van de Tour de France volgden. Dat was dan ook wel weer leuk. We vonden

ook nog een leuke rivier en een mooi uitzichtpunt. Ook waren we nog ergens de weg kwijt. Uiteindelijk via provinciale wegen tamelijk snel terug bij Domaine Facaud, waar men op ons wachtte met het eten!! Wat zijn ze toch lief!

Dag 5 – Donderdag 16 juli

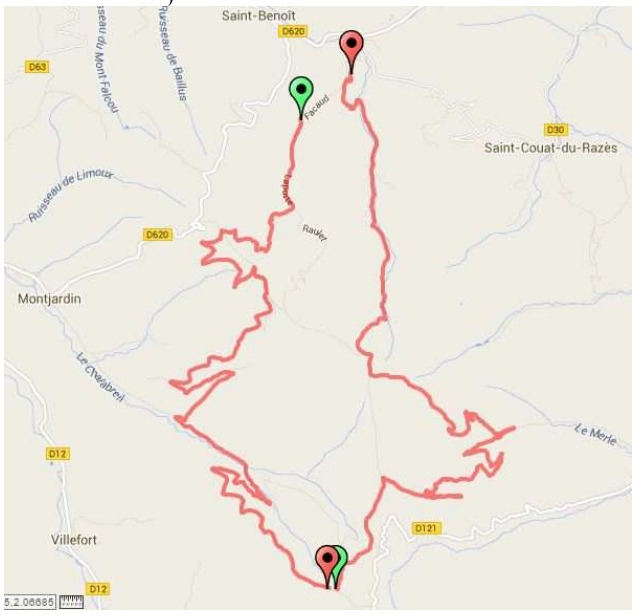
Te paard op pad met een hele grote groep, zes personen meer dan op de dagen tot nu toe. Iedereen wilde dit mee maken, want we gingen zwemmen met de paarden. Zwemkleding niet vergeten, want je wordt echt nat. Voordat we bij het stuwmeer waren, moesten we nog wel wat warme kilometertjes afleggen, maar de beloning mocht er zijn. We stapten over de stuwwal en volgden bijna de helft van het hele meer de oever tot dat we Joni met de lunch konden ontwarren uit heel wat mensen. De paarden mochten eerst wat uitrusten en wij lunchen, tot dat we ineens moesten opschieten met omkleden, want kwam er nou toch onweer op? - grommen in de verte.

Joni hielp iedereen op het paard, want er lagen geen zadels op de paarden. Patrick stapte zonder hulp op, die wilde laten zien dat hij een echte cowboy was. De paarden hadden er wel zin in. Ze liepen best makkelijk het water in, maar wilden er dan toch snel weer op de kant. Tom van Miranda schrok een beetje ervan toen het wat dieper werd en maakte wat zeepaardachtige enthousiaste bewegingen, zodat we even dachten dat Miranda voor de tweede keer van het paard zou glijden, want glad en glibberig is een natte paardenrug wel! Niet gebeurd!!! Patrick probeerde een andere tactiek om ons wat dieper in het meer te krijgen. We gingen in kolonne en dat werkte. De paarden volgden hun baas en het bleef redelijk geordend. Wat een belevenis! Super! Het paard van Charlotte struikelde en nam Charlotte even mee het water in, maar ook zij bleef zitten! Allemaal te zien op een stukje film gemaakt door Dineke.
Aan het einde van deze dag kregen we weer het galoptoetje bergaf, want de jongens van 12 (zoon van Patrick en diens vriend) wilden natuurlijk ook de race over het weiland mee maken. Wij boften, want anders gebeurt het maar één keer.

Dag 6 – Vrijdag 17 juli

Wat ik me van deze dag kan herinneren zijn eindeloze paden door het bos met prachtige vlinderstruiken, te weinig koele briesjes, een hele warme lunch (schaarse schaduwplekken) en hele lange steile hellingen. Na één zo'n klim bleven we in de eerst komende schaduw een kwartier uitblazen. Alle paarden hadden het echt zwaar. Maar toen werd wel duidelijk dat ze ook een hele goede conditie hadden, want ze herstelden wel snel. Het ging heel rustig verder en ik weet nog niet of de paarden bergafwaarts of opwaarts moeilijker vinden. Bij mijn paard had ik de indruk dat afwaarts moeilijker was.

Dag 7 – Zaterdag 18 juli

We zijn al weer bij zaterdag, de laatste dag te paard. Nu komen we weer wat meer in de bewoonde wereld, tussen de wijnbergen door van het ene naar het andere dorp, tot we voor de lunch bij een wijnboer arriveren. Hoewel bewoonde wereld volgden we op gegeven moment een pad bergopwaarts en toen we een smal pad wilden inslaan, kwamen er Ne-

derlands sprekende wandelaars uit die waarschuwden dat we daar echt niet met de paarden konden lopen – veel te steil naar beneden en een veel te smal pad! Patrick zei allen ik kom hier wel vaker en daar gingen we. De wandelaars hadden niet te veel gezegd: steil en smal, maar meer dan één hoefbreedte hebben paarden nu eenmaal niet nodig en dus hebben we het allemaal gered. Dineke had wel even een paniekmoment. Haar paard werd gestoken door een insect en vloog, ja, als van de Tarantula gestoken, voorwaarts. Gelukkig was er voldoende afstand voor een kleine spurt en kwam haar paard voordat het botste weer tot rust.

Dit is alleen de route heen, terug reed Dineke met haar apparaatje niet mee.
De wijnproeverij was onze lunch. Ik ben de tel kwijt, maar het waren vier of vijf verschillende wijnen en tussendoor iedere keer heerlijke lekkernijen. Ook aan degene die geen wijn wilde was gedacht, dus iedereen was lekker bijgekomen in de koele schenkruimte, behalve Miranda. Zij kreeg een beetje te veel van het dure nat, omdat ze bij Joni en Patrick aan het tafeltje zat. Was weer spannend of ze wel bleef zitten op de terugweg.

Kunst langs de weg

Dineke en Charlotte wilden de laatste dag eigenlijk niet meer rijden, maar het was veel te gezellig en daarom besloten ze om ieder een halve dag te rijden, Dineke heen op Orange en Charlotte terug.

Even de dorst lessen

Zelf had ik een paar kilometer voor Domaine Facaud hoefijzerpech. Het ijzer van Tiffany kwam steeds losser te zitten en Patrick zei: niet verliezen hoor. Slof slof slof, het bleef zitten, maar vraag niet hoe. Op stal aangekomen ging Patrick Tiffany direct bevrijden van die niet meer passende schoen. Na een lekker maaltje mochten de paarden weer hun heerlijke wei in om te rollen en te drinken en in de sterheldere nacht een beetje af te koelen.

Dag 8 – Zondag 19 juli

Heerlijk buiten ontbijten en dineren

Afscheid nemen en terug reizen! Dineke, Charlotte en Daan deden er kamperend een hele week over, Miranda per auto twee dagen en de rest deed het in 2 uur per vliegtuig.
Charlotte wil nu al weer iets voor de lente regelen. Dat zegt genoeg!!!!

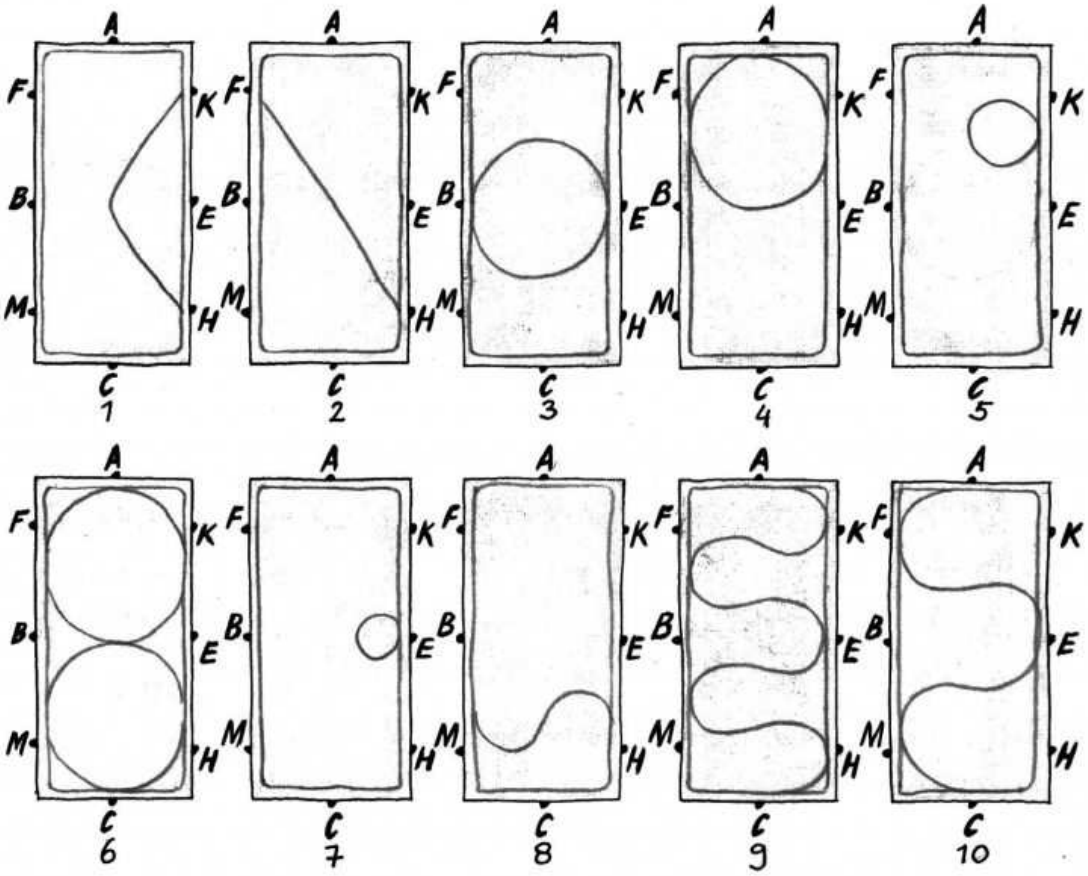
Gesine Westphal
BBL-lid

Rij-figuren

Tijdens het laatste rond-de-bar-gesprek op de Legmeermanege kwam ter sprake dat de ruiters tijdens het inrijden wel meer figuren kunnen gaan rijden. Hierbij een aantal figuren die je kan rijden.

Rijbaanfiguren

1. *gebroken lijn één maal*
2. *bij F of H van hand veranderen (over de diagonaal)*
3. *grote volte bij B of E*
4. *grote volte bij A*
5. *volte halve baan*
6. *grote acht bij A of C*
7. *kleine volte bij E*
8. *door een S van hand veranderen*
9. *slangenvolte met 5 bogen*
10. *slangenvolte met 3 bogen*

Leonie Sta

Ik ben gevraagd om een kort stukje te schrijven over mezelf om me voor te stellen. Sinds juli hobbel ik elke donderdag met veel plezier met jullie mee in de les.

Ik ben Leonie Sta, 29 jaar met een druk paardenverleden. Voor ik weer begon bij jullie had ik zo'n 7 jaar niet gereden, maar tussen mijn 8ste en 22ste heb ik van alles gedaan. Ik ben als klein meisje begonnen op een manege vlak bij de Legmeermanege, stichting ruiterschool Amstelveen, nu staat er helaas een woonwijk op de plek waar ik heb leren paardrijden.

Zij hadden voornamelijk ex dravers (Engels volbloeden) en geen pony's, dus als inimini Leonie kwam ik niet met mijn benen onder 't zadel uit.

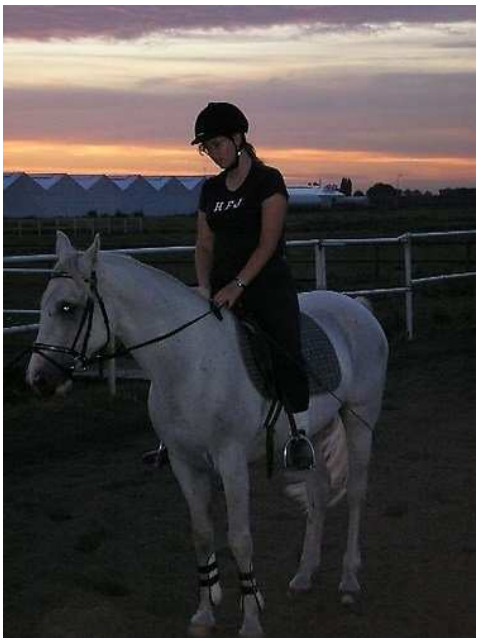

Na 't sluiten van deze manege heb ik op veel verschillende maneges in de regio gereden en ben ik voor particulieren gaan bijrijden en heb hier me wat meer verdiept in de dressuur.

Later heb ik een lease paard gehad, een arabiertje genaamd Tibar, maar ondanks dat ik toen 4 à 5 dagen per week reed was de klik er toch niet.

Daarna ben ik verhuisd naar Enschede en heb ik gereden en getraind op een kleinschalige fokkerij voor Friese paarden waar ik aangespannen heb leren rijden en de jonge hengst Loekes onder begeleiding dressuurmatig heb ingereden. Toen hij plotseling verkocht werd ben ik gestopt.

Ik was al een tijd op zoek naar een volwassenen les in de buurt die betaalbaar was en ik ben heel blij dat ik mijn plekje bij BBRR heb gevonden, dat ik verwelkomd ben met zoveel liefde en dat ik sinds een korte periode deel uit mag maken van de evenementencommissie. Ik kijk uit naar nog een hele lange fijne tijd bij jullie.

Op het strand bij Egmond

Leonie Sta
BBL-lid

Zon, paardrijden en snert

Vlnr: Yvonne, Marije, Leonie, Amber, Hans, Pleun, Gerrit, Jean-Jacques, Dineke, Sara, Evert

Ruiter	Paard	Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Geer	**Gerrit Goede**	Wally
Yvonne Roijers	Alwin	**Jean-Jacques Georges**	Jolly
Evert Goede	Paddas	**Pleun Goede**	Bellisimo
Dineke Hoekstra	Radna	**Sara Goede**	Dora
Marije Verduijn	Amigos	**Amber Goede**	Boy
Leonie Sta	Tjeska		

We zijn rozig van de zeelucht en ook wel een beetje van de spanning , in onze paardrijoutfit zitten we bij Evert voor zijn verjaardag, morgen is hij echt jarig maar dan is het maandag .

Omdat we hier naartoe gingen en ik toevallig hoorde dat er een strandrit was waar hij ook aan meedeed kreeg ik het idee om samen met mijn dochter Sara en mijn nichtje Amber ook mee te gaan . Ik had het ze al te vaak beloofd, rijden op het strand en ook hard gaan, yep rengalop het lekkerste van het hele paardrijden. Niet zomaar ff geregeld hoor, nee dan moet je wel mensen overhalen, al je overredingskracht gebruiken dat je goed genoeg bent, en dat geloven ze niet zomaar kan ik je vertellen ....
Maar we mogen mee, mijn dochter en Amber zijn door het dolle heen. Ze hebben er zin. Vroeg op? geeft niks vandaag niet.
De groep is redelijk groot met een zeer hoog Goede gehalte, we hebben allemaal een paard, nou ja Saar heeft een pony die wel David is onder al die Goliaths ...wij doen niet moeilijk alles is goed.

Hans is voorrijder, ha ha ik ken al die dingen niet, maar prima we zijn onderweg naar het strand naar rengalop naar ssspannend . Het is heerlijk weer, echt niet gewoon voor 13 december het is gewoon warm met een zonnetje.
De rit naar het strand is mooi door duin met wat moeilijk te nemen draaihekdoorgangen (vooral niet misgrijpen hoor ik mijn paard denken)
Na wat drafjes, galopjes en stapwerk kijk ik nog ff naar de meiden - ze doen het
heel goed, vallen niet op tussen de andere, kunnen goed mee. Het is een leuke groep, Evert en Gerrie kennen we natuurlijk maar de rest heb ik nooit mee paardgereden, maar heel gezellig iedereen lijkt op zijn gemak ook met ons erbij .

Eindelijk komt het strand werkelijk over de volgende duin we krijgen nog een briefing van Hans ...iets over rustig beginnen en in 3sec op 80km, in gedachte rijden we al voorop, zo hard als voetje vegen kan.
Ohh we zijn op het strand, de paarden willen al, je voelt het je hoeft er niks voor te doen maar we houden ons in, Gerrie niet natuurlijk maar we doen een handgalopje, gaat perfect, het strand is hard en breed na de grote mast gaan we los!?... alleen moesten we dan ook nog eerst stoppen ..dat is mij ff ontgaan.

Amber en Sara waren iets te ver doorgereden

Als we weer gegroepeerd zijn mag het ..we mogen los, laat maar gaan. Amber rijdt met haar fjord zomaar voorop uhhh ik wil ook, ik ga, en dan voel ik mijn been in het luchtledige, ai mijn beugel met riem en al ligt op het strand en ik zit niet meer zo heel stabiel dus ik haak af en ga terug mijn verloren goederen ophalen ..zo jammer ik baal als een stekker.

Sara op haar pony en Amber op de Fjord

De rest van de rit verloopt vlekkeloos, terug door duin met een toetje ??? zeg ik he! ik ken die dingen niet maar we genieten vol op.
Als we terug zijn peil ik wat de meiden ervan vonden maar die zijn al bezig met de volgende keer dus dat zit wel goed. Onder het genot van een bakkie erwtensoep genieten we nog na en voordat we het weten zitten we hier op...Evert z'n verjaardag.
Beste ruiters van de BBR hartelijk dank voor deze mooie rit en dat we mee mochten.

Sara, Amber en Pleun Goede Introducees

Pleun vergeet nog wel even te vertellen dat bij de steile klim de duinen in, hij beide beugels ineens los had hangen. Hij kon ze nog pakken (ze bleven gelukkig nog even hangen aan zijn voeten), maar moest zonder beugels de steile duin naar beneden.

Bij Leonie gleed bij het klimmen het zadel naar achteren. Zodra we het hek door waren gingen Pleun en Leonie van hun paard af om de beugels en zadel goed vast te maken.

We hebben Evert ook nog een cadeau gegeven voor zijn verjaardag. En wel iets om onze ergernis weg te halen. Evert heeft al jaren een paar oude, te grote slippers:

Vandaar het cadeau: een paar nieuwe slippers en de opdracht: gooi die oude weg.

Het was ook leuk te zien dat Ap zo bezig is de manege aan het op te knappen. De damestoiletten waren helemaal vernieuwd! Al is het nu nog even een gemengd toilet, want de herentoiletten worden ook nog opgeknapt.

Ap vertelde ook dat hij verwacht deze week de vergunning te krijgen om nieuwe stallen te bouwen en zelfs een tweede binnenbak. En dat alles wil hij graag eerste helft volgend jaar klaar hebben. Dan zullen de paardenstands verleden tijd zijn.

Dineke Hoekstra BBL-lid

Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Geer
Laura de Rochemont	Onnie
Charlotte Janssen	Ziep
Joke vd Steeg	Tjeska
Like vd Veer	Scotty
Hanneke van Zadelhoff	Oscar
Mariette Jansen	Radna

Heerlijk relaxt traditioneel gereden vandaag. Ik zat op een fjord, Radna. Gooit niet hoog op, maar wel snelle pasjes.

Een zachte dag zonder wind en regen. Mooie verschillende groene kleuren mos, oranje bessen, en zelfs al knopjes aan de takken.

Hans had voor een mooie rit en zeer goede balans in snelheid verzorgd. Precies wat ons "oude wijven" groepje nodig had.

En Ap heeft ons na de rit een lekker bakkie snert voorgeschoteld. Na gedane arbeid smaakt het extra goed.

Mariette Jansen
BBL-lid

Heerlijke buitenrit op Ziep. Lekker voorwaarts beestje, wilde bij elke galop in rengalop aanspringen ☺. Maf beest. Prachtig weer mooie rit en heerlijke erwtensoep NA de rit.

Kortom: genoten EN vooral 't laatste stukje ontspannen. Moet altijd LANG inkomen met een nieuw voorwaarts aardje, maar zo zit ik in elkaar, aard van het beestje denk ik.

Charlotte Janssen
BBL-lid

Ik heb heerlijk gereden op Oscar. Niemand kende hem eigenlijk van de club en hij is niet geschikt voor op het strand hoorde ik. Maar in de duinen was hij perfect. Hij hield keurig afstand en als Hans zei draf of galop deed hij dat direct. Hij had ook een mooie opwaartse galop sprong. Dat vind ik fijn buiten. Hij had een gevoelige mond, maar de teugels had ik niet echt nodig dus ik heb er niets van gemerkt.

Een leuk paard, een fijn zadel, prachtig weer, een mooie omgeving en diverse galopjes wat wil je nog meer? Nou: nog een keer :-) :-)

Hanneke van Zadelhoff
BBB-lid

Sinterklaasgedichten

Op 3 december hebben we Sinterklaas gevierd op de Legmeermanege. Iedereen kocht een cadeau van max 5 euro en d.m.v. een dobbelspel werden de cadeaus verdeeld. Er waren ook een aantal gedichten. Het was een gezellig drukke avond.

Even wat dollen met Gerrit

Thee-ei met earl grey thee
Nam de Sint je vroeger in zijn rijmen nog op de hak,
Tegenwoordig bewandelt hij een andere tak.

Puzzelsport is de naam van het spel,
En de regels van deze puzzel ken je wel

Dus laten we beginnen, kleine gaatjes zijn de clou,
Achter het antwoord van de **Hoe?**

Ben je lusteloos, koud of moe? Ga je bijna naar bed toe?
Is het zomer-, winter- of herfstweer? Dat beantwoordt het **Wanneer?**

Kom jij tot je rust in de keuken of kamer? Zittend aan tafel of staand voor het raam?
En lekker alleen of gezellig tezamen? Daarmee beantwoord je het **Wiet?** En het **Waar?**

Alleen **Wat?** is nog over, maar die is aan jou, en die schud jij in no-time uit de mouw.
Weet je het na al deze tips nog áltijd niet, zie de tip onderaan voor de langzame Piet.

(tip: Je kunt hiermee een drankje maken, maar het zal niet opgeraken)

?

Al is je paardje nog zo snel..
De Sint die weet dat wel
(Hij is ook van zijn paard gevallen)

Om ergens snel te kunnen komen
Kun je beter komen lopen

Snijmes

Als je moe bent van het rijden
Doe je thuis een andere sport

En dan kun je hiermee fijn gaan snijden
In wat ondertussen lekker wordt

Mok met strandfoto

Te paard op het strand
Ontspannen met de camera in de hand
Gaat iedereen ineens in galop
Is het dan 'stop'?

Nee, doorgaan met fotograferen
En daarmee iets leuks creëren
Waarmee je op winterse dagen
Jezelf kan behagen

Met warme drank
Op de bank
Denkend aan de klonters zand
Opgeworpen op dat strand

Door die paarden in galop
Dankzij het ontbreken van het woord 'stop'

Portemonnee

Ze zien eruit
Rond, met een gouden randje
Soms met een hele buit
Helaas vaak niet contantje

Shit, weer op de pof
BBR houdt niet van flappen
Maar kan wel een lekker fanta'tje tappen

Kunst voor Gesine en Dineke

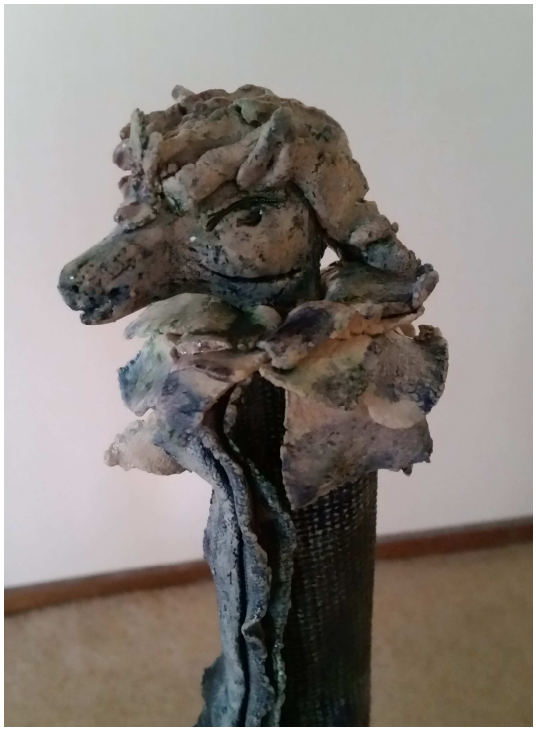
Op de Sinterklaasavond verraste Jean-Jacques iedereen met een kunstwerk voor Gesine en Dineke. Vergezeld van de volgende twee gedichten:

Gesine
De Sint kon niet voorbij gaan
Zonder aan Gesine iets achter te laten
Zij die bij de BBR werkt als bij een fulltime baan
Tot diep in de nacht denken aan de indeling en aan wie zou moeten inhalen

Zonder Gesine geen indeling van paarden
En weg is dan wel het paarden plezier
Maar nee, geen zorgen, bij de BBR gaan we zo een ontwikkeling nooit laten aarden
Na elke les kijkt iedereen nog heel echt fier

Ook, zoals bij Dineke, een import product laten komen uit de Nederlandse Oosten
'Caring is sharing' is de formule, maar omdat verschil er nu eenmaal moet zijn
Zullen ze samen gaan uitmaken welk object hun smaak zal kunnen nabootsen
De sint heeft er vertrouwen in dat ze er uit komen, en dat vindt hij wel zo fijn

Dineke
De Sint dacht dit jaar
Erg goed zijn best te doen
Want zijn surprise moest klaar
Zeker voor Dineke die nooit twijfelt of aarzelt
Iets voor de vereniging te doen

Voor de zekerheid heeft hij dan ook gevrqaagd
Een geschenk te laten maken en uit het oost te laten importeren
Het moet met paarden te maken hebben, dit is altijd te prefereren

Het zou je ziel kunnen raken
Of wel op de vensterbank kunnen passen
Van zo een object moet je wel iets maken

Kunst is symbolisch en maar een gebaar
Het is een teken van de Sint
Hij hoopt dat jij er iets van vindt

Jean-Jacques,
Bedankt voor dit leuke cadeau.

Gesine en Dineke

Js jouw helm nog veilig?

Hier een artikel over een motorhelm, dat volgens Bert Kok ook van toepassing is op onze caps.

IS JOUW HELM NOG VEILIG?

Controleer je motorhelm... oude helmen zijn niet veilig!

Een motorhelm beschermt je hoofd als je onderuit gaat. De dempende eigenschappen van de helm zijn daarbij cruciaal. Maar die gaan in de loop der jaren achteruit. Hoe komt dat eigenlijk?

▲ Testopstelling van helmenfabrikant Arai.

De beste manier om ongedeerd te blijven is om niet van je motor te vallen. Een defensieve rijstijl is daarbij de beste strategie. Toch kan het gebeuren dat je teveel risico neemt of dat een ander dat doet. In dat geval zorgt je motorhelm voor de tweedelijns-verdediging. De buitenschaal zorgt dat scherpe voorwerpen geen kwaad kunnen en dat de krachten worden verdeeld. De zachte binnenschaal zorgt voor demping van de schok, zodat je kersenpit niet te hard geschud wordt. En dat werkt, de kans op fataal letsel neemt met 42% af als je zo'n botspet op je hoofd hebt.

ECE 22-05 keuring

Om te garanderen dat een helm voldoende bescherming biedt, zijn er keuringsnormen. Een helm mag alleen worden verkocht als deze de ECE 22-05 keuring succesvol heeft doorstaan. Het probleem is echter, dat de keuring een momentopname is. Er worden alleen nieuwe helmen getest die zijn gemaakt van nieuwe materialen die nog lekker elastisch en soepel zijn. Voor elk materiaal geldt dat het aan veroudering onderhevig is.

De buitenschaal

Bij helmen worden twee soorten buitenschalen gebruikt. Veel helmen zijn van een polycarbonaat of een vergelijkbare, thermoplastische kunststof. Thermoplastisch betekent dat je ze kunt smelten. Deze kunststoffen zijn wat elastisch, omdat er weekmakers in zitten. Die weekmakers verdwijnen op den duur uit het plastic, onder invloed van UV-licht en schoonmaakmiddelen. De schaal wordt daardoor harder en brosser en biedt minder bescherming. Helmen in het topsegment worden vaak gemaakt van een vezelversterkte kunststof, waarbij glasfiber of carbonfiber in een tweecomponenten kunststof (meestal polyester) wordt ingebed. Deze schalen zijn stijver en minder gevoelig voor UV-licht en schoonmaakmiddelen, maar niet ongevoelig.

De binnenschaal

De binnenschaal van een helm is gemaakt van polystyreen. Daarvan zijn vele soorten, maar in helmen wordt de "piepschuim" variant gebruikt. Dat bestaat uit miljoenen kleine luchtbelletjes, die in polystyreen celletjes gevangen zitten. Bij een impact worden de cellen samengedrukt en de polystyreen celwandjes breken daarbij. Na een impact veert het polystyreen dus niet terug, de helm is zijn dempende eigenschappen verloren en moet worden vervangen. Ook zonder impact verliest het polystyreen zijn dempende eigenschappen. Zweet, haargel en shampooresten tasten het polystyreen op den duur aan. De binnenschaal verhardt en krimpt, waardoor de helm ruimer gaat zitten en minder demping biedt. Dat proces gaat door als de helm op de kapstok staat, maar gaat natuurlijk sneller als een helm veel wordt gedragen. Door alle bewegingen en turbulentie breken er tijdens het gebruik langzaam steeds meer polystyreencellen, zodat een helm niet goed meer past. Dat tast de veiligheid nog verder aan.

Op tijd vervangen

In de praktijk kun je stellen dat een polycarbonaat helm drie tot vijf jaar mee gaat en dat een vezelversterkte helm het maximaal vijf tot zeven jaar houdt, zelfs als je de helm weinig hebt gedragen. Vervang je helm dus op tijd.

WORLD OF HELMETS

Twijfel je over de leeftijd of de conditie van je helm? Rij dan even langs bij MotoPort. Onze helmenexperts kijken je helm graag voor je na.

nummer 125 – juli 2015

Stalpraet

In dit nummer:

- Notulen van de ALV
- Springles, strandrit, bosrit
- Bereden Politie
- IJsland 2014
- Ruiterweekend

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Springles in Woudenberg	4
Strandrit in Heemskerk	5
Politiepaarden (voor Marije)	5
Bereden politie trainingsavond	6
Manege Voorst	8
De Woelige Stal in Ede	10
Manege Belvédère in Nunspeet	11
Ruiterweekend in Breda	12
IJsland – 3 t/m 6 augustus 2014	16
Notulen ALV BBRR 29 jan 2015	20

Van de Redactie

De zomer zit eraan te komen. In het voorjaar hebben we prachtige buitenritten gemaakt, met vaak prachtig weer voor de tijd van het jaar. Afgezien van een onweersbui op de vrijdagavond was het weer tijdens het ruiterweekend gewoon heerlijk. Zonnetje met een klein windje zodat het niet te warm wordt.
Nu maar hopen dat het een fijne zomer wordt. Sommige van ons gaan nog op een rijvakantie, anderen zullen vast ook wel op een paard belanden deze zomer. Veel rijplezier gewenst.
We zijn druk bezig met het organiseren van nieuwe buitenritten. Binnenkort staat er in de evenementen agenda op de website wat er voor na de zomervakantie allemaal op het programma staat.

Groetjes Marije en Dineke

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:
9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:
bbrr.evenementen@yahoo.com

Website:
www.bigblueruitersport.nl

Redactie:
Dineke Hoekstra
Marije Verduijn

Bankrekening:
NL98 INGB 0002 5699 20
NL18 ABNA 0545 9290 40

KvK handelsregister:
Nr: 34249074

Manege:
Elke donderdagavond rijden we in de Legmeermanege in Amstelveen
Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:
De foto's op de voorpagina zijn van Dineke Hoekstra gemaakt tijdens het ruiterweekend in Breda.

Wist u dat?

- Charlotte alweer 2 buitenritten heeft gemaakt en mee was op het ruiterweekend.
- Zowel Gesine als Hans J. een lintje hebben mogen ontvangen en nu Lid in de orde Oranje-Nassau zijn.
- Jean Jacques samen met zijn eigen paard en BBR leden de duinen in Egmond onveilig maakt.
- Er nieuwe ruiters op de Legmeer manege zijn gekomen.
- Vooral nieuwe ruiter Tiara met sprongen (soms letterlijk) vooruit gaat.
- Haar vriendin Marly kan bouwen op haar rijervaring als kind.
- Enkele BBR leden weer bij Jodi en Patrick gaan rijden, maar nu in Zuid-Frankrijk.
- Like al een tijd BBRlid is maar nu voor het eerst meekon met het ruiterweekend.
- De lessen op de Legmeer nu weer lekker in de buitenbak gegeven kunnen worden.

Springles in Woudenberg

Ruiter	Paard
Miranda	Asterix
Nicky	Amira
Merel	Kruimel
Marije	Spetter
Dineke	Magnum

Nicky springt

Dat was voor mij weer een tijd geleden dat ik meedeed aan een springles. Ik had me eerst niet ingeschreven, maar er waren op het laatst zoveel afmeldingen dat de hele les niet door dreigde te gaan. Dus toen heb ik me toch maar ingeschreven.

Wel grappig dat ik een paard kreeg dat naar een ijsje genoemd is, maar deze Magnum was niet echt ijskoud. Hij werd, naar dat de les vorderde, al heter. De les werd rustig opgebouwd van een enkel sprongetje, naar een parcours. Het was wel nieuw dat we zelf mochten bepalen in welke volgorde we het parcours wilden doen.

Het was een leuke les, maar ik ben toch geen echte liefhebber van springen.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Hetty zit boven en geeft instructie

Strandrit in Heemskerk

Ruiter	Paard
Evert	Arthur
Yvonne	Mabel
Dineke	Conrad
Marije	Polly
Gesine	Natalie
Gerrit	Indi
Mariette	Promes
Henk	Rosa

Hans zou onze voorruiter worden, maar helaas: hij was ziek. De manege gebeld en gelukkig konden we aansluiten bij een andere groep. Ik moet wel zeggen dat ik liever in Egmond naar het strand ga dan in Heemskerk. Op het strand was het wel 2x een lekkere lange galop. Maar je bent erg lang in de duinen. Het is 1 uur heen en 1 uur terug. Maar je bent maar een half uur op het strand. En aangezien we geboekt hadden voor 3 uur, betekende dit dat we terug 1,5 uur door de duinen zijn gegaan. Onze begeleider had een druk paard en hij wilde niet met zijn paard in galop (die ging dan te snel voor de andere paarden). Maar hij vond het goed als wij wel in galop gingen. Echter dat werd eerst niet goed gecommuniceerd. Dus heel lang stappen, weer even draven, lang stappen. Tot ik zelf maar aansloot in galop.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Politiepaarden (voor Marije)

gaan voor hun ruiters
door het vuur

Ik zei
vol ontzag:
wat zijn ze moedig!

Maar

toen ik vannacht
weer eens
niet kon slapen
begon jouw wijze woord
over dat paardenvuur
door mijn kop
te spoken:

Onnatuurlijk!

Tinie Akkermans
BBB-lid

Bereden politie trainingsavond

Toen we bij de bereden politie binnen liepen bleek het al erg vol te zitten met heel veel kinderen. Deze trainingsavond was vooral georganiseerd voor de kinderen van de ruiters en andere medewerkers van de bereden politie en de hondenbrigade.
We vonden een plaatsje aan de zijkant van de hele grote rijbak en hadden zo ook zicht op de plek waar de paarden en ruiters de bak binnen kwamen. De muziek startte en daar kwamen de ruiters (wel even bukken bij de deur).
De ruiters en paarden waren in vol ME tenue, geschikt voor de begeleiding van grote manifestaties en groepen voetbal supporters. Een van de ruiters liet zien dat ook de paarden extra bescherming hadden in de vorm van een neus – en borst beschermer. En natuurlijk ook zwaardere beenbeschermers.

Tussen de bedrijven door liet de spreekstalmeester de kinderen vragen stellen. Zo leerden iedereen dat de meeste paarden worden gekocht door de politie als ze al wat ouder zijn, soms van particulieren, soms van een fokker. Ruinen zijn over het algemeen wat rustiger en gewilliger, maar een brave merrie is ook welkom. Hengsten in principe niet.
De paarden moeten wel een bepaalde schofthoogte hebben, te kleine paarden en bonte paarden worden vaak niet uitgekozen.
De paarden hebben meestal een opleidingstraject van 1 tot 2 jaar voordat ze de straat op mogen. Tijdens de opleiding worden de nieuwe paarden getraind samen met ervaren paarden. Een van de onderdelen is het verkeersmak maken en het laten wennen aan harde geluiden. Ook wordt geleerd hoe de paarden in gelid moeten rijden of een menigte mensen moeten insluiten.
We kregen van al deze trainingsonderdelen een demonstratie uitgevoerd door 8 prachtige paarden. De paarden moesten ook langs parasols lopen of door een gordijn van rood/wit gekleurde linten. Vooral over het zeildoek lopen vonden sommige paarden nog wel spannend.
Het was tijd voor een potje voetbal. Twee kindjes uit het publiek werden aangewezen als coach en mochten even met hun ruiter/paarden team overleggen. De strijd was kort en hevig en al gauw had het ene team 3 keer gescoord en dus gewonnen. Dit spelletje leken de paarden erg leuk.
Hierna was het de beurt van de hondenbrigade. Er werd zowaar een heel decor naar binnen gebracht met nachtkastje en schemerlamp, zodat de boef die aan kwam sluipen in dat huis kon inbreken. De kinderen vonden dat prachtig natuurlijk en lieten dat merken. Natuurlijk kwam toen de politieman met zijn hond en omdat de boef niet luisterde en weg probeerde te rennen werd de hond losgelaten. Vol verve stortte de hond zich op de arm van de boef en hij liet echt niet zomaar los.
De hond kon ook opgedragen worden de verdachte te bewaken en alleen weer aan te vallen als hij hiervoor een commando kreeg. Als uitsmijter werd nog gedemonstreerd hoe je een verdachte aanhoudt terwijl hij al in de auto zit en wil wegrijden. Gewoon de hond erop af sturen die dan met een geweldige sprong door het autoraampje naar binnen springt. De spreekstalmeester merkte op dat dit alleen kan als het auto raam open staat (duh).
Na de honden demonstratie was het weer tijd voor de paarden, nu om te laten zien hoe grote menigten begeleid werden. Hiervoor mocht een deel van het publiek de bak in komen. Wij helaas niet, maar ik zag dacht ik wel Ineke Dumas met krukken en al ertussen staan.

Ook werden er nog wat charges uitgevoerd op het publiek, in volle galop op de mensen af en dan toch op tijd stoppen, impressive.

De kinderen mochten nog even testen of de paarden braaf bleven als ze met heel veel vlaggetjes voor de neuzen van de paarden zwaaiden.
Nu werd het spannend. De brandmeester werd erbij geroepen en kregen we een spectaculaire show te zien van 6 paarden die 2 aan 2 over een brandende hindernis sprongen. Ongelooflijk dat paarden zo loyaal zijn aan hun ruiter dat ze voor hen door het vuur gaan.
Als afsluiting nog een demonstratie: wie kan er het hards door de bak racen met zijn paard, terwijl het donker is, er discolampen ronddraaien en keiharde muziek wordt gespeeld. Ook impressive.

Na de demonstratie hebben namens de BBR een geld donatie gedaan voor het Brooke Hospital, een organisatie die (werk)paarden helpt en verzorgt in landen waar paarden en ezels helaas niet goed behandeld worden. Op de website kan je verder lezen wat deze organisatie allemaal doet;
http://www.brooke.nl/wat-we-doen/werkdieren.html.
Na nog een rondje door de stallen en het aaien van veel paarden was het tijd om naar huis te gaan. Het was een leuke een leerzame avond.

Marije Verduijn
BBL-lid

Ruiter	Paard
Charlotte	Meinske
Marije	Torrero
Gesine	Liz
Laura	Jasho
Dineke	Max

Tussen een paar zonnige dagen in een bewolkte dag met een kleine kans op weinig regen, dat was 15 maart. Ik zal het niet spannend maken: wij hebben het droog gehouden, hè hè.

Even voorbij Apeldoorn af van de snelweg, klein stukje provinciale weg en je bent er. Ik was een beetje aan de late kant. Dineke, Charlotte, Laura en Marije waren in één auto gereisd en verwachtten me al. We kregen direct de zadelkamer met bak voor borstels en hoevenkrabbers aangewezen en een rondgang langs alle paarden, waarbij Dominique direct vertelde wat jouw paard voor deze middag was.

Voor mij was dat de Haflinger merrie Liz. Borstel en krabber konden bij de stal blijven en wij haalden nog een halster op naam op. Het poetsen kon beginnen. Bij Liz moesten de benen goed schoon worden gemaakt voor de peesbeschermers. Nadat zadel en hoofdstel waren goedgekeurd kon ik naar de binnenbak om op te stappen.

De binnenbak was rechts af, maar Liz versnelde haar stap ineens richting poort, ze wilde af van het erf. Ja, zij had er zin in. Was ook meteen te merken nadat ik was opgestapt. Na een halve volte wilde ze direct naar de draf. Nog even wachten tot iedereen was opgestapt, even na singelen en we mochten een proefdrafje doen. Ging uitstekend en na een aantal rondjes was ze ook gemakkelijk terug te nemen, maar had steeds de neiging om weer in draf te vallen. Leuk! De andere vier kregen de waarschuwing om niet te dicht achter Liz te rijden, dus het sprak een beetje voor zich dat ik achteraan ging, dan hadden we daar in ieder geval geen last van.

Iedereen zat goed, Dominique haalde haar eigen paard en we vertrokken. Het ruiterpad begon direct naast de manege en we hadden goeie zin. Na het gebruikelijke instappen gingen we snel naar een draf, telkens terug als we een pad of weg over moesten, maar direct weer door. Na een aantal draf- en stapstukjes kwam er een wat breder vlak zandpad in zicht en ja daar was het galopje waar we al naar uitkeken. Vlak daarna dook een treinovergang op. We naderden in stap, maar toen dacht Dominique als we nu even er naar toe gaan draven halen we de overgang nog net vóór de trein. Of haar horloge liep achter, of de trein was te vroeg: zij was

net met haar paard de slagboom gepasseerd, of de bellen begonnen te rinkelen – dus terug. De mooie Fries van Charlotte werd een beetje onrustig, liep een stuk terug en de weg op, maar Charlotte bleef cool en alles kwam goed. Later zei ze dat ze hem wel geknepen had, maar dat was echt niet te merken en haar paard had het ook niet door.

We hebben veel gedraafd, wat heerlijk was en iedereen was tevreden met het paard. Op het laatst gingen we nog een ommetje maken, zodat we nog een tweede galop konden doen op een heel breed grasstrook naast de weg. Dat was het enige wat een beetje minder was: eigenlijk kwamen we niet echt een natuurgebied in, waar je even niet hoefde opletten op fietsers of auto's. Er was altijd wel een weg vlakbij. Het landschap was wel vol afwisseling: bosjes, weilanden, golfterrein.

Na de rit werd ons na het verzorgen van de paarden nog een drankje en wat lekkers aangeboden en we konden even napraten met Dominique. Dat vond ik een leuke formule en we hoorden dat de grote hobby van onze voorrijdster endurance (grote afstand rijden) is.
Goede manege, aardige mensen, leuke paarden.

Gesine Alkema-Westphal,
BBL-lid

Mijn eerste buitenrit NA de operatie kreeg ik tot mijn genoegen van jullie allen! Wat lief! Ik reed op een Fries : Meinske.
Een voorwaarts paardje alleen voor gevorderden. Nou dat heb ik geweten, blaren op mijn vingers en spierpijn in mijn armen. Ik weet nu weer dat ik niet van dit soort paarden houd. Geeft me veel te veel stress. Helemaal bij de spoorwegovergang. Wat een spanning, wachten op de treintjes, wel oversteken of wachten? ik dacht WAAROM vind ik paardrijden leuk? Wanneer komen we in het paardrijgebied? Gelukkig luisterde Meinske wel goed, alle paarden trouwens.

We deden de Grote buitenrit Ekebey, duurt ongeveer 2.30 uur. Een afwisselende tocht door het bosrijke gebied van Klarenbeek en omstreken. Wat ze niet vermelden is dat het een rustige rit is met veel oversteken, dat viel tegen. Het kleinere rondje, Rondje Bussloo, duurt ongeveer 1.30 uur, een afwisselende tocht in het recreatiegebied met omgeving van bos, water en strandjes, DAT is een aaneengesloten rondje, ZONDER oversteken van wegen en spoorweggetjes.
Mochten we weer eens hier heen gaan, dan zou dit mijn voorkeur hebben!
Toch heb ik genoten hoor, en aan eind van de rit kon ik me eindelijk ontspannen. Duurt altijd even bij mij ! Alle eerste keren geven spanning.

Was erg trots dat ik mijn Paard langs de golfers in de witte jassen kreeg, je hebt armspieren nodig, maar dan luistert hij goed! Het

Paard van de voorruiter sprong hier steeds weg, gaf me weer het gevoel dat ik heus wel kan paardrijden!
We namen deze route omdat we om een extra galopje hadden gevraagd.
In de tocht zat 1 x een handgalopje en veel stap. Nou de voorruiter durfde het aan met ons!
Concluderend: een erg braaf ritje met, door de vele oversteken, een hoog adrenaline gehalte voor Lotje.

Heel gezellig met een klein clubje, Dineke, Laura, Gesine en Marije.
Na al die jaren beschouw ik jullie als mijn vrienden!
Fijn om ze te hebben, zo is de ruiterclub ook een grote steun voor mij! Heel erg bedankt voor de rit en gezellige uurtjes elke week!
Veel liefs,

Charlotte Janssen
BBL-lid

De Woelige Stal in Ede

Heerlijk weer, mooie omgeving en een lekkere rit. Vooral Charlotte kreeg hier weer zelfvertrouwen door. Dat was met de rit bij manege Voorst wat verdwenen, door m.n. het gedoe van moeten stoppen bij de spoorwegovergang. En dat tot 2x toe. Maar in Ede hadden we gelukkig geen spoorwegovergang, geen lange stukken langs de weg. We gingen door een natuurgebied, waar wilde paarden rondliepen. Maar ook een tam paard voor een koets. Dan denk ik wel even: wat jammer dat Manege Onder de Kastanje is gestopt. Wat heb ik daar leuke ritten gemaakt met paard en koets. Daar in Kootwijkerbroek, maar ook hier in Ede, was het leuk rijden. De Veluwe is toch een mooie omgeving.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Manege Belvédère in Nunspeet

Ik dacht: een nieuwe manege voor ons. Maar dat bleek niet zo te zijn. Een aantal jaren geleden hebben we bij deze manege ook al gereden. Maar voor mij was het de eerste keer. Deze manege zorgde wel weer voor een unicum: we kregen allemaal een veiligheidsvest aan! Gaan we dan veel langs de weg rijden? Dat bleek gelukkig mee te vallen. We zijn tenslotte bij de Veluwe.

We kregen een jonge man als voorruiter. Hij hoefde geen veiligheidsvest aan.

Het begon met een flink stuk stappen langs een meer en onder de snelweg door. Het werd eerst wat draven, weer wat stappen, draven. Uiteindelijk een klein galopje. Maar de hele rit was het eigenlijk: het is wel erg druk vandaag met wandelaars, we kunnen niet galopperen. Zagen we heel ver weg wandelaars. Dacht ik: daar kan je wel naar toe galopperen. Maar hij durfde het niet aan. Waarschijnlijk dat we geen controle zouden houden en de wandelaars voorbij zouden galopperen?

Op de terugweg was het dus weer de snelweg onderdoor. En toen gleed één van de paarden wat uit. En uitglijden met ijzers onder, in een tunnel, betekent flink wat lawaai. Daar schrok mijn paard van en die ging er in galop vandoor. Gelukkig kon ik hem snel weer terugkrijgen. Zegt onze voorruiter: 'Goh, iedereen is blijven zitten'. En 'als we nog een keer met hem gaan rijden, dan zal hij zorgen voor een wat pittiger rit'. Oftewel: hij kreeg nu pas wat vertrouwen in onze rijkunsten!

Het is een mooie omgeving, het weer was lekker, maar de rit te rustig.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Ruiterweekend in Breda

Ruiter	Vrijdagavond	Zaterdag	Zondagochtend	Zondagmiddag
Gerrit	Eden	Eden		Eden
Charlotte	Nick	Nick	Nemo	Nemo
Dineke	Harlem Boy	Harlem Boy		Senda
Evert	Ultra	Guusje	Guusje	Guusje
Gesine	Geertje	Geertje	Geertje	Geertje
Joke	Simon	Simon	Simon	
Like	Matrix	Matrix	Senda	
Marije		Ultra	Eden	Simon
Hans			Matrix	Matrix

Met een hittegolf van één dag reden Evert, Dineke en ik naar Breda. We waren om een uur of vier ter plekke. Boodschappen gedaan, en toen eten bij de buren. En ja hoor, regen & onweer. Daar ging onze buitenrit. Toch uurtje in de grote binnenbak gereden. Ik mocht op Nick, van Nick & Simon. Heerlijk paard! Kruising tussen Fries & Tinker. We waren met een klein, select groepje dit weekend!. Evert, Dineke, Gerrit & Marleen & Arrianne, Joke, Like, Gesine, Charlotte.

Zaterdag een buitenrit van 2 uur. Lotje had/kreeg de zenuwen. Ik reed achteraan, dus dat is niet mijn ding. Vandaag (zondag) een d-pony gereden én vooraan. Heerlijk! We hadden ook 2 andere voorruiters en die deden het stukken relaxter dan de eerste rit. Het was vooral NA de lunchstop een pittige rit met veel galopperen over slingerpaden & brede paden! Echt spannend hoor, ik hoef niet zo hard. Maar ik heb niet gezeurd en de groep niet belemmerd!

Al met al was het een geslaagd weekend met een snurkende Marleen, niet Evert dit keer. Hans J heeft ons zondag vereerd met zijn bezoek, gezellig mee met de 4 uurs rit! Nu nog wat eten bij de buren en dan zit het weekend er weer op! In juli nog een weekje paardrijden in Zuid-Frankrijk met Dineke en Gesine! Echt zin in! Er is een zwembad en Wifi, dus ook Daan (zoon van Charlotte - red) gaat mee! Groetjes,

Charlotte Janssen
BBL-lid

De heenweg naar Breda was op vrijdag een beetje horten en stoten, 70 – 50, bijna de helft van de weg. Toch wel op tijd bij Herberg Galderzicht voor de avondrit, die vanwege noodweer een uurtje binnenbak werd, zodat we wel konden wennen aan de paarden. Mij werd Geertje toebedeeld, een jonge merrie van bijna 4 jaar die op stal een beetje narrig doet, maar als je er eenmaal op zit redelijk gezeglijk is. Na het rijden in de binnenbak vroeg ik me wel af of Geertje buiten

niet te heftig zou zijn, maar men verzekerde me dat ze een buitenrit relaxed vind en zich dus ook daarna gedraagt. Het kwam helemaal uit, ik vind Geertje een super paard. Het weer deed ook mee, prachtige zonneschijn, lekker temperatuurtje en een mooie omgeving met ontspannen voorruiter Ruud.

De dagrit op zondag – heerlijk. In de ochtend draf, galop …. allemaal lekker, maar in vergelijking met de middag rustige handgalopjes. Na de pauze was het even spannend of ik zonder hulp op het paard kwam, maar ook dat lukte wonder boven wonder. Even inkomen en toen kwamen er een aantal supersnelle lange galopjes, met mooi bochtenwerk, wat we al lang niet meer hebben gehad. De merrie Geertje, nog geen 4 jaar oud, deed het allemaal super!. Heel erg genoten.

Gesine Westphal,
BBL-lid

Op naar Breda, voor weer eens een ruiterweekend. Samen met Like afgesproken om vrijdagmorgen al te vertrekken voor een extra dagje Breda. Vrijdag heerlijk naar Breda geweest op ons stalen ros, lekker terrasje. Super zonnig.

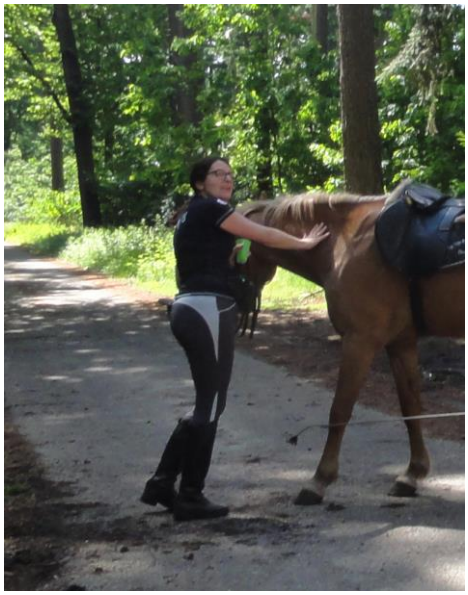

De 1e avond vanwege het onweer in de binnenbak gereden. Ik had Simon; een kruising tussen een Fries en een Tinker. Superleuk dus. Zaterdag lekker middagritje met Simon en zo dadelijk op naar de BBQ. Kortom het is weer gezellig, leuk, mooi weer. Top!

Joke van der Steeg
BBB-lid

Vrijdag om 10 uur zijn we (Like & Joke) het weekend gestart met thee/koffie en warme versgebakken appeltaart. Heerlijk! Daarna op de fiets door het Mastbos naar Breda. Mooie route, dat belooft wat voor het paardrijden.

In Breda shoppen en terrasje. Tropisch warm. 's Avonds helaas onweer, dus een ritje binnen. Ik heb op Matrix gereden, erg rustig maar met de belofte dat hij heel lief in het bos is (en op stal helaas niet). Na een korte bedevaart op de fiets op zaterdagochtend, 'de rit': Matrix was op stal lastig en liet z'n tandafdruk op mijn arm achter. Tijdens het stappen veel last van vliegen waarbij hij bokt en slaat met achterbenen. Maar draf en galop gaan echt heerlijk. Al met el een leuke rit en top weer! Mastbos is ook op het paard prachtig.

Like van de Veer
BBB-lid

Zaterdagmiddag 13:00 nog net op tijd voor de lunch. Om 13:30 naar de stallen. Oh, had jij nog geen paard. Nou dan moet toch maar de schimmel mee. Hij is wel een beetje voorwaarts. Hij bleek Ultra te heten en alles was Ultra; Ultra sensitive en Ultra snel. Iets te veel van het goede. Zondagmorgen op Eden. Zeer attentive en fijne gangen. Na de stop op Simon terug; een kruising tussen een Fries en een Tinker, dus heerlijk Zen. Kortom zeer verschillende paarden, en lekker gereden.

Marije Verduijn
BBL-lid

Beatrix ?

Vandaag de laatste dag van het ruiterweekend meegereden op.....BEATRIX? Neeee de B moet een M zijn en je spreekt het uit als Metrix...Dus MATRIX met een E.

Kijk wel uit bij het opzadelen. Paard is bijterig. Je kunt beter eerst het hoofdstel doen dan blijft die daarna wat rustig .....

Leuk zo'n binnenkomer op deze zonnige zondagmorgen. Gelukkig viel alles mee. Metrix deed niet gek bij het opzadelen. Hij reageerde goed op de hulpen. Alleen..... bij het stappen was hij met zijn achterbenen steeds bezig om dazen (horzel/steekvlieg) te verjagen. Het lijkt dan net alsof hij een beginnende bok gaat geven. Zodra je gaat draven of galopperen is het dan (even)over.
De tocht door het bos was een mengeling van stap, draf en galop die na de pauze herhaald werd.....alleen de galopstukken waren nu sneller.

BEDANKT !!!

Hans toont zijn gewonde duim

Deze dag werd afgesloten met een etentje bij de buren.....Helaas had de eigenaar niet gerekend op vele gasten waardoor we een paar keer "sorry" kregen omdat er niet genoeg gebakken aardappelschijfjes waren of bananen voor de dame blanche of slagroom over het ijs.
Maar het paardrijden was OKE !!! en daar ging het vandaag om.

BEDANKT
METRIX
Voor en meerijders

Hans Jagtenberg
BBL-lid

Hans op Matrix en Marije op Simon

Helaas kan ik (Gesine) noch mijn aantekeningen noch de uitgebreide kaart van IJsland vinden, dus alles komt zo uit mijn herinnering en ik weet niet zeker of de plaatsen kloppen. Het belangrijkst zijn natuurlijk de belevenissen, dus ik ga gewoon beginnen.
In het guesthouse bij de vulkaan Elborg verbleven we drie nachten: dus eerst terug naar het nachtverblijf van de paarden, één nacht verbleven de paarden in de buurt van het guesthouse Skogarnes en daarna een aantal kilometers westelijker, waar vanuit wij weer met een bus terug gereden werden. Omdat we ons in die dagen moesten aanpassen aan het getij, vertrokken we pas in de late middag tot vroege avond en hadden dus tijd om ook nog andere dingen dan paardrijden te doen.
De eerste avond namen we bij een wandeling richting strand een paar nachtfoto's, want we waren inmiddels zo ver naar het noorden dat het haast niet donker werd.

Zondag 3 augustus

De eerste ochtend van het verblijf in het guesthouse beklommen we met de hele groep een heel typische vulkaankrater, de Elborg: een uur ernaar toe, een half uur beklimmen, kijken en afdalen en een uur terug wandelen. We hadden mooi weer, jassen werden te warm en het was steiler dan we hadden gedacht. Laura kreeg last van hoogtevrees.
De rit ging vanaf hier over een soort wadden-eilanden. Het werd eilandhoppen. Vandaar dat wij pas bij eb het strand goed konden gebruiken en we moesten een stuk over de zeebodem. Er werd gewaarschuwd om geen apparatuur mee te nemen, want we konden weleens in het water terecht komen.

Twee dames met handpaarden (paard aan een touw bij je om op de terugweg te kunnen berijden) begeleidden ons en de kudde. We zagen voor de eerste keer geel i. p. v. zwart strand op IJsland. Dat kan dus ook nog, stukjes land waar geen as of lava is gekomen. We hebben heerlijk kunnen tölten, maar hebben er geen foto's van vanwege die waarschuwing geen fototoestellen mee te nemen. Het had makkelijk gekund, want we kregen niet eens natte benen. (Dineke heeft wel een foto gemaakt die dag – *red*)

Maandag, 4 augustus

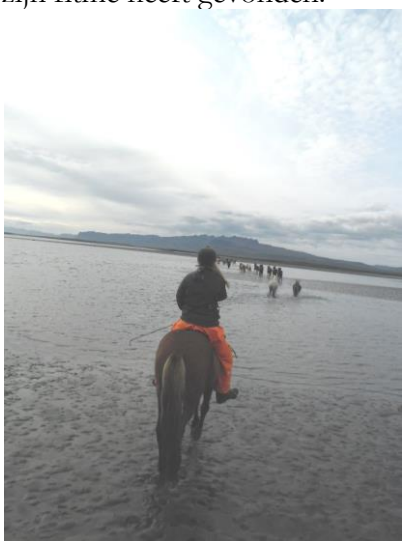
Omdat we weer op het eb moesten wachten, stelde onze gids Ulrike voor om in kleine groepjes naar een hete poel in een lava veld te rijden. Daar aangekomen 'in the middel of no where' werd duidelijk waarom in kleine groepjes: het was een echte hot-pot: meer dan max vijf mensen pasten er niet in.

Vanaf de auto moesten we ook nog eerst een koude rivier doorwaden, voordat we on in het heerlijk erg warme water konden laten zakken. Even wennen, maar na een kwartier was alle spierpijn verdwenen!! Ik voelde me echt 20 jaar jonger!
Bij de boerderij waar we de avond ervoor de paarden in de wei hadden achtergelaten, troffen we laat in de middag onze nieuwe gids, een oudere meneer. Toen we na wat gebabbel met hem zijn trotse leeftijd hoorden: 81 jaar!!! konden we ons alleen maar verbazen. Dat wordt dus een rustige bedaarde rit. Ik merkte wel op dat hij het zwarte paard dat ik de hele eerste dag mocht gebruiken, had toebedeeld gekregen. Ik wist dus wel dat hij een paardje had dat er zin in had. Hij verzekerde mij dat hij daar het meest van hield. Dat beloofde dus goeds, misschien toch een beetje pit bij de rit.
Het werd een hele belevenis, waaraan onze gids de naam 'speed-opa' aan over hield.

Waar wij niet van durfden te dromen gebeurde toch: in razende tölt over het strand. Hij wist van geen ophouden. Soms moesten we wel even terug naar een langzamere tölt, maar als je dacht nu gaan we stappen, trok hij weer door. Toen kreeg hij door dat het bijna 22.00 uur was en dat betekende voor hem door naar de galop, want het werd toch wel een beetje laat voor het avondeten. (Ulrike, onze hoofdbegeleidster had bij het begin van de tour uitgelegd dat op het strand **niet** werd gegaloppeerd, omdat de paarden dan te wild werden). De hele groep heeft genoten!! Ik weet het niet meer zeker, maar we waren zo toch wel anderhalf tot twee uur bezig. Tijdens de tölt hebben we prachtige foto's weten te maken – ja echt, dat is in geen andere gang mogelijk: je gaat hard, maar je zit zo goed als helemaal stil als je paard zijn ritme heeft gevonden.

Aan zee werd er een plas- en rolpauze gehouden, zodat we tussendoor ook iets konden eten en drinken.
De Snaefellsjöküll, een reus van een vulkaan, kwam steeds dichter bij en was af en toe zelfs zonder verhullende wolken te zien. De doorkruising van het wad was de ene keer een oneindig grote, bijna droge vlakte, maar de andere keer 30 cm diep water met aan de overgang naar het land een diepere geul. Hiervoor waren we deze keer niet gewaarschuwd. Voor me zag ik één van de Zweedse dames bijna in het water verdwijnen en ik hield mijn fototoestel al boven mijn hoofd, toen ik rechts voor me een kuddepaard zag dat niet wegzakte. Ik had nog net voldoende tijd om een beetje bij te sturen.

Onze speed-opa had volgens mij ook een nat pak gehaald, maar de oranje regenpakken deden toch goed werk. Het is een beetje gek.

De paarden gaan gehoorzaam het water in, maar zodra ze door het water lopen, lijkt het dat ze niet meer te stuiten zijn en zo snel mogelijk weer land willen bereiken. Het gaat een beetje als of de duvel achter je aan zit, maar dan hartstikke leuk! Iedereen had lachend en opgetogen de overkant bereikt. Maar ook dat betekende geen rust. De trojka moest door, langs de kustlijn over keien en schelpen met zeewier en door slik. Wonderbaarlijk hoe tred-zeker de IJslandse paarden zijn! Eindelijk kwam een boerderij langs de kustlijn in zicht. Dat moest ons doel zijn. Van het strand af en het laatste stuk over een gewone weg. Hé hé, dat was me een rit, nu uitstappen dachten wij, maar niet zo speed-opa. In vliegende tölt tot aan de afstapplaats, ook de laatste 500 m. Afstappen, afzadelen en los laten. Even bij de zee controleren of het voor de paarden veilig was en dan met de bus die al op ons wachtte, naar de volgende slaapplaats.
Aan de overkant van een hotel (midden in een uitgestrekt lava veld) had men voor ons een sporthal met gordijnen in meerdere 'slaapkamers' verdeeld. Ik sliep bv precies onder een basketbalkorf. De bedden lagen prima, dus niets aan de hand, wel apart. In de kantine werden we verrast met een heerlijk etentje.

Dinsdag 5 augustus

De volgende ochtend werd duidelijk dat de kudde zich erg verspreid had. Met een groepje van zes probeerden we de paarden die het meest ver waren afgedwaald, in de goede richting te drijven. Erg hinderlijk was dat het een bijna onbegaanbaar terrein was waar de paarden verbleven. Overal richels met water, soms smal, maar soms te breed om eventjes overheen te springen. We naderden de paarden rustig, maar plotseling dacht eentje dat ie ertussen uit wilde. Langs de zee, precies in de verkeerde richting. Je probeert hem de weg af te snijden, maar dan zit het terrein echt tegen. Het werd dus nog een hele heisa tot alle paarden de goede kant op liepen. Uiteindelijk konden we toch op weg naar de laatste verblijfplaats van de trektour, een onderkomen van Eldhester zelf in het plaatsje Lysuhóll. Het grootste deel van deze dag voerde ons langs de straat in de berm, die soms behoorlijk breed, maar dan ook weer tamelijk smal was. Er was geen andere mogelijkheid: rechts van ons hoge bergen met ervoor meren, links van de straat de zee. En toch vonden we ook hier weer veldjes waar de paarden konden grazen en wij een versnapering kregen. Het was wel oppassen dat de kuddepaarden niet de weg opliepen. Dat vonden ze blijkbaar makkelijker lopen, dus ze probeerden het wel van tijd tot tijd, maar de weg was tamelijk druk.

Die dag was ik echt blij dat we er waren. Ik weet niet meer zeker of het aan de paarden lag die minder goed zaten, of dat het de weg was die me tegen stond. Van de hoofdweg af betekende nog niet dat we er waren. Denk dat het toen nog een kilometer of drie was voordat we de paarden aan de voet van de bergen een groene wei op konden laten. Wat een prachtig gezicht was het toen de kudde in de avondzon de bergweide op trok.

Woensdag 6 augustus

De laatste paardrijdag! Zonder kudde, omdat we toch terug zouden komen. Wel gingen bij alle drie onze begeleiders handpaarden mee voor eventuele wissels. In de ochtend gingen we nog één keer naar het strand en omdat we heel wat strand hadden gezien en bereden werd het in de middag nog een keer een bergtocht over uitgestrekte lava velden.
De bergen betekende een wat rustigere rit dan de laatste dagen en in de ochtend op het strand, hoewel ook nu volop getölt werd waar mogelijk. Af en toe was het zo moeilijk te lopen dat wij gingen afstappen, maar ook dat was geen succes, want wij kwamen lo-

pend nog moeilijker voorwaarts dan te paard. Toch maar weer opstappen en het paard de weg laten bepalen. Soms dacht je, moeten we hier naar beneden!? Nee hé, maar wonderlijk genoeg was er geen enkele misstap of uitglijder. Je kon je ogen bij wijze van spreken dicht doen, het kwam goed.

Maar ik vond het uitzicht veel te mooi, dus mijn ogen bleven wijd open. Onderweg kwamen we een groepje van drie paarden tegen, waarvan één heel erg kreupel was. Hij kon de andere twee niet bij houden en bleef maar hinniken, opdat ze bij hem bleven. Ulrike liet na de rit uitzoeken van wie die paarden waren, om de eigenaar te waarschuwen. Het was erg zielig. We weten niet wat er van het paard geworden is.
De paarden gingen in de avond weer de bergweide op, op zoek naar de rest van de kudde en wij gingen Ulrike behangen met neusriemen aan de rechter arm, hoofdstellen links en teugels om de nek. Zadels en tuig gingen in de kar en onze paardentour was ten einde.

Op enkele foto's is trouwens goed te zien dat de vliegennetten geen overbodige luxe waren! Het waren hele kleine beestjes die overal inkropen (oren, neus, nek, ogen) als je geen net had. Het waren geen steekvliegen, maar lastig zat.

De volgende dag gingen we met de touringcar terug naar Reykjavik, waar we 's avonds een afscheidsdiner hadden en na nog een nacht de volgende dag uitgerust naar Nederland vertrokken.

Gesine Westphal
BBL-lid

Notulen ALV BBRR 29 jan 2015

Aanwezig:
Evert Goede
Dineke Hoekstra
Jean-Jacques Georges
Gesine Westphal
Henk van Dierendonck
Gerrit Goede
Robin van Tilburg
Mariette Jansen
Tineke Jonkman
Hanneke van Zadelhoff
Benthe Warnaar
Charlotte Janssen
Marije Verduijn
Tim Willer
Marlon van Wijk
Miranda Bik

Afwezig met afmelding:
Hans Jagtenberg
Bionda Schroten
Marieke Poel
Laura de Rochemont
Niek Heering
Merel Heering
Tinie Akkermans
Wlodek Jadczak
Margie Cats

Opening:
De vergadering wordt geopend door de voorzitter Jean-Jacques.

Mededelingen:
De voorzitter brengt (zoals eerder gecommuniceerd via de mail) het droevige bericht over dat Roy Busselaar op 23 januari 2015 is overleden. Namens de BBRR zal er een bloemstuk worden gestuurd naar zijn vriendin Miriam. Enkele leden zullen ook de begrafenis bijwonen en er zal een in memoriam op de website geplaatst worden.

Notulen 2014:
De notulen (verschenen in de Stalpraet van april 2014) worden goedgekeurd.

Evenementen:
2014
De Westernles in januari bij Manege Grol werd door iedereen als erg leuk ervaren. Wel fijn dat het in de binnenbak was, want het regende flink.
In februari was er een springles bij Manege de Groot in Egmond. Er waren veel deelnemers en er zijn veel sprongen gemaakt. Ook was er nog in dezelfde maand een strandrit bij de Groot.
In maart was er een strandrit in Renesse. Helaas was de rit naar het strand toe erg lang stappend door de bebouwde kom, dus hierdoor niet voor herhaling vatbaar in deze vorm. In Kuinre zijn nog mensen met de IJslander rit meegeweest.
De rit in Eerbeek op 18 mei bij stal Te Bokkel (ontdekt door Gesine en Tinie) was erg geslaagd. Mooie rit en leuke paarden. Margret Janssen gaat nu geregeld daar rijden.
In mei hebben we tevens een beginnersrit door het Amsterdamse Bos gemaakt vanuit Manege de Jong. Tim heeft deze rit erg leuk gevonden. Ook Roy was met deze rit mee.
De EHBO-workshop op de Legmeermanege in juni werd goed bezocht en als erg nuttig en leuk gevonden. Het ruiterweekend op Ameland in juni was vol met verschillende ritten bij verschillende maneges. Dank aan voorruiter Jannes en aan Martijn voor de heerlijke pastas en hamburgers.
In juli hadden we een duinrit vanaf manege Heemskerk. Dit was een rit door onbekend gebied voor voorruiter Hans J.
De rit bij stal de Eik in augustus was een leuke bosrit maar de heide hebben we alleen vanaf de verte gezien.
Met de beginnersrit in Egmond in september waren Roy en Miriam samen mee met Hans J weer als voorruiter.
In oktober was er een erg leuke IJslanderrit in Loosdrecht en een Tinkerrit in Uden.
Omdat de 1e rit bij Stal te Bokkel goed was bevallen gingen we in november nogmaals in Eerbeek rijden. Helaas was de beginnersrit in Egmond erg nat.
De traditionele snertrit in december had een vliegende start op het strand en nog een kleine omweg.
2015

De springles in Woudenberg werd afgesloten met een heus parcours waarvan je zelf de route mocht bedenken.

Historie:
In 2014 zijn er in totaal 152 deelnemers mee geweest met evenementen van de BBRR. Er zijn soms 2 evenementen in een maand georganiseerd om voor elk lid een gepaste rit aan te kunnen bieden.

Planning:
Op 15 februari gaan we weer naar Heemskerk maar nu voor een strandrit. Op 6 maart mogen we weer een trainingsavond van de Bereden politie bijwonen. In maart gaan we voor de eerste keer bij manege Voorst rijden. Voor april staat een rit bij de Woelige stal in Ede gepland.

Ruiterweekend:
Helaas was er geen lang weekend meer vrij bij de manege in Baie de Somme (Frankrijk). De evenementencommissie is nu bezig een ruiterweekend te organiseren in de buurt van Breda. De manege zit direct aan het bos. Ze hebben 14 paarden en ook is er de mogelijkheid om te mennen.

Afmelden voor evenement of lessen:
Je kan je tot woensdag 17:00 afmelden voor een evenement of Legmeerles, maar als het kan graag eerder afmelden. Ook als je op een wachtlijst staat voor een evenement en je weet dat je niet meer op die datum kan, dan graag afmelden.

Legmeer:
Er wordt nu op 2 lesuren op donderdagavond gereden. Veel mensen zijn half-lid, wat soms het indelen lastig maakt. De EHBO-workshop was erg interessant. Afgelopen zomer zijn er geen ritten geweest in het Amsterdamse Bos. Dit kwam onder andere doordat Bert problemen heeft met zijn heup. Er wordt gekeken of we in de toekomst enkele ritten op zondag kunnen maken met Doortje als voorruiter. Deze ritten zouden Legmeer-leden dan ook kunnen gebruiken om hun lessen in het halen.
We hebben in januari 2015 Kate Otjes als BBL en Ira Krake (zoon Marieke Poel) als nieuw BBR lid mogen verwelkomen. Benthe Warnaar en Marlon van Wijk rijden nu ook bij de Legmeer.

Fooienpot:
Uit de fooienpot zijn de hapjes tijdens de Reünie gefinancierd en een etentje als dank voor de vrijwillige inzet van verschillende leden (bestuur en coördinatoren).

Financiën 2014:
Voor 2014 was er een verlies begroot, maar het jaar werd toch positief afgesloten. Deels doordat we minder aan subsidie op het ruiterweekend is gegeven, een ander deel doordat er minder aan de Legmeerlessen is betaald dan er aan contributie is binnengekomen. Maar dit houdt wel in dat er leden zijn die nog lessen hebben in te halen. De penningmeester stelt de vraag wat we doen met de 'winst'. Het kan ten gunste van de hele vereniging gaan of gereserveerd worden voor extra inhaallessen voor de Legmeerruiters. Er wordt besloten om geen aparte reserve te maken voor de Legmeer. Wel zullen er, indien nodig, extra inhaallessen georganiseerd worden.

Het eigen vermogen was op 1 jan 2014 4884,- en per 31 dec 2014 5157,-.
De kascontrole is uitgevoerd door Tineke en Mariette, die de boeken hebben goedgekeurd.

Begroting:
Momenteel hebben we 40 BBB leden en 15 BBL leden. De begroting voor 2015 is gebaseerd op het aantal leden dat we nu hebben en de regel dat we 5,- subsidie geven op de evenementen en dat een lid 10 % korting kan krijgen op een kijkevenement. Het saldo netto van de begroting 2015 komt uit op een verlies van € 440,-. In het verleden is namelijk al eens besproken/vastgesteld dat een eigenvermogen van rond de 2000,- acceptabel/goed is. Alle aanwezigen stemmen in met de begroting.

Pauze

Nieuwe website:
De nieuwe website die beter functioneert op tablet en mobiel is gemaakt door Dineke. Een applausje als dank voor de mooie website.

Bestuursverkiezing:
Dineke stelt zich opnieuw verkiesbaar als penningmeester en wordt herkozen. Jean-Jacques en Marije gaan als zittend voorzitter resp. secretaris hun 2e jaar in.

Kascommissie:
De kascommissieleden Tineke en Mariette worden bedankt voor het willen doornemen van de financiële zaken. De kascommissie voor 2015 zal uit Tineke en Robin bestaan.

Commissies:
Stalpraet: Een nieuw lid is altijd welkom om Marije en Dineke te helpen. Er komt een speciale geprinte Stalpraet jaar editie.
Evenementen: Miranda, Marije, JJ en Dineke vormen op dit moment de commissie. Maar nieuwe krachten worden erg op prijs gesteld. Ook suggesties voor nieuwe maneges of ideeën voor evenementen zijn welkom.
Legmeer: De indeling wordt door Gesine gedaan, maar we zoeken nog iemand die bij afwezigheid van Gesine haar taak kan overnemen.

Rondvraag:
Evert brengt in dat hij graag heeft dat als hij bardienst draait de leden bij hem bestellen en niet hun eigen drank pakken.

Tineke: Wie kan af en toe op het 1e uur rijden in plaats van mij en Mariette? Charlotte kan wel.

Er wordt aan Doortje gevraagd om op de Legmeersite een duidelijker link naar de BBRR te zetten.

Jean-Jacques: Mochten er nog mensen zijn met een verzoek voor een bepaalde activiteit dan kan hij dat altijd mailen.
Wordt er nog een mogelijkheid tot het behalen van het Ruiterbewijs georganiseerd? Het bestuur zal per mail vragen of er belangstelling hiervoor is.

Sluiting:
Dank aan alle aanwezigen en dit van harte aan iedereen die zich inzet met zoveel enthousiasme voor de vereniging, we kijken terug naar een mooie jaar samen en gaan zeker een leuke jaar samen weer tegemoet….met veel paarden plezier…

nummer 124 - december 2014

Stalpraet

In dit nummer:

- Uitnodiging voor de ALV
- Stal de Eik
- Pannenkoekenrit in Uden
- Legmeermanege
- Stal te Bokkel
- Het stokje van Laura
- IJslandtour
- Ardennen vakantie

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Evenementenkalender	3
Algemene Ledenvergadering	4
Het Bestuur	4
Jaarcontributie 2015	4
Stal de Eik	5
Beginnersritten Egmond	6
Pannenkoekenrit met Tinkers	8
IJslanderrit in Loosdrecht	11
Stal te Bokkel	11
Snertrit	12
Het Stokje – Laura de Rochemont	15
Legmeermanege 2014	16
Vakantie in de Ardennen	21
IJslandtour Snaefellsnes 2014	23

Van de Redactie

Weer de laatste Stalpraet van het jaar. Wat gaat de tijd snel als je leuke ritten hebt. Een herhaling bij Stal te Bokkel. Een nieuwe manege: stal de Eik. En natuurlijk diverse ritten bij manege Groot in Egmond.

Maar ook twee vakantieverhalen: over IJsland waar Marije, Gesine, Laura en Dineke geweest zijn. Daar is zoveel over te vertellen dat we het gaan verdelen over 2 Stalpraeten.

Ook over de Ardennen, waar Jean-Jacques geholpen heeft bij een vakantie voor ruiters met een beperking.

Het einde van het jaar betekent ook weer de aankondiging van de Algemene Ledenvergadering. Deze zal op donderdag 29 januari gehouden worden.

Wij wensen jullie alleen heel Gelukkig 2015.

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:
9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:
bbrr.evenementen@yahoo.com

Website:
www.bigblueruitersport.nl

Redactie:
Dineke Hoekstra
Marije Verduijn

Bankrekening:
NL98 INGB 0002 5699 20
NL18 ABNA 0545 9290 40

KvK handelsregister:
Nr: 34249074

Manege:
Elke donderdagavond rijden we in de Legmeermanege in Amstelveen
Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:
De foto´s op de voorpagina zijn van Dineke:

- Achtergrond is de Snaeffelsness Jökul in IJsland
- Linksboven: strandrit Egmond
- Rechtsboven: duinrit Egmond
- Linksonder: IJslanderrit Loosdrecht
- Rechtsonder: Nicky bij Stal de Eik

Wist u dat?

- We een reünie gehad hebben in september?

- Doortje Zweers een nieuw paard heeft, een Andalusiër.

- Gesine hierover vertelt in haar stuk over de Legmeermanege.

- Het voor onervaren ruiters pijnlijk voor de billen kan zijn om 2 uur in de regen te rijden?

- Dat ervoer Miriam tijdens de regenachtige duinrit in november.

- Evert al 2x zijn reserveteugel nodig heeft gehad?

- Hij dus weet hoe het is om de controle over een paard te verliezen door het verliezen van een teugel!

- En hij dat nu voor wilt zijn door het bevestigen van een touw aan het bit?

- Hans even de weg kwijt was op het strand in Egmond?

- We reden de verkeerde duinopgang op en daarna bij de goede duinopgang het verkeerde pad op.

- Meer hierover bij de ´Snertrit´.

- Charlotte geopereerd is? Ze had een gezwel bij de alvleesklier.

- Dat dit een schok was, maar dat ze gelukkig goed nieuws kreeg na de operatie? Haar gezwel bleek geen kanker te zijn.

Evenementenkalender

We zijn nog druk bezig met het regelen van de evenementen voor 2015. Voor januari en februari is het volgende gepland:

25 januari 2015
Springles in Woudenberg
10:00 – 12:00
Kosten € 40,- leden (€45,- niet-leden)

Donderdag 29 januari 2015
Algemene Ledenvergadering
Legmeermanege, Amstelveen
21:30 – 23:30

15 februari 2015
Strandrit in Heemskerk
13:30 – 16:30
Kosten € 40,- leden (€45,50 niet-leden)

Meer details staan op onze website:
www.bigblueruitersport.nl

Inschrijven voor evenementen kan door het sturen van een email naar
bbrr.evenementen@yahoo.com

Algemene Ledenvergadering

Hierbij nodigen we onze leden uit voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering. Deze wordt gehouden op donderdagavond 29 januari 2015 op de Legmeermanege, Noorddammerweg 50 te Amstelveen.

De vergadering start om 21:30 en eindigt om 23:30 uur.

Agenda

- Opening/ingekomen stukken
- Notulen 2014
- Evenementen 2014/2015
- Financiën 2014/2015
- Legmeer 2014/2015
- Verkiezing Bestuur
- Verkiezing Kascontrolecommissie
- Wijziging Huishoudelijk Reglement
- Rondvraag
- Sluiting

Bestuursverkiezing
Dit jaar treedt Dineke Hoekstra af. Dineke is herkiesbaar.

Verkiezing Kascontrolecommissie
De kascommissie bestaat uit Erica van Ockenburg en Tineke Jonkman.

Wie stelt zich kandidaat voor de commissie voor volgend jaar?

Het Bestuur

Voorzitter: Jean-Jacques

Penningmeester: Dineke

Secretaris: Marije

Jaarcontributie 2015

We willen onze leden verzoeken om de jaarcontributie voor 2015 over te maken.

De contributie bedraagt € 17,50.

Graag overmaken op:

- NL98 INGB 0002 5699 20 of
- NL18 ABNA 0545 9290 40

T.n.v. BBRR te Amsterdam.
O.v.v.: jaarcontributie 2015

Stal de Eik

Weer een nieuwe manege, deze keer Stal de Eik in Holten. Gesine en Tinie waren in deze buurt wezen wandelen en kwamen zo op deze manege terecht. En gaven dit natuurlijk aan ons door als een mogelijke kandidaat voor buitenritten. Zo gezegd, zo gedaan. We planden de rit in augustus omdat dan de heide in bloei staat. We dachten nl. dat de rit over de heide zou gaan. Jammer genoeg bleek dat niet het geval te zijn.

Stal de Eik

We waren met een klein groepje. Twee van onze nieuwe leden: Annemiek Tulen en Nicky de Groot.

Nicky

En verder Gesine Westphal, Evert Goede, Yvonne Roijers en Dineke Hoekstra.

Yvonne

De heide konden we alleen even vanuit het bos zien. Hadden we op de heide willen rijden dan hadden we een langere rit moeten doen.

Gesine

Maar het was heerlijk weer, ook het bos is mooi en iedereen had leuke paarden. Kortom een geslaagde rit en voor herhaling vatbaar.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Beginnersritten Egmond

De ervaren ruiters in de beginnersrit

September

We hebben dit jaar 2 beginnersritten gereden in Egmond: in september en in november. In september was het lekker weer, al hadden we zo en dan een buitje. Maar we droogden ook wel snel weer op. Nu waren er in deze rit maar 2 beginners: Roy en Miriam. Voor de rest was het aangevuld met gevorderden: Nicky, Laura, Ira en Dineke. Met als voorruiter natuurlijk Hans. Nu zou Marieke ook meegaan, maar zij had helaas een blessure en kon niet rijden.

We hebben aardig wat gegaloppeerd, en Miriam en Roy deden goed mee. Al hebben ze het naderhand wel gevoeld: spierpijn en een schaafplek op de billen. We gaven het advies om de volgende keer uierzalf te gebruiken.

Aan het eind van de rit wilde Miriam nog een foto maken met haar mobieltje, maar helaas glipte die uit haar vingers, het zand in. Ik ben toen afgestapt, teruggelopen en heb haar mobiel opgeraapt. Gelukkig ging het net goed, want Radna stapte er bijna op toen ik bukte om het op te rapen.

Daarna heb ik maar even een foto gemaakt van Miriam. Ik heb altijd een gewoon fototoestel bij me, waaraan een lus zit. Die doe ik om mijn pols en dan kan ik het toestel niet verliezen.

Miriam Couvreur

Dineke Hoekstra
BBL-lid

November

Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Belissimo
Tim Willer	Paddas
Roy Busselaar	Jolly
Miriam Couvreur	Geer
Dineke Hoekstra	Helke
Laura de Rochemont	Onnie
Joke van der Steeg	James

In november hadden we alleen maar regen. Hans stuurde me in de ochtend al een SMS: regen, regen, regen… Wat gaan we doen? Ik even manege Groot gebeld: de rit gaat gewoon door, zelfs ruiters met privé paarden gaan naar buiten! Tja, het stormt niet, het vriest niet en van een beetje regen smelt je niet.

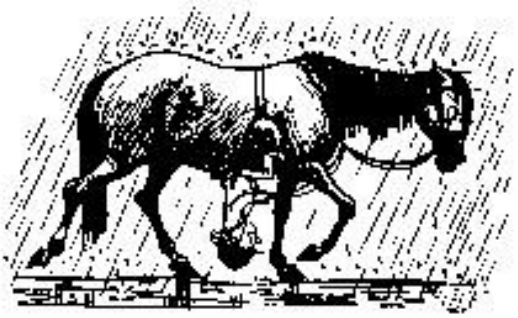
Een kwestie van goed aankleden. Ik deed mijn lange regenjas aan en lange chaps. Miriam deed een regenbroek aan.

En tot mijn verrassing mocht ik op Helke. Maar die was toch verkocht? Nee, Helke was een tijdje in de lease geweest, maar dat is gestopt.

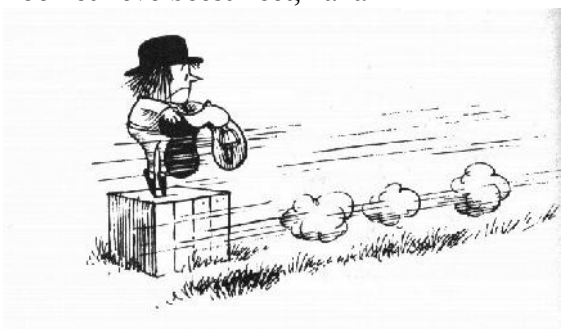
Ondanks de regen hebben we toch lekker gereden. Al heeft Miriam deze keer nog erger last gekregen van schuurplekken. Zal dat gekomen zijn door het gebruiken van de regenbroek? In IJsland hebben we ook regelmatig gereden met regenbroeken en wij hadden nergens last van. Maar volgens Gesine waren dat speciale regenbroeken. Of heeft het toch te maken met rij-ervaring?

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Zo, inmiddels rij ik alweer een jaartje bij de vereniging, waar ik bijna iedere week probeer om het paardrijden onder de knie te krijgen. Natuurlijk, net zoals elke beginner rij je in de bak. Maar zoals ook iedereen weet, is dat niet het hoogst haalbare. Je wilt met een paard in het bos, over het strand en door de duinen rijden! Maar hiervoor moet je ook zo'n paard nog wel de kant op laten lopen die jij wilt enzo. Jullie kennen het allemaal vast wel.

Desondanks ik nog niet alles onder de knie heb zorgt de vereniging ook dat beginners een buitenrit kunnen maken. Inmiddels heb ik twee buitenritten achter de rug; van de zomer in het Amsterdamse bos en afgelopen november in de duinen in Egmond. Dus de auto in, hup naar Egmond! Vanuit Almere is het een stukje rijden en het was slecht weer; ik was iets later. Bij overmaat van ramp stond ik ook nog bij de verkeerde manage. Gelukkig ben ik niet de enige ruiter die dit overkomen is. Op instructie van Dieneke de juiste manege gevonden waar iedereen op mij aan het wachten was, nogmaals sorry! Maar afijn, niet lullen maar drijven dus hup te paard! Maar ook die kon ik niet vinden; uiteraard, ik had het paard zonder naambordje. Na een paar keer heen en weer lopen kon iemand mij vertellen waar mijn paard stond. Ik kan me echt niet meer herinneren hoe het lieve beest heet, haha.

Dus opstijgen! Dit paard was veel groter dan Sara, dus ik met een krukje het zadel in. Ja, daar zit je dan op je paard; gaaf hoor! Mijn paard vond de buitenwereld veel interessanter en liep het hele terrein rond. Mijn hulpen hielpen niet echt en paard liep zo met Tim en al een schuur in. Dat begint goed. Na veel moeite kreeg ik mijn paard eindelijk zo ver dat hij de kant op ging die ik wilde :). En daar gingen we dan, op naar de duinen! Wat een heerlijk gevoel (alhoewel het weer echt ontzettend slecht was) om zo in het "wild" te rijden. Prachtig door het bos en de duinen! Hobbel hobbel hobbel, lekker rustig aan lopen in colonne. Van rustig lopen gingen we naar een drafje. Dit ging goed; een drafje heb ik al aardig onder de knie. Natuurlijk wil je niet alleen draven, dus daar gingen we; hup in galop! Help! Dit had ik nooit echt gedaan maar ja; je wilt natuurlijk met de groep nee. En daar gingen we dan..... ge-wel-dig. Dit wil je toch de hele tijd doen? Wat een geweldige rit; alleen jammer dat het weer zo flink tegen zat.

Na een rit van twee uur voelde ik het wel in mijn lichaam, jeetje wat een sport. Ik was helemaal op en doorweekt door het slechte weer. Maar dat drukte de pret niet; ik kijk uit naar de volgende beginners rit :)!

Tim Willer
BBL-lid

Pannenkoekenrit met Tinkers

Tja, wat zeggen we hierover: ook hier weer een leuke rit, heerlijk weer (en dat in oktober), leuke paarden en natuurlijk lekker gegeten.
Eigenlijk zeggen beelden meer dan woorden. Dus daarom hier een foto impressie van de Tinkerrit.

Nog een paardensporter

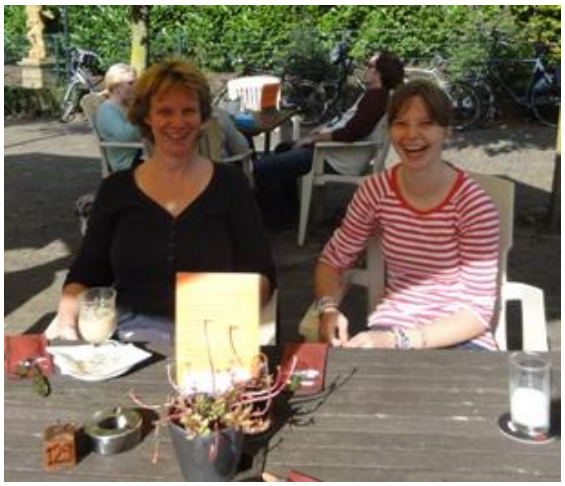

Tinie reed niet maar at wel mee

We werden achtervolgt door skelters

Tineke en Janneke

Eet smakelijk

Wat een afwisselende omgeving

We hebben door bos gereden, over een zandvlakte (waar het erg druk was met wandelaars en spelende kinderen), naar vennetjes.

Hanneke

Nicky

Janneke

Onze voorruiter: Robin, gefotografeerd door Dineke

Dineke, gefotografeerd door Robin

Eventjes naar beneden

Ook dit was weer voor herhaling vatbaar.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

IJslanderrit in Loosdrecht

Het was even zoeken naar de locatie in Loosdrecht. De IJslanders stonden in het hoge gras en wij moesten door een laag blubber om ze te halen.

De meesten konden zo gepakt worden, maar een enkeling liet zich niet vangen. Even poetsen en hoeven krabben en daarna achter de fiets aan de bossen in. Het was een heerlijke rit, lekker veel getult en af en toe gegaloppeerd. Het was te warm voor de tijd van het jaar en daardoor waren veel pony's snel buiten adem. Hun dikke vacht was al deels aangegroeid. Op de hei kwamen er spontaan wat kleine kinderen op ons af om de pony's te aaien. Dat deed me dan weer denken aan toen ik zelf zo klein was en ook al gek op pony's.

Na afloop hebben we heerlijk geluncht met broodjes en high tea, bij kasteel museum Sypestyn. Dat was lekker nagenieten en voor herhaling vatbaar.

Annemiek Tulen
BBB-lid

Stal te Bokkel

Een heerlijke 2uurs rit gereden met Fleur als voorruiter. We hadden prachtig weer en het Nationaal Park Veluwezoom is prachtig om te paard doorheen te gaan.

Deze keer zat ik op Cicero. Een ruin, nakomeling van de hengst van Stal te Bokkel Rubus B. Een braaf paard. Hij was net geschoren en in het begin een beetje 'vrolijk'. Prima te rijden. Ze hebben fijne paarden bij deze stal. Tevens zijn het zeer vriendelijke en behulpzame mensen. Een fijne stal om een rit te maken.
Het kan mij niet te vaak zijn :-)

Margret Jansen
BBB-lid

Ruiter	Paard	Ruiter	Paard
Hans	Wally	**Hans**	Bellissimo
Yvonne	Alwin	**Margie**	
Dineke	Helke	**Laura**	Onnie
Marieke	Jolly	**Joke**	Radna
Ira	Geer	**Like**	Scotty
Mathijs	Onnie	**Hanneke**	Paddas
Evert	Corina		
Gerrit	Paddas		
Ilona	Scotty		

Héérlijke rit op Alwin. Mooi weer, leeg strand en lekkere (ren)galop. Voor herhaling vatbaar.

Yvonne Roijers
BBB-lid

Winterse schaduwen

Een paard met gevoeligheid met de teugel en karakter. De rit was uitdagend met een goed gevoel. Ik heb dan ook met het paard een heerlijke rit gemaakt.

Evert Goede
BBL-lid

Super de luxe strandrit gehad op Onnie! Ik kwam uitgerust weer terug voor de snert-lunch. Het weer was ook fantastisch, wat een leuke dag!

Mathijs de Vries
BBB-lid

Dit was weer na een tijdje mijn eerste rit in Egmond. Leuke rit op Paddas gehad. En ook de snert was lekker. Super leuke rit. Goeten,

Gerrit Goede
BBL-lid

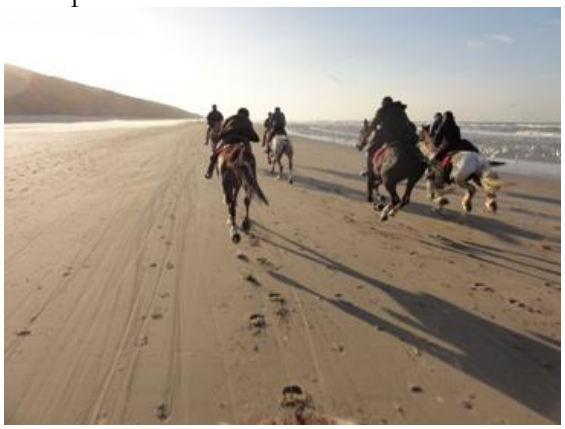
Na een tijdje lease paard te zijn geweest is Helke weer terug in de poel van manege-paarden. En haar krijg ik nu weer toebedeeld. De eerste keer tijdens de beginnersrit in november en nu ook weer. Helke rijdt lekker, maar kon op het strand de andere paarden niet bijhouden.

Was ik op het strand een foto aan het maken, geeft Hans ineens het signaal om te gaan galopperen. Toen heb ik maar tijdens de galop foto´s gemaakt. En dat was grappig, want je ziet de groep van mij wegrijden.

Wederom konden we het meemaken dat Hans niet helemaal de weg wist. Dat was al eerder in Heemskerk, maar ja, dat was wel een redelijk nieuw gebied voor hem toen. Maar nu wist hij eerst niet de goede opgang terug de duinen in te vinden. En daar kwamen we achter toen we voor het hek naar het voetpad stonden. Dus weer terug de duin op en af naar het strand, over het strand terugrijden, zoekend naar de juiste opgang. Gevonden, maar helaas misten we het ruiterpad. Links was ruiterpad, rechts voetpad. Ook hier kwamen we er laat achter. Dus weer omkeren naar de top van de duinen en daar konden we doorsteken naar het ruiterpad.

Dat was wel zwaar voor de paarden: 4 x een steile duin omhoog en omlaag gaan. Marieke moest zelfs even afstappen, haar paard trok het even niet.

Maar het was een heerlijke rit, lekker weer, en leuke paarden.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Lekker ritje op oude rot ´Scotty´. Hij schoot nog even voor we het strand op gingen langszij, maar verder heeft hij braaf gelopen! Lekker zon, strand, duinen en peerd!

Ilona Pinter
BBB-lid

Ilona en Mathijs

Het begon lekker koud, hartje winter. Al snel kreeg ik het warmer tijdens het rijden. Mooi ritje op een mooie middag op een mooi paardje.....Onnie de Ponnie

Laura de Rochemont
BBL-lid

De snert smaakte goed

Lekker zonnetje mooi in de duinen. Er was wel een heel stuk bos gekapt (bomen die hier in de duinen niet thuis horen....zegt de PWN).
Fijn gereden zelfs 2 toetjes. Gereden op Phaddos de Knarremans.....Bello volgens Evert.
Groetjes,

Hanneke van Zadelhoff
BBB-lid

Joke

Weer een lekker ritje met de bekende toetjes. Een leuk Fjordje met de naam Radna. Hobbelt wel erg.....misschien volgende keer een "echt" paard

Joke van der Steeg
BBB-lid

Hanneke en Like

Stralend zonnetje relaxte rit met wat pittige gallopjes. Scotty was lekker relaxed.
Al met al een heerlijke rit.

Like van der Veer
BBB-lid

Handig zo´n krukje

sMorgens met Wally
sMiddags met Bellisimo
Zaterdag....regen....zondag wind droog en zonnig.....maandag regen.
We hebben deze keer dus geluk gehad.
Lekker gereden .....ik hoop de ruiters die meereden ook.

Hans Jagtenberg
Ere-lid

Margie

Ik ben in de (gelukkige) omstandigheid dat ik het stokje over heb gekregen van Hanneke. Het stokje om mij voor te stellen en wat te vertellen over mijn paardrijd carrière.
Mijn wieg stond in Den Haag, zo rond mijn 10e zijn we met ons gezin in Zaandam terecht gekomen, door een carrière wisseling van mijn vader. Hij was Officier in het Leger in Den Haag en werd Technisch directeur van toentertijd nog "Artillerie Inrichtingen" – Hembrug Zaandam. Via een aantal tussen adressen woon ik nu al weer 20 jaar met plezier in Zaandijk. Ik werk zelf bij Ahold/Albert Heijn Hoofdkantoor bij de Automatiseringsorganisatie. Volgend jaar reeds 25 jaar. Via Ahold/Albert Heijn ben ik ook met de IBM ruitervereniging in aanraking gekomen, waarover straks meer.
Mijn Paardrijd Carrière:
Mijn vader vond 10 jaar een minimum leeftijd om met paardrijden te beginnen, mijn oudste zus reed paard vanaf haar 10e en ik kon niet wachten tot ik ook 10 werd want dan mocht ik ook op paardrijdles. Manege Busch werd het in Zaandam in de Wijde Wormer, deze manege is een paar keer van naam gewijzigd maar bestaat nog steeds op die plek, het is nu onderdeel van een groot buitensport complex Kalverhoek.
Zo gezegd zo gedaan, paardrijdles vanaf mijn 10e. Ik heb dit met veel plezier gedaan, we reden eigenlijk altijd op de manege in de binnen of buitenbak. Er waren geen buitenritten vanuit de manege.

Ik heb toen gereden tot ongeveer 15 a 16 jaar dat weet ik niet meer precies. In die tijd heb ik 2 keer meegedaan aan dressuur wedstrijden (N-serie) op respectievelijk Nicosta en Hertog Jan met toen 1e en 5e prijs. Ik ben 2 of 3 keer op ruiterkamp week geweest ergens in Drenthe en ook een keer dichtbij de kust, samen met mijn zus en later eens met een vriendin die ook paardreed. Ik kan me die ruiterkampen herinneren en lijken een beetje op onze Ruiterweekenden, het logeren in zalen, paarden verzorgen, dagelijks de ochtend en dan weer de middag uit rijden, door bos, weide en ook strand.

Ik vond ook nog een foto van een vakantie in Argeles sur Mer toen ik ca 16 was en te paard steeg, met een Nozem, dit was mijn 1e vriendje haha, die zelf nog nooit had paard gereden

Daarna viel er een lange stilte, door het leven, andere prioriteiten etc. hield ik op met paardrijden. Een jaar of 6 later, toen was ik 21, heb ik nog een ruim een jaar les genomen, wederom bij de Kalverhoek, dezelfde plek waar ondertussen een andere manege stond. Ook toen weer gestopt.

Op 27-jarige leeftijd heb ik nog een buitenrit gemaakt tijdens een vakantie bij Center-Parcs, het Heijderbos. Geweldig vond ik dat, was het niet verleerd , maar heb wel 3 dagen overal spierpijn gehad.
Ongeveer in 1996 kwam ik via 2 collega's bij Ahold / Albert Heijn weer in aanraking met Paardrijden. Eerst via Arno Tierie, gedetacheerd bij AH via een bureau, het bureau organiseerde een 3-uurs rit in Loon op Zand, de directeur zelf had nog nooit gereden en ging ook mee. Wederom was ik het niet verleerd maar qua spiertraining was het weer een aanslag, weer 3 dagen bijna niet kunnen lopen daarna en tijdens de rit krampen in de torso. Maar de smaak wel weer te pakken.
Op het werk vertelden wij honderd uit erover, dit kwam Hans van Elk (gedetacheerd op de Helpdesk toentertijd) ter ore en Hans van Elk nodigde Arno en mij uit om eens mee te gaan op een buitenrit met de IBM ruitervereniging. Zo gezegd zo gedaan. Eerst voorrijden op vrijdagavond in de Legmeer bij Bert. Zo gezegd zo gedaan. Toen volgde een rit in Egmond en nog een rit in Egmond en nog een en toen eens een Internationaal Ruiterweekend in Brabant. Het informele, het buitenrijden, het gezelschap en de diversiteit sprak mij heel erg aan.
Arno Tierie ben ik in de loop der jaren als paardrijd maatje verloren, die heeft het paard verruild voor een Harley Davidson. Aanvankelijk was ik alleen buitenlid, maar op enig moment leek het me toch wel handiger om regelmatig een lesje te doen, zodat ik niet steeds iets hoef te overwinnen en de spieren ook getraind blijven.
Met veel plezier rijd ik al jaren vele buitenritten, weekendjes met (ondertussen genaamd) BBR. Dat gepaardrijd heeft ook getriggerd om weekjes in het buitenland vakanties te houden. Ik denk aan Polen, Hongarije, Italie, Frankrijk, Duitsland, Ijsland. Weekendjes in Drenthe, Brabant, Belgie, Frankrijk, Duitsland. Ik hoop nog lang lid te blijven, nog heel veel ritten te maken en blijf ook openstaan voor een buitenlands weekje/weekend.

Laura de Rochemont
BBL-lid

Legmeermanege 2014

Terugkijken op het afgelopen jaar is altijd wel leuk en hoewel we nu echt een klein groepje op de Legmeer zijn, valt er het e.e.a. te vertellen.
Er zijn nog 15 BBL-leden, waarvan 10 met een half lidmaatschap en ca. drie ruiters die incidenteel komen. Wel heeft de club in 2014 weer wat buitenrijleden erbij gekregen. Dus als je hoort dat een volwassen iemand wil leren paardrijden of hij/zij wil het weer oppakken, stuur ze naar de BBRR op de Legmeer! Er zijn plekken vrij.

De paarden

Wij rijden nog steeds, zoals in 2013 begonnen op de donderdag van 19.00 t/m 21.00 uur op **Araby, Ginger, Jupiter, Maaike, Minerva, Rambo en Sara.**

Gerrit met Remy

Remy is er ook nog, maar hij loopt alleen nog bij de kinderen mee.

Maaike was in september al weer 2 jaar op de Legmeermanege en is echt een mooie aanwinst.

Tineke op Maaike

Alleen op stal is ze lastig met voeten geven. Niet dat ze rare of gevaarlijke dingen doet, nee, ze geeft de voeten gewoon ***niet***. Beginners krijgen haar nog steeds moeilijk in galop, maar zij doet wel haar best en is betrouwbaar.

Jupiter moet volgens mij zwaar werken bij ons: meestal grote en zware ruiters, maar hij blijft het echt goed doen.

Evert op Jupiter

Sara blijft enthousiast en betrouwbaar, hoewel ze af en toe ene van der spelletje uithaalt met ruiters, zodat die het idee krijgen dat ze haar niet meer in de richting krijgen die eigenlijk was uitgestippeld.

Marije op Sara

Ginger wil het liefst rennen, maar ik hoor Bert ook vaker zeggen, ja, nu heb je hem, nu loopt ie pas echt, er komt rust in.

Dineke op Ginger

Hetzelfde geldt eigenlijk voor **Araby:** de gekke uitvallen naar de verkeerde richting zijn veel minder geworden. Ze kan echt ontspannen lopen, zelfs langs de deur van de kantine

Charlotte op Arabe

Rambo is blij dat hij weer geschoren is, hoewel hij van het scheren zelfs echt niet houdt, maar het najaar was zo zacht, dat hij behoorlijk last kreeg van zijn beginnend wintervacht. Nu gaat hij weer vrolijk mee doen.

Gesine op Rambo

.

Minerva had een lange periode van 2013/2014 blessuretijd, maar sinds april/mei was zij met één uur regelmatig erbij. Het werden toch nog 21 uren bij ons.
De meeste uren hebben weer Jupiter en Sara gelopen, namelijk 85 en 83.

Jean-Jacques met Minerva

De ruiters

Heel leuk is dat **Gerrit** dit jaar terug is gekomen als BBL-lid. Door zijn werk (met wisselende diensten) dat hij naar een aantal jaren gelukkig gevonden heeft, kan hij alleen om de week rijden, maar hij doet weer mee, vooral op Araby!

De meeste uren heeft dit jaar zijn broer **Evert** gereden, nl 52. Evert heeft 37 keer op Jupiter gezeten en 15 keer op Sara. **Gesine** volgt hem met 51, waarvan 19 keer op Araby en 21 keer op Rambo (wat een record is), maar ook twee keer op Alice die normaal niet mee loopt.

Laura

Laura is 20 keer geweest en heeft alle keren op Araby gezeten. I.v.m. haar hartproblemen was dit de beste oplossing. **Tim** mocht de meeste uren op de rug van Sara oefenen, wat toch ertoe geleid heeft dat Tim mee naar het A'dams bos -en de duinen van Egmond in kon!

Martijn: de kok tijdens het Ameland weekend

Martijn heeft zijn uren goed verdeeld op hoofdzakelijk drie paarden; Jupiter (10), Maaike (10), Sara (8) en Minerva (1). Hij was aan het begin van de zomer klaar om mee te gaan met buitenritten en heeft op Ameland heel wat ervaring opgedaan. Het ging echt super. Helaas had hij na de zomer weinig tijd voor buitenritten of lessen i.vm. zijn werk. In januari met nieuwe moed weer opbouwen!

Ewelina op Remy

Ewelina, de vriendin van Martijn is aan het begin van 2014 ook nog 6 keer geweest, maar helaas helemaal gestopt. **Mariette** heeft op Araby, Jupiter, Maaike, Rambo en Sara gezeten.

Roy en zijn vriendin Miriam

Voor **Roy** was vooral Jupiter het vaste paard. Ook Roy is met buitenritten mee geweest! Evenwichtige **Tineke** heeft de aantallen eerlijk verdeeld tussen Maaike en Sara (beide 14 keer) en nog Araby en Minerva (beide 2 keer).

Elisah

Elisah zat 36 keer op Ginger en 5 keer op andere paarden**. Jean Jacques** was er maar 28 keer, hij is te druk met zijn eigen paarden en de instructeursopleiding in Drenthe (op basis van natural horseriding). **Marije** heeft in de loop van het jaar 8 verschillende paarden gereden (niet op Sara, wel op Alice). Het is wel het hoogste aantal. Dit wisselen streven we in principe bij alle leden na, alleen is het niet altijd te doen. Charlotte had ondanks haar geringe aantal lessen nog zes verschillende paarden! Het lage aantal lessen had alles te maken met het ziek worden van Charlotte. Een hele tijd gingen de artsen

ervan uit dat zij een kankergezwel in de alvleesklier had. Pas meer dan een week na haar operatie werd duidelijk dat het geen kanker was. We zijn allemaal erg opgelucht. Inmiddels is Charlotte zo ver hersteld dat zij half januari weer komt rijden.

Miranda

Miranda heeft op alle paarden gezeten, behalve op Maaike. Dat rijden op Maaike moest eigenlijk nog in de laatste weken van 2014 gebeuren, maar helaas werd **Bert** zo grieperig dat de les twee keer moest worden afgelast. Al op 4 december was dit jaar de laatste les van 2014. Om het een beetje goed te maken, gaan we direct op vrijdag 2 januari weer te paard! We hopen dat Bert rond de feestdagen weer helemaal fit is en volop kan genieten.

Het bos?

Deze zomer zijn we helaas geen enkele keer met de Legmeer-paarden naar het bos geweest. In juni was Bert met vakantie en daarna bleek dat hij vanwege zijn heupklachten niet meer op het paard kon. In juni kregen we les van **Doortje** vooral in de buitenbak en tot twee keer toe mochten wij het zonder zadel proberen, wat heel goed voor je zit is en natuurlijk een bijzondere ervaring. Doortje was wel bereid om tijdens de school vakantie periode met ons naar het bos te gaan, maar die extra afspraken die we probeerden, hadden of te weinig deelnemers, of het weer liet het niet toe, of … na ja het ging allemaal niet door - Pech!

De familie Zweers

Levi

Doortjes paard **Levi** is helaas nog steeds niet drachtig geworden. De artrose van Levi gaat natuurlijk niet over en om toch weer aan wedstrijden te kunnen deelnemen heeft Doortje een nieuw paard. Ditmaal viel de keuze op de hengst **Sagas**. Hij is nog vrij jong (5 jaar) en een Andalusiër – mooi om te zien! Voordat hij naar de Legmeer kon komen, moest hij hengst af zijn, want met al die merries in de buurt vond Hans het niet veilig. Vlak voor de operatie bezorgde Sagas zich zelf, door verkeerd te liggen, een bloeduitstorting aan zijn gevoelige delen en kon daarom niet worden geopereerd. Wekenlang moest Doortje naar een stal in de buurt van Hilversum om het nieuwe paard te berijden. Gelukkig is die periode nu voorbij en is Sagas sinds september op de Legmeermanege, waar hij zich eigenlijk direct thuis voelde. Het is zo'n lief en beleerbaar paard dat Nel Zweers (moeder van Doortje) ook weer begint met rijden. Nel is ook nog druk met het maken van sieraden van paardenhaar. Je kunt bij Nel van alles bestellen, van ring tot ketting en oorbellen. Geef haar de lange haren van de onderkant van de staart van je lievelingspaard en zij maakt de mooiste dingen. Dus hopelijk vindt ze genoeg tijd om ook op Sagas te rijden.

Reünie

In september hadden we op de Legmeer ook nog een **Reünie**. We hadden ca. 35 aanmeldingen en contact met nog een paar meer. Ron de Mes liep ik helaas pas een week later tegen het lijf, Netty en Gerard van Weelden, en Gerard was herstellende

van een operatie, maar zag het nog niet zitten om te komen (van hem de groeten aan alle oude bekenden) en ons oudste (niet meer actieve lid) Ruud Slotboom zat jammer genoeg net in Frankrijk. Door onze zoektocht werd ook duidelijk dat Theo Looys helaas was overleden.

Wel waren er gelukkig Henk van Dierendonck (ons oudste actieve lid), Hans Jagtenberg (erelid), Wlodek Jadczak, Mathijs de Vries, Margriet Rietmeijer, Wanda Bosma, Niek Heering en Dolf v.d. Muyden met Merel, Marleen Goede met Arrianne, Ronald Goede, Frederique Wolff Schoemakers, Fred Janssen, de zussen Annemarie en Joke Lamers, Hellen en Gerard Lamers (Hellen is de zus van Henny Heynen, geen familie van Annemarie en Joke), Jeroen Bartels, Joke Verhoeven, Joke vd Steeg, Henny Heynen en Joes Kloos met Femke Kloos, Yvonne Spaargaren, Mireille Jongerden, Sinus Jonker, Robin v. Tilburg, Margie Cats en Erica v. Ockenburg. En er waren ook nog afzeggingen van Hanneke van Zadelhoff, Quirinus van Trigt, Like vd Veer , Richard Wolfs, Angelida Bihari en Bianca Koene die wel wilden komen, maar verhinderd waren. Hopelijk ben ik nou niemand vergeten, zowel, mijn excuses en kom maar beklaag doen op een donderdag avond voor een glaasje.
.

EHBO cursus

Niet te vergeten was er op de Legmeermanege op 16 juni ook nog een EHBO cursus voor paarden. Degene die erbij waren vonden het heel leerzaam en interessant.
Van de Legmeerruiters zijn deze zomer weer vier dames samen naar IJsland geweest. De belevenissen van die reis kunnen jullie elders in deze editie lezen.

Gesine Alkema-Westphal
Legmeer-coördinator

Vakantie in de Ardennen

De koude maanden zijn wel het moment om terug te denken aan een mooie zomer en de vakantie… en hoewel de Belgische Ardennen niet de meeste gekozen zomer vakantie bestemming is, is het er wel een populaire voor buurtlanders en dat is ook wel goed te begrijpen…Zo is La Roche en Ardenne een plek waar opvallend veel Nederlands gesproken wordt in de zomer… voor mij een goede plek om te zijn… een beetje het gevoel twee keer thuis te zijn.

En dit voor een week, bij Caroline en Rob in hun Verblijf, la Maison des Amis, in Hives enkele kilometers boven La Roche.

Onze gastvrouw en gastheer wisten ons ontzettend te verwennen met allerlei goede streekdrankjes en lekkernijen uit eigen keuken.

Hoewel het echt op vakantie leek was ik er om een aantal minder valide jongeren te begeleiden. Zij konden dankzij de Stichting Prisma, een organisatie op het gebied van activiteiten voor mensen met een verstandelijke beperking, deelnemen aan een week paardrijden in de Ardennen.
Samen met Nico die al jaren begeleider is en paardrijinstructeur. Een Vrijwilliger en paarden man tot in hart en nieren.

Voor mij een eerste keer als begeleider maar wel een uitstekend manier om er mee te beginnen, gezien de omgeving, de leuke deelnemers en onze sympathieke gasten. En dan Claudy, paarden eigenaar waar we dagelijks een afspraak mee hadden om lange ritten (maar zeker niet te lang…) te maken op zijn goed voorwaartse en zeer betrouwbare IJslanders. Elke dag weer een andere rit in een klein groep van maximaal 10 mensen.

Na een goede verzorgde ontbijt, laatste spullen verzamelen, Cap op en opstappen in ons busje richting Bergueme, een plek enkele dorpen verderop onze trouwe vrienden tegemoet. Iedere keer een leuke rit daarnaar toe, langs die mooie typische, rustige Ardennes dorpen, met imposante woningen en boerderijen, de prachtige bossen en nature.

Dan aangekomen meteen naar de paarden toe, even verzamelen en vastzetten, een enkeling die niet meteen naar ons toe wilde komen werd door Claudy door middel van voer gelokt, (altijd dezelfde die er een voordelige spelletje van maakte), met zorg en aandacht paarden borstelen en opzadelen en dan opstijgen… het magische moment voor Rene, Maartje, Sofie en Sanne kon beginnen… de paarden waren meestal lekker fris en hadden er zin in om te vertrekken. En wat een start iedere keer… even stappen of draven en dan door een brede rivier, gelukkig niet al te diep zodat onze voeten meestal een beetje droog konden blijven, en dan helling omhoog de bossen in, vaak in verhoogde tempo van draf, galop, tölten… en daar kwam er veel meer van.

Op weg naar de adembenemende mooiheid van de natuur van de Ardennen… vaak op moeilijk ondergrond met veel keien waar onze leuke paarden absoluut niet voor terugdeinsden… veel mooie uitzichten later en soms na een ontmoeting met reeën daalden

we weer naar beneden richting dorp en verblijf van de paarden…

Op een keer na altijd mooi weer gehad, en die regen die ons binnen minder dan 2 minuten helemaal nat had weten te krijgen waren we snel vergeten op onze IJslanders.

Na het verzorgen van de paarden gingen we ons zelf restaureren in de kantine van de Camping tegenover waar Claudy ons kon inspireren voor een 'apres-cheval' op zijn Belgisch…

Al met al was het een uitstekend week, waar we veel paarden activiteiten en andere activiteiten zoals de descente de rivier l' Ourthe met Kajakken, en toeristische bezoeken aan een chocolaterie en aan de steden La Roche en Durbuy, kleinste stad ter wereld, doorgebracht worden.

Jean-Jacques Georges
BBL-lid

IJslandtour Snaefellsnes 2014

Op ***zondag 27 juli*** kwamen we (Gesine, Dineke, Laura en Marije) aan op het vliegveld Keflavik en namen we de flybus naar Reykjavik. Eenmaal bij Guesthouse Helga werden we hartelijk ontvangen door onze gastheer Herman.

Maandag 28 juli

De volgende ochtend moesten we op tijd uit bed om mee te gaan met de bustour 'Wonders of Reykjanes & the Blue Lagoon'. Reykjanes is het gebied ten zuidwesten van Reykjavik, waar een grote energie centrale staat die energie opwekt met de geothermische stoom. Volgens onze buschauffeur/gids is bij het bouwen van deze energie centrale de Blue Lagoon per ongeluk ontstaan. Op een gegeven moment gingen de locals in het meer baden en ontdekten de helende werking van het water (verlicht o.a. psoriasis). Later heeft de Blue Lagoon firma een spa gebouwd en faciliteiten en nu wordt het bezocht door horden toeristen uit echt alle landen.

We stopten bij een geothermische site jammer dat het toen regende), waar je goed de warmte en zwaveldampen kon ervaren.

IJsland is ontstaan doordat de 2 tektoniekplaten, de Eurasische en de Noord-Amerikaanse, uitelkaar drijven. De hete magma die omhoog komt maakt IJsland nog steeds ietsje groter. De gids reed ons naar een kloof waar je heel mooi dat breukvlak kon zien.

Via de 'Bridge Between Two Continents' kon je van de ene plaat naar de andere plaat lopen.

In de middag werden we afgezet bij de Blue Lagoon, een artificieel meer dus met een prachtige melk blauwe kleur. Dit komt door de mineralen, vooral silica, welke je ook als moddermasker op je gezicht kon smeren.

Je kon heerlijk wat rondhangen in het water of een van de sauna's ingaan.
Verweekt en hongerig gingen we terug naar Reykjavik en we konden nog net bij Domino's pizza een pizza eten en bij de 24uurs supermarkt wat eten kopen voor de volgende dag.

Dinsdag 29 juli

De volgende morgen was het weer vroeg op want Dineke, Gesine en Marije hadden een bustrip geboekt naar Landmannalaugar. Laura ging met de Golden circle tour mee, welke D, G en M al gedaan hadden op hun eerste paardrijtrip in IJsland.

Het was een eind rijden, soms over nogal hobbelige wegen maar Landmannalaugar is toch wel erg bijzonder mooi. De gids nam ons mee voor een wandeling van 2 uur langs prachtig gekleurde bergwanden en een krater waar stoom uitkwam. Na enige aarzeling gingen we na de wandeling toch nog even in de hot pot of eigenlijk hot river.

Woensdag 30 juli

Woensdag eerst lekker uitgeslapen en toen met de bus naar het centrum van de stad. Vanaf de kerktoren van de Hallgrimskirkja had je een mooi uitzicht over het centrum.

Natuurlijk moest iedereen nog even bij het Vikingschip op de foto.

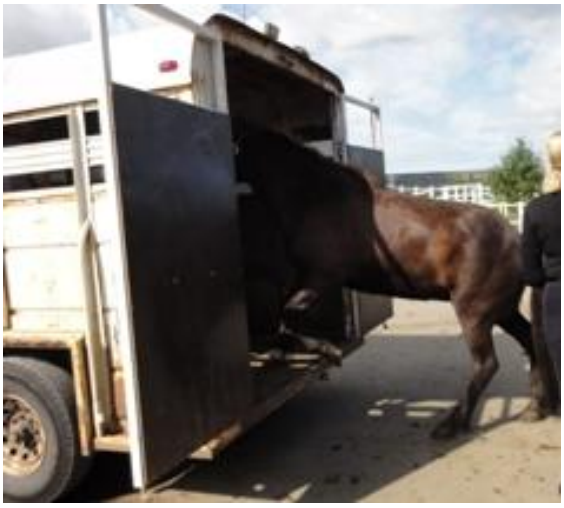
Aan het eind van de dag heerlijk gegeten ergens bij de haven en toen moe terug naar het guesthouse.

Donderdag 31 juli

Op donderdag zouden we aan het eind van de middag opgehaald worden door een busje van Eldhestar. Dus hebben we deze dag ook shoppend doorgebracht. Het Eldhestar busje bracht ons naar de farmhouse Vellir waar ons een heerlijk diner stond te wachten.
Na het eten kregen we een introductie praatje van Ullie, een Duitse dame die tijdens onze paardrijtour onze gids zou zijn. De 2 andere begeleiders waren een Finse meid, genaamd Hilda en een Engels meisje genaamd Toni. Tijdens een rondje mochten alle deelnemers zich ook even voorstellen en vertellen wat hun paardrij ervaring was. Het bleek dat van de 17 mensen er zeker 10 al eens eerder een paardrijtour op IJsland hadden gemaakt. De nationaliteiten waren: Fins (nicht en tante), Duits (5 dames), Deens (moeder en dochter), Oostenrijks (jonge meid), Duits/ Oostenrijks (moeder en dochter), Zwitsers (dame) en Nederlands (wij 4-en dus).

Vrijdag 1 augustus

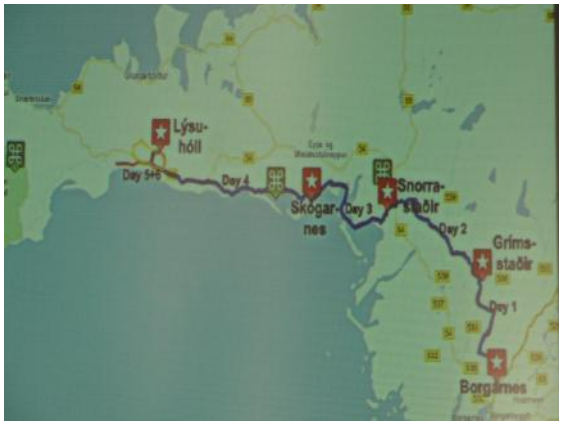
De volgende dag moesten we nog even in de bak een paar rondjes tölten om te wennen (en misschien ook wel voor de gidsen om te zien wat voor vlees ze in de kuip hadden). Daarna werden er nog wat paarden in de trailer geladen (wat nou loopplank, springen).

De rest van de kudde was al in Grimmstadir. Wij werden ook in een busje geladen en de reis kan beginnen.
We kwamen aan in Borgarnes, waar het paardrijden echt begint. We rijden nog niet met de kudde, wel namen alle drie de gidsen een handpaard mee. Het bleek een uitdaging de route te vinden. We moesten 2x de rivier oversteken wat niet gepland leek.

Na de rivier komen we op een modderpad waar we soms van het paard moesten. Met veel moeite lukten het ons onszelf en de paarden door de modderpoelen te krijgen. We komen hierdoor laat aan bij de weide waar de paarden mogen overnachten. Wij worden na een welkome kop thee met koekjes (veel) met het busje naar Guesthouse Snorrastadir gereden waar we de lamssoep goed laten smaken.

Zaterdag 2 augustus

Op zaterdag worden we met de bus naar de paarden gebracht. De paarden werden in een kraal gezet welke gebruikt wordt om de schapen te scheren. De gidsen haalden een voor een de juiste paarden uit de groep door langzaam op ze af te lopen en het hoofdstel rustig om te doen. Als je een paard had kon je hem na de rug geborsteld te hebben zadelen en de neusriem ook om doen.

De IJslandse hoofdstellen hebben een aparte neusriem wat makkelijk is bij een pauze. Als het paard even kan grazen dan kan je alleen de neusriem van het hoofd halen en dan heeft het paard meer vrijheid voor het kauwen maar heb je hem toch nog vast. Als je de fout maakt met de neusriem ook het hele hoofdstel achter de oren van het paard vandaan te halen dan heb je een probleem. Dit overkwam een jongedame uit onze groep later deze dag bij een van de stops. Haar paard schoot gelukkig wel gewoon de kudde in, maar wel nog met zadel. Het bleek een hele tour dit paard weer te vangen; hij dacht ik ben toch losgelaten en mag dus lekker zo meteen in de kudde mee.

De tocht op zaterdag ging voornamelijk over lavavelden en ook deze keer weer verbaasde ik (Marije) me erover hoe makkelijk de paarden hun voeten neerzetten en hun weg vinden. Maar er waren ook grasvelden voor de paarden om te grazen tijdens de rustpauzes. En voor de ruiters waren er zakken met een mengsel van pinda's, rozijnen soms ander gedroogd fruit en stukjes chocolade. Een hand van dit en je kon er weer even tegenaan. In de middag werd het wat regenachtig en werden dus de zeer oncharmante maar oh zo lekker warme knal oranje regenpakken aangetrokken. Wat wel weer handig was bij het oversteken van een rivier.

Mede door het paard dat zich nog met zadel in de kudde verstopte kwamen we denk ik wat later dan gepland bij het Guesthouse Snorrastadir terug.

3 t/m 6 augustus

Wordt vervolgd in de volgende Stalpraet

Marije Verduijn
BBL-lid

nummer 123 - sept 2014

Stalpraet

In dit nummer:

- Strandrit Renesse
- IJslanderritten
- Fjordenrit
- Nieuwe maneges in Heemskerk, Eerbeek, Putten en Hoog Soeren
- EHBO voor paarden
- Ruiterweekend Ameland

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Evenementenkalender	3
Loosdrechtse Plassen en IJslanders	4
Strandrit Renesse	5
Strandrit Renesse fotoblog	6
Strandrit Renesse	8
Stal te Bokkel	8
Stal Te Bokkel in Eerbeek	9
EHBO voor paarden	10
Duinrit Heemskerk	10
Fjordenrit bij De Kronkel	11
IJslanderrit Kuinre	12
Rit bij stal Bijnen	12
Ruiterweekend op Ameland	14
Conditieonderzoek	19
Het stokje van... Hanneke van Zadelhoff	19
Nog een stokje van …Bionda Schroten	21
Reunie 26 september	22

Van de Redactie

We hebben toch weer aardig wat gereden de afgelopen maanden. En bij veel nieuwe maneges, wat goed bevallen is. Het ruiterweekend leverde een verrassing op: we bleken een kok in ons midden te hebben. De EHBO cursus was interessant, ook voor degenen die geen eigen paard hebben.

Er zijn ook al een aantal ritten gepland voor na de zomer, maar nog niet alles is rond. Weten jullie nog leuke maneges, laat het ons dan weten. We zijn altijd in voor nieuwe ervaringen.

We hebben deze keer 2x het stokje van en het volgende stokje gaat naar: Laura de Rochemont.

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:
9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:
bbrr.evenementen@yahoo.com

Website:
www.bigblueruitersport.nl

Redactie:
Dineke Hoekstra
Marije Verduijn

Bankrekening:
NL98 INGB 0002 5699 20
NL18 ABNA 0545 9290 40

KvK handelsregister:
Nr: 34249074

Manege:
Elke donderdagavond rijden we in de Legmeermanege in Amstelveen
Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:
De foto op de voorpagina is van Dineke Hoekstra, gemaakt tijdens het ruiterweekend op Ameland

Wist u dat?

- Hans Jagtenberg ook de weg weet in de duinen van Heemskerk?
- Martijn zijn 2e en 3e buitenrit op Ameland heeft gemaakt?
- Martijn nu ook in verlichte zit kan galopperen?
- En dat Martijn een goede kok bleek te zijn? We hebben heerlijk gegeten tijdens het ruiterweekend.
- Het best ver fietsen was op Ameland terug naar de boot?
- Op Ameland de vraag gesteld is: ´Welke kant is de zee?´
- Waarop Elisah het zeer goede antwoord gaf: ´Overal. Je zit op een eiland!!!´
- We een demo van Miranda van de P-mate kregen? (zoek maar even op het internet wat dat nu is)
- Levi, het paard van Doortje, drachtig is?
- Levi het proefpaard was tijdens de EHBO les?
- We gereden hebben bij een paar nieuwe maneges? En dat dit heel goed klikte?
- Gesine voor deze Stalpraat heel veel stukjes heeft geschreven?
- Er over de Hollandsche Manege een leuk website is en een verhaal is geschreven?
- Ga naar: ´levendpaardenmuseum.nl´ en dan naar ´Meer leren´. Daar vind je een ´link´ naar een document dat de geschiedenis van deze manege beschrijft
- Dineke druk bezig is de website van de vereniging te vernieuwen?
- Het de bedoeling is dat de nieuwe site eind september live gaat?

Evenementenkalender

Hier een overzicht van onze evenementen voor de komende tijd. Voor tijden en kosten verwijzen we naar onze website. Inschrijven voor evenementen kan door het sturen van een email naar
bbrr.evenementen@yahoo.com

21 September
Rustige duinrit in Egmond
14:00 – 16:00
Kosten : 30,- leden (35,- niet-leden)

12 Oktober
IJslanderrit in Loosdrecht
10:00 – 12:00
Kosten : 45,- leden (50,- niet-leden)

19 oktober
Pannenkoekenrit bij de Tinkerboerderij
11:00 – 15:30
Kosten : 30,- leden (35,- niet-leden)

November
We zijn nog bezig een rit te regelen.

14 December
Snertrit Egmond
10:00 – 12:00 en 14:00 – 16:00
Kosten : 30,- leden (37,50 niet-leden)
Dit is incl. een kop erwtensoep.

Loosdrechtse Plassen en IJslanders

Bij de IJslanderrit in Kuinre waren Dineke en ik te laat met aanmelden. Jammer, dacht ik – maar Dineke vond dit een reden om op het internet te gaan zoeken. En ja hoor, ze kwam met 2 nieuwe adressen voor IJslanders op de proppen! Was het een idee om samen daar naar toe te gaan, om uit te proberen of het iets voor de club is? Dat liet ik me niet 2 keer zeggen. We kozen voor het dichtstbijzijnde adres: de IJslanderij in Nieuw Loosdrecht.

Marije was er ook voor te vinden en zo gingen we met z'n drieën voor 23 maart bij de stal in Loosdrecht afspreken. Er stonden al drie IJslanders voor ons klaar die we konden poetsen. De eigenares was even druk met een kinderverjaardag, want naast de IJslanders heeft zij ook nog Shetlanders in de wei lopen, die heel geschikt voor kinderen zijn.

Het was de bedoeling dat wij begeleid werden tot het nabije natuurgebied, waarna we zelf de route gingen bepalen. "Steeds een beetje de omheining van het gebied in de gaten houden, dan ben je een uur onderweg en daarna kun je het gebied nog een beetje doorkruisen. Als jullie ca. na 2 uur bij het hek terug zijn, kom ik jullie wel weer ophalen met de fiets, om de weg te wijzen."

Je moet ongeveer een kwartier in stap door een wijk, voordat je wordt losgelaten. Op dat stukje kunnen nog aanwijzingen worden gegeven en ziet de eigenares wel hoe je rijdt.

Zelf had ik een vrij jong en voorwaarts paardje, Dineke moest denk ik wat meer drijven en het paard van Marije liep gewoon. Stap, draf ze deden het keurig, totdat we een versnelling hoger gingen en de afstand tot Dineke wat toe nam. In plaats van dat haar paard wilde aansluiten, weigerde het volledig – net een eigenwijze ezel. Marije en ik dus weer terug, Dineke in het midden, dat werkte. We hebben wat leuke galopjes gedaan, gedraafd en nieuwe paden gezocht. Na het rondje van een uur dwars over een heidegebied, lekker in het zonnetje. Ik stapte wat sneller vooruit, Marije bleef bij Dineke om stilstaan te voorkomen, toen plotseling een loslopende hond op mij afkwam (het baasje in de rolstoel riep wel, maar ja, soms zijn het net kinderen die honden). Mijn paard sprong dwars over het mulle zandpad om de hei in te vluchten, maar na die ene sprong kon ik hem gelukkig bij me houden. De hond was misschien ook geschrokken van de onderkant van de hoeven, want ineens hoorde hij wel de stem van zijn baas. De rust was net zo snel terug als zij was verstoord en samen konden we de rit ontspannen voortzetten.

Dineke had een heel speciale zadel die voor haar erg ongunstig uitpakte. Het zadel dwong haar in een bepaalde houding, waardoor ze echt last van haar heup of lies kreeg. Ze stapte af om een stukje te lopen. Toen Marije besefte dat het zadel de oorzaak was, bood zij aan om te wisselen, dus Marije weet nu ook een liedje te zingen van het niet comfortabele zadel. Door al het gedoe was mijn paard begonnen te eten en had besloten om te blijven. Het koste heel wat overtuigingskracht om hem van het tegendeel te overtuigen, haha. Uiteindelijk kwamen we weer in beweging en toen moesten we nog opschieten ook om weer op tijd bij het hek te zijn, dus ook nog een toetje.

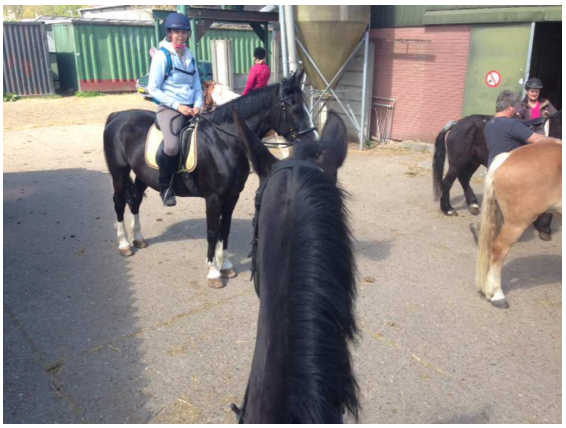

Nadat we hadden gebeld en we ons op weg terug wilden maken, hadden we nog een oponthoud. Dineke was afgestapt om de poort open te houden en bij het opstappen bleef de ene stijgbeugel ergens achter hangen en schoot er dus vanaf. Het weer vastmaken was een hele heisa en nu werden de paarden wel wat onrustig, want ja, het ging naar huis natuurlijk. We besloten om eerst maar eens over te steken, weg van de straat. Aan de overkant was nog een klein groengebied en daar lukte het wel allemaal. Ergens in de wijk kwamen we de eigenaresse tegen, net toen we twijfelden waar we moesten afslaan. Na het afzadelen was er voer voor alle paarden op een stukje land en wij gingen op huis aan. Er is wel de mogelijkheid voor een kop koffie of thee, maar nu was er rond de kinderverjaardag nogal wat drukte.
Al met al vonden wij het een leuke middag, leuke paarden en aardige mensen. Voor ons was het een goede voorbereiding op onze IJslandreis.

Gesine Alkema
BBL-lid

Strandrit Renesse

Op 13 april ging ik weer een keer richting Renesse voor een rit van drie uur. Ik had hele goede herinneringen aan de vorige twee keer rijden daar (ruiterweekenden).
We gingen goedgemutst op stap. Mathijs was er weer een keertje bij. Hij had Niek en Merel een lift gegeven en ik maakte ons nieuw 'buitenrijlid' Nicky mee op een buitenrit. Yvonne en Marouska waren van de partij en Marije.
Nicky had een prachtig paard om te zien, Symfonie was de naam en zo oogde het paard ook in zijn bewegingen - heel voorwaarts.

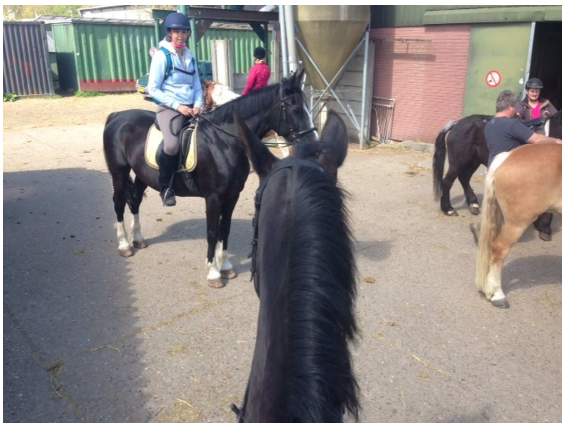

De rit zelf was helaas niet zo voorwaarts. Het is niet overdreven als ik zeg dat wij eerst 90 minuten gestapt hebben met een onderbreking van 5 minuten draf voordat we op het strand kwamen. Dat was wel een spectaculair weggetje: smal steil paadje.
Eindelijk zetten we een draf en ja hoor ook een galopje in, maar ik voelde al snel dat de ondergrond eigenlijk te zacht was voor de galop. Het voelde als drijfzand. En bij één van de geulen vond het paard van Niek het welletjes en stopte, met het gevolg dat Niek over de hals van het paard een buiklanding op het natte strand maakte. Het kostte nogal wat tijd om haar gezicht zandvrij te krijgen.
Mijn paard probeerde die tijd te gebruiken met mij het water in te gaan. Pootje baden vond hij super had men mij verteld, maar ook dat ik dat nou juist niet moest toestaan, omdat bij pootje baden ook rollen hoorde in de beleving van (weet de naam niet meer). Het water in lukte hem niet, maar vlak voordat iedereen klaar was om te vertrekken bedacht hij zich - dan maar zonder water rollen! Gelukkig had Merel een zweepje in haar hand en kon mijn kreten ondersteunen. Hij ging alleen door de knieën. Nadat ook ik weer was opgestapt, konden we een vaster stuk strand opzoeken en nog een klein stukje lekker uitgestrekt galopperen. Dacht dat er ook nog een derde galopje was, maar die was echt heel kort.
Daarna waren we in een half uur bij de manege terug, toch wat teleurgesteld. We hebben nog wel gezellig zitten nababbelen en konden er maar niet achter komen, waarom wij die ontzettend saaie asfalt route hadden die je ook alleen in stap kon nemen.
Van de leuke stukjes heb ik nog wat foto's.
Een volgende keer ga ik wel eerst heel precies informeren hoe de route wordt.

Gesine Alkema
BBL-lid

De koffie was goed! De horeca is hier beslist geen ondergeschoven kindje. Het leek ook wel een VVV kantoor, zoveel toeristen komen er binnen...

Opstappen!

Klaar.

Data mobiel

Distance	Duration	Calories
18.69 km	3:02:27	2,172 kcal

Max 33,11 km/uur

En in stap door en rond Renesse...

Nog steeds in stap door en rond Renesse...

Gelukkig wat afleiding, want we sliepen bijna: Reeën gespot!

Nog steeds in stap de duinen in.

En nog steeds in stap, maar wel eindelijk de zee!!

Door de branding. (In stap...)

Breeduit over het strand.

En een breed strand is het!

En in stap weer terug over de droge steppes van Zeeland...

Samenvattend in een paar zinnen was het beslist een aardige rit omdat we werkelijk prima weer hadden, maar erg avontuurlijk was het jammer genoeg niet.
We weten nu dat de paarden in Renesse prima kunnen stappen en dat ze dat ook zeer lang vol kunnen houden. Terwijl ze in de hogere gangen de neiging kunnen hebben om hun berijder te vergeten.
Met andere woorden; toen we na ruim anderhalf uur in stap eindelijk op het strand de ruimte hadden voor een leuke galop verloren we een van ons, waardoor we na een minuutje alweer stil stonden...
Gelukkig bleek de schade beperkt tot geklutste ingewanden en een gebutst ego, waarna we met zijn allen weer voorzichtig op weg konden. Alhoewel de lange stukken met rengalop er toen helaas niet meer inzaten, hebben we ons toch nog een beetje kunnen uitleven op het strand!
De terugrit vanaf het strand duurde gelukkig minder lang dan de heenweg, waardoor we al na zo'n 45 minuten weer terug waren op de manege.
Uiteindelijk hebben we met een vijftal rijders de dag afgesloten met een maaltijd in de manege en zijn we daarna met een tevreden gevoel weer naar huis terug gegaan.

Dit was mijn verslag van de strandrit!

Groetjes,
Mathijs de Vries
BBB-lid

Strandrit Renesse

Het was weer een prachtige zondag. Nadat we onze paardjes toegewezen (voor mij brave Chico) hadden gekregen, richting zee! Alhoewel..Het duurde nogal even voor we geen geklikkak van hoeven meer hoorden. Maar ons geduld werd beloond met een prachtig breed strand en een volle galop, die abrubt stopte met een remmer en daarna nog een wannabe roller! Daarna volgden nog fijne galopjes en een mooi moerassig stukje, wanneer zie je nu doodgewone eendjes in een sloot aan zee?? Ik heb genoten (en Yvon,bedankt!! :-))

Groetjes,
Marouska van der Hoorn
BBB-lid

Stal te Bokkel

Een heerlijke rit gereden op Bling Bling.

Aangekomen op Stal te Bokkel, werden we hartelijk ontvangen.
Na het verdelen van de paarden en een goede uitleg hebben we kort in de binnenbak gestapt. Daarna zijn we vertrokken.
Fleur onze voorruiter had 10 paarden met amazones achter zich aan.

Het was een prachtige rit door het bos van Nationaal Park Veluwezoom. Het weer hadden we mee, zo'n twintig graden, geen wind en de zon!

Afwisselend stap, draf en galop. Opletten op sommige paden voor de boomwortels.
Met Ineke nog even een stukje pas de deux gereden :-) Bling Bling en Blitz hebben hoog in de dressuur gereden. Bling Bling was een fijn paard om te rijden.
Na ruim twee uur te paard gezeten te hebben kwamen we weer terug op stal.
Paarden op stal gezet en zelf nog wat gedronken. Bling haar vader bleek hier als dekhengst te staan. Ook was er een schattig veulen van net 1 week oud met haar moeder in de wei.
Wat een goede stal, netjes verzorgt en vriendelijke betrokken mensen. Dit is zeker voor herhaling vatbaar. Ik heb een heerlijke rit gehad.

Margret Jansen
BBB-lid

Bij een lang wandelweekend hadden Tinie en ik deze manege gevonden. We hadden met de oprichter van de stal gesproken en gevraagd of we ook een groep konden aanmelden voor een buitenrit nadat hij ons zijn hele bedrijf had laten zien. We waren bij elk stalgebouw enthousiaster geworden. Dat moesten we met zijn dochter bespreken, maar het kon zeker. Die dag was het verder heel stil. Hij had alle tijd voor ons en voor verhalen. Duidelijk was dat hij alleen Gelderse paarden had, die hij ook fokte.
Ik was heel benieuwd op 18 mei of het net zo leuk zou worden als Tinie en ik verwachtten.

Fleur (voorruiter), Laura en Gesine

Bij de indeling ging je even iets over jezelf vertellen, hoe lang je reed en op wat voor soort paarden en mevrouw wist welk van haar paarden bij jou past. Je hoefde niet zelf opzadelen, dat was al gedaan – wel het paard uit de box halen en naar de binnenbak lopen, waar opgestapt werd. Sommige paarden hadden extra gebruiksaanwijzingen. Ik moest ook ergens op letten, dacht de rug niet met het been raken, maar zeker weet ik het niet meer. Het paard van Dineke zag ik ineens schrikken, een haakse wegspringbeweging maken of zo, maar verder leek alles geordend te gaan. De singels werden gecontroleerd en we lieten even een drafje zien, terwijl op de andere helft van de bak mensen met dressuur bezig waren. Dus gauw naar buiten.

Het paard zat super, was lekker voorwaarts en gehoorzaam. Een tijdje instappen, zoals overal en daarna heerlijk lange stukken in draf waar het kon, overgaand in galop en terug naar de draf, wat niet altijd betekende dat we ook terug naar de stap gingen. Het was lekker stevig doorrijden, maar ik had geen moment het idee dat het of voor de paarden of voor de ruiters teveel zou zijn. Het liep allemaal gesmeerd, tot ergens een groepje even weigerde om door te gaan of de andere kant op wilde. Toen gingen mijn paard en ik er voorbij en of dat hielp dat ze weer mee kwamen weet ik niet, maar mijn paard was blij dat ie opgeschoven was naar voren.

Miranda, Margret en Ineke

Het was een mooie omgeving, het weer speelde mee, iedereen was blij met zijn paard, we hebben heel wat kilometers afgelegd, gewoon super!! Lang niet meer zo genoten. Graag herhalen!

Gesine Alkema
BBL-lid

EHBO voor paarden

De uitnodiging hadden jullie allemaal gezien en op maandag 16 juni was het zover: we kregen een interessante goed opgebouwde lezing over wat je zelf kunt doen als je paard iets mankeert in verschillende situaties en wanneer het belangrijk is om een dierenarts in te schakelen.

We hebben met Levi mogen oefenen hoe je koorts meet, waar en hoe je de hartslag opneemt, waar je de kleur van de slijmvliezen het best ziet en hoe je een verband aan de onderbenen moet aanleggen.

Iedereen was druk in de weer en we kregen allemaal een certificaat van deelname. Ik besef wel dat het veel informatie was en dat het goed is om alle info nog een keer goed door te nemen wil je het onthouden.

Gesine Alkema
BBL-lid

Duinrit Heemskerk

We hebben 13 juli een prachtige rit gemaakt. Met onze eigen Hans voorop op fries Rosa, mocht ik op de vos Sonja twee uurtjes de duinen in.
Sonja was eerst wat stram en daarom eerst even in de bak laten draven. In het bos en op het duin liep ze prima en kon ze steeds meer ontspannen. Uiteindelijk was ze gemakkelijk te rijden, lekker voorwaarts en goede gangen.

Ik heb genoten van het paard en vooral ook van de omgeving. Het is een prachtig gebied, met schotse hooglanders en ook wilde paarden. Bos afgewisseld met duin en alles wat daar tussen in zit.
Goede manege, paarden prima verzorgt en geschikt voor buiten ritten.

Groetjes
Marieke van de Poel
BBB-lid

Het was al een avontuur om bij de manege te komen en te parkeren! Er was een wegafsluiting en op de heenweg kon ik alleen maar naar links. Echter toen hielden de borden voor de omleiding op. Op een gegeven moment dacht ik: ik moet een keer rechts. Zo gezegd zo gedaan: op een gegeven moment

echter veranderde de weg in een smal grindpad. Gaat dit nog goed komen dacht ik... Totdat ik weer op de hoofdweg belandde en wel na de wegwerkzaamheden. Wat een geluk :-) Maar toen moest ik parkeren. Er was nog een (in mijn eigen te klein) plekje en met behulp van Hans en Dineke heb ik me er toch in weten te manoeuvreren. Het was een kleine gezellig rommelige manege. We moesten een formulier invullen met onze rijervaring (35 jaar in mijn geval: pffff ik word oud!). En ik mocht op Tjibbe een Fries wat me niet verbaasde gezien de naam. Tjibbe kon nog wel eens vrolijk zijn. Mmmm. Zweep was niet nodig. Ook was er een bonte mee die sloeg. En dat deed die inderdaad. Tjibbe en ik werden net niet geraakt! We waren toen aan het rondstappen in de bak buiten. Opstijgen zonder krukje. Dat ben ik niet meer gewend Een half uur later dan de bedoeling was vertrokken we onder leiding van Hans. De duinen waren dichtbij. We hadden prachtig weer.
Tjibbe was een fijne vlotte alleen galopperen ging wat lastiger (het blijft een Fries). Heerlijke rit gehad en na twee uur weer terug. Paarden verzorgen en bij de buren wat te eten en drinken gehaald (aardbeien). Daarna nog met Laura naar het strand geweest voor een late lunch. Kortom: voor herhaling vatbaar wat mij betreft.

Groetjes
Hanneke Zadelhoff
BBB-lid

Leuke nieuwe manege, vlakbij een mooi duingebied. Laura zette meteen de toon door kritiek te uiten op het aansprakelijkheidsformulier dat we moesten invullen. Gelijk had ze, maar de eigenaresse kon er niet om lachen. Ik had een leuk paard (Roos geloof ik) en Hans had de route verkend dus dat kon niet misgaan. Het was een heerlijke rit met onverwacht prachtig weer. Afgesloten met koffie en cake met aardbeien en slagroom in de boerderijwinkel naast de manege.

Yvonne Roijers
BBB-lid

Fjordenrit bij De Kronkel

De rit was op 27 april in Hoog Soeren op de Veluwe. Deze rit was bedoeld om stal Kronkel uit te proberen. Als ik het me goed herinner waren naast mij Dineke en Miranda mee.

De paarden werden helemaal opgezadeld en we stapten op terwijl ze nog vast zaten. We begonnen heel gemoedelijk. Echter na 50 meter was bij Dineke ineens een beugel los. Dineke had hem nog net te pakken, maar krijg dat ding maar weer vast terwijl je op het paard zit. Na wat onrust te hebben gemeesterd konden wij de rit dan toch beginnen. Het was een mooi stuk bos dat wij doorkruisten. Mijn hoop om over de hei te rijden kwam niet uit, want het heidegebied bleek militair terrein.
Alle gangen werden ingezet in een rustig tempo en voor een klein heuvel die we in galop mochten nemen werd gewaarschuwd omdat die direct na een bocht kwam. Je werd gerust gesteld dat de paarden zouden stoppen zodra ze boven waren. Ik had een soort helling in mijn hoofd zoals we die jaren terug in Ommen hadden genomen (70 tot 100 meter), maar hier kon je net beseffen dat je in galop was toen het ook al weer voorbij was (25 m).
En dan kwam plotseling **de** actie 'Laat de paarden maar gaan!': een wat breder pad, normaal waarschijnlijk een vlak zandpad, maar nu met plassen en wat kuilen, waar die

fjorden als hazen omheen sprongen en dat in een flauwe bocht die wel in een razend tempo werd genomen.

En ja, voor de paarden was het een soort wedstrijd, iedereen wilde de eerste zijn, dus inhalen was toegestaan. Even zag ik wat boompjes op me afkomen, maar alles ging goed, iedereen was blijven zitten ondanks was vreugdebokjes. Wat een spektakel !!
Hierna was het uitstappen en na terugkomst mochten de rakkers na een appeltje direct weer de wei in. Aardige mensen, leuke paarden, wel wat ervaring vereist.

Gesine Alkema
BBL-lid

Miranda

IJslanderrit Kuinre

Dit was weer mijn eerste buitenrit sinds lange tijd en vroeg om een betrouwbaar niet-tegek paardje, al weet ik dat de meeste van de ijslanders bij Foxan dat zijn. Maar toch. Op Kemba, welke op de website wordt omschreven als: Schimmelmerrie uit 1994, Vijfganger. Lief, betrouwbaar, dapper. Gewoon een ontzettend leuk paard om te rijden. Zeer geschikt voor angstige en/of onervaren ruiters.
Brrrrrr eng dat het was !! Nee hoor, het was een hele leuke rit, waarbij er nog wel een en ander geleerd kon worden over de tölt.
Sommigen hadden al deze ervaring, sommigen toen voor de eerste keer.

Als je je paard goed in beheerst tempo rijdt dan zit de tölt heerlijk, als een schommelstoel, van links naar rechts en van rechts naar links. Als je ijslander te hard loopt tijdens de tölt dan hobbel je echt op en neer.
De kunst van lekker tölten is dus: VAN op en neer NAAR heen en weer, dan zit je goed.
Het was een leuke rit en we waren net voor de bui weer terug. Leuke dag gehad.

Laura de Rochemont
BBL-lid

Rit bij stal Bijnen

Voor deze rit was het vrij moeilijk een datum te vinden, maar uiteindelijk was het zo ver. Dineke, haar zus Conny, Tinie, Jean Jacques, Evert en ik gingen richting de Veluwe bij Putten.
Evert, Jean Jacques en ik gingen te paard. De andere drie gingen mennen.

Het bijzondere bij deze stal is, dat je zonder begeleiding mag gaan. Wij wilden uitproberen of het te doen was om met een eigen voorrijder hier een groepsrit te organiseren, want je hebt hier meerdere uitgezette routes, die je met de groep zou kunnen volgen.

De paarden die we kregen waren behoorlijk fris. Ze wilden eigenlijk al direct op de hof in de gangen.

Bij het opstappen moesten ze echt even worden vastgehouden, maar na een paar voltes op het asfaltplein viel het ook wel weer mee. Het eerste stukje straat naar het bos ging uitstekend, linksaf het bos in ook, maar toen kregen we een klein oponthoud door JJ bij wie de beugel los schoot. Iedereen weet hoe onrustig paarden soms kunnen worden als ze even moeten wachten.

Ja, ja we waren klaar voor de start, de ruiters tenminste, want toen we het eerste bospad in wilden weigerden alle drie nog een stap te verzetten, terwijl ze eerst niet konden wachten. Mijn paard, een reus, moest voorop was gezegd. Gesine, kom op! Gas geven, maak je een beetje boos! Steigeren! Oh nee, niks voor mij. Langere teugel en nog eens de benen. Poging tot steigeren. Toen dacht ik dat het weleens de wegwijzers konden zijn. Gelukkig was het pad breed zat, zodat we er met een boog omheen konden. Dat werkte beter. We waren op stap. Na een tijdje hadden we ook een gekleurd paaltje gevonden: de route. In draf, hé dat deden ze meteen. Op gegeven moment kwam de zon door en gaf scherpe schaduwen op de weg. Mijn paard dacht dat het muren waren en stopte acuut. Dan maar Evert voorop. Ging een tijdje goed, toch maar weer het officiële voorrijpaard naar voren, totdat we een weg naar links wilden inslaan in een lekker gelijkmatig drafje en het voorrijpaard me weer in de steek liet. Een nieuwe weg, ho ho! Zo wisselden we wat af. JJ steeds op de derde plek waar hij probeerde zijn paard bij zich te houden. Na wat gewenning een galopje proberen. Mijn paard in staking, Everts paard des te gretiger. Hij vloog voorbij en het was duidelijk dat er iets niet klopte: de teugel was gebroken. Evert stuurde handig de bosjes in en stond als een soort cowboy naast zijn paard om hem helemaal tot stilstand te brengen. Evert zou Evert niet zijn als hij geen reservemateriaal bij zich zou hebben: hij toverde zijn eigen teugel vanonder zijn jas tevoorschijn en slaagde er tamelijk snel in hem aan het hoofdstel vast te zetten. We konden onze weg vervolgen en zelfs met z'n drieën een leuke galop maken. Alleen misten we daardoor het juiste pad. Toch maar draaien, want anders waren we wel erg snel terug. Hoe dan ook, we waren nog veel te vroeg terug bij de uitgang van het bos en wilden daarom nog de andere kleur paaltjes proberen. Deze route bleek toch langer te zijn. Hadden we die maar direct gevonden, dan was zeker alles perfect gelopen, maar nu dachten we de route te moeten afkorten en op de een of andere manier ging die zoektocht een beetje verkeerd. Het duurde en duurde, we zouden niet op tijd zijn. Jean Jacques merkte ineens op dat we in de buurt van de stal moesten zijn toen we een breed hard zandpad bereikten, maar welke kant moesten we op? Laten we de paarden zeggen waar de weg naar huis is. Goed idee, maar mijn paard liep naar rechts en dat van JJ naar links. Denk dat Everts paard mij volgde, want we gingen naar rechts. Toch maar wat mensen vragen. Volgens de eerste fietsers zaten we goed. Een meneer met een hond, die is hier bekend dacht ik. Ja, dat was zo en wij liepen precies in de verkeerde richting. Het hele lange pad terug en aan het einde rechts, dan kwamen we bij stal Bijnen. Uitstappen even vergeten en terug in draf. Toen belde ook Dineke waar we bleven – verdwaald. Conny, Tinie en Dineke kwamen ons tegemoet gelopen, zodat het niet nog een keer verkeerd kon gaan.

Half uur bijbetalen was het resultaat. Het was een apart avontuur. Voor mij was het een heel groot paard. Normaal liep het voor de kar met oogkleppen, vandaar dat het soms spoken zag. Indrukwekkend vond ik de galopsprongen. Ik had het idee met elke sprong minstens vier meter vooruit te komen. Wat een beweging!
Verder heb ik toch het gevoel eraan overgehouden dat je zonder voorruiter niet echt tot doorrijden komt. Je moet erg op de weg letten.
Zeker niet geschikt voor beginnende buitenrijders.

Gesine Alkema
BBL-lid

Ruiterweekend op Ameland

Ruiter	Vrijdagavond	Zaterdagochtend	Zaterdagmiddag	Zondag
Charlotte	Idske	Jitske	Jitske	Fred / Jitske?
Dineke	Nadja	Djody	-	Alex?
Elisah	?	Zazou	Amber	Zazou
Evert	Daen	Granus	Granus	Granus
Gerrit	Stark	Senna	X	Senna
Gesine	Daan	Trix	Senna	Trix
Hans	Waldina	Nina	Nina	Nina
Ineke	Janis	Amber	X	Mattie?
Laura	Bas	Lobke	Trix	Lobke
Marije	Femke	Fred	Image	Elke
Martijn	-	Image	-	Image
Merel	Wieke	Elke	Alex	Attila
Miranda	Jellow	Alex	Djody	Djody?
Niek	Anna	Mattie	Mattie	Amber

Samen met Tinie reed ik rond 10.00 uur naar Uithoorn om Elisah op te halen. We wilden de boot van 13.30 uur halen en dat lukte makkelijk. Alles liep op rolletjes.
Op de boot troffen we Hans J., Dineke, Bart, Marije, Evert, Laura en Charlotte aan. Denk dat de anderen een boot later kwamen.
We hadden moeite om het goede fietsverhuurbedrijf te vinden, omdat het een eind lopen was wat wij niet hadden verwacht. Tamelijk uitgeput konden we onze bagage in een kar laden en zelf op de fiets springen voor 9 km trappen.

Hans, Evert en Marije plus Niek en Merel moesten 's avonds weer 10 km terug naar manege 't Jutterspad (wel Friezen) en de anderen hoefden maar 3 km naar manege Le Cheval met vooral kleinere paarden. Het was een fijne rit met veel stap en draf en op het strand 2 maal galop plus een keer op een vlak stuk in de duinen.
Voor Tinie gingen we bij Manege Le Cheval voor de volgende dag iets aparts afspreken, omdat hij alleen een uur en rustig wilde en gelukkig lukte dat.
De kamer deelde ik deze keer met natuurlijk Tinie en verder de familie Goede: Arrianne,

Marleen en Gerrit dat een fijn gezelschap bleek.

Hans, Gerrit en Martijn

Zaterdag ochtend ging het naar een derde manege (Stal de Blinkert) waar we allemaal een paard kregen en samen op stap gingen. Zelf zat ik de eerste keer op een grote Fries met veel beweging in zijn lijf, vooral als er gegaloppeerd werd. Ik moet zeggen dat ik bewust op mijn evenwicht moest letten in de galop die niet alleen een handgalop was.
Na de lunch werden de paarden geruild en ik had een wat kleiner exemplaar waar ik me meer op thuis voelde in alle gangen.
Jannes de voorruiter werd ook al een beetje losser. Blijkbaar was hij tevreden met onze rijkunsten en daardoor wat meer ontspannen. Aan het strand gingen we de tegenovergestelde richting op dan in de ochtend en dat bleek een hele goede keus. Er lag een soort breed pad tussen duinen en strand waar we heerlijk lang en hard konden galopperen. Mijn paard had wat moeite met de snelheid, maar wilde er toch graag bij blijven en deed erg goed zijn best. Het strand was indrukwekkend breed, geen mens te bekennen en ook hier konden we nog een keer helemaal los gaan op lekker hard zand. De paarden waren erg enthousiast en wij natuurlijk ook. Op de terugweg nog lekker lange stukken in draf.

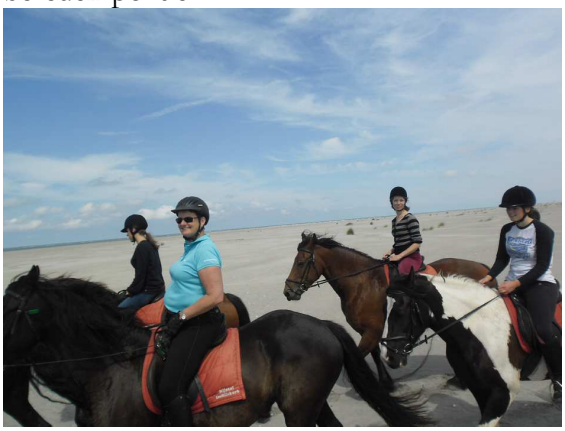
Martijn ontpopte zich als kok, waar we allemaal erg blij mee waren. Hij had in de middag niet gereden en leefde zich helemaal uit. Aan een soort buffet kon je allemaal lekkere happen op je bord doen. Dankjewel Martijn, ik voelde me erg verwend. Hij zelf beweerde wel dat hij het alleen maar deed om niet te hoeven afwassen! Na ja, als dat alles is. De afwas was ook weer zo geregeld met de groep en daarna hingen we allemaal een beetje moe op de banken en hadden we lol met de p-mate van Miranda.
Zondag ochtend was het weer vroeg uit de veren, want we wilden nog een keer paardrijden en de boot van 15.00 uur hebben, want in de avond was er voetbal WK met Nederland.

We gingen weer met Jannes op stap en omdat sommigen het mooie brede strand en de racebaan nog niet kenden, kozen we ervoor om nog een keer die kant op te gaan.

Op de brede strook tussen duin en strand reed voor ons helaas een aanspanning die we niet mochten opjagen, dus twee keer een wat korter galop. En het strand was helaas niet zo vast als de dag ervoor. We hebben gegaloppeerd aan de waterlijn, maar de paarden zonken te ver in om echt hard te kunnen gaan. Op het brede strand wachtte ons Edgar op, de man van Ineke Dumas, om van ons met zijn professionele camera wat galop foto's te nemen. Door al mijn vakanties ben ik nog niet eraan toe gekomen om ze op zijn site te bekijken, maar er moet ook een groepsfoto te paard bij zitten en daar ben ik toch wel erg benieuwd naar, want we hebben ons allemaal naast elkaar opgesteld alsof we een charge wilden uitvoeren zoals de bereden politie.

Het was een heerlijke rit ondanks dat ik het scheef naar links lopende paard had. Ik moest even zoeken hoe ik die scheefheid kon corrigeren, ik verbaasde me zelf erover dat het paard erop reageerde, maar het lukte. Verder was het een lieverd en lekker voorwaarts.
Terug van het rijden was het wel opschieten, want douchen, inpakken, lunchen schoon maken, alles moest in twee uur gebeuren en daarna 9 km naar de boot fietsen.
Tinie was al ruim vóór me vertrokken, om rustig te kunnen fietsen. Ik heb niet op de klok gekeken, maar ik had echt een race tegen de tijd, fiets inleveren en op naar de bagagebak dan was die boot nog net te halen. Tot onze grote schrik was de bagage nog niet aangekomen. We dachten echt dat we de boot zouden missen, maar echt in de laatste minuut zagen we de auto aankomen. Laura ging vragen of ze een minuut op ons konden wachten en echt, de laatste van ons was aan bord en de boot stak van wal, een paar minuten te laat.
Dank aan alle Amelandreizigers voor de gezelligheid en vooral nog aan Martijn, want ook zondag middag zorgde hij weer voor een super Hamburgerlunch, dat je kon meenemen naar de boot als je geen tijd meer had om te eten. Hij smaakte dubbel lekker op de boot.
Op de terugweg konden we bij Amsterdam nog net een kilometerlange file ontwijken, gingen de rugzak van Miranda keurig in haar kelderbox leggen, Elisah thuis afzetten en het begin van de wedstrijd in de auto op de radio volgen.
Het was weer een mooi ruiterweekend. Ook Tinie had ondanks de vervelende pijn in zijn knieën en arm toch genoten van de ritten die hij had. Toch nog mooie herinneringen!

Gesine Alkema
BBL-lid

Het paardrijden op Ameland was heerlijk, we hadden mooi weer, de accommodatie was goed en het eten lekker. Gesine heeft er al veel over geschreven. Ik ga het dan ook niet daarover hebben. Ik ga het hebben over fietsen. Want dat hebben we daar ook gedaan. Ik zelf twee primeurs: fietsen met een aanhanger en fietsen met een rolstoelplateaufiets.

Bart was mee en hij wilde ook wat van het eiland zien. Dus ik van tevoren informeren of er op Ameland fietsen voor rolstoelen waren. Die kon ik in eerste instantie niet vinden. Ik erachteraan bellen. Toen bleek dat de firma Kiewiet net een rolstoelplateau-

fiets hadden aangeschaft. Terwijl ik met hun belde zetten ze die fiets als ter beschikking op hun site. Ik heb die meteen gereserveerd voor de zaterdag. Aangekomen op Ameland was ik van plan om met Bart in een taxibusje naar de Lange Dunen te gaan. Echter die waren heel snel vol. We zijn toen eerst maar met de anderen naar de fietsverhuur gegaan. Daar gekomen zag ik van die aanhangers staan waar vaak kinderen in vervoerd worden. Maar ik had al gelezen dat daar een gewichtslimiet voor was en daar ging Bart toch iets overheen. Toch even vragen: en ja, hij mocht erin. Toen bood Hans aan om met Bart te gaan fietsen. Zo gezegd, zo gedaan. Het bleek best nog een eind fietsen te zijn naar de Lange Dunen. Maar het ging goed met de aanhanger.

Dat karretje kwam ook nog goed van pas bij het ophalen van de boodschappen. Een groot deel hadden we al eerder besteld en was bezorgd door de Spar, maar ik moest nog snel voor de vrijdagavondrit naar de winkel om vlees en groenten te kopen.

En ook Merel ontdekte dat het wel handig was om Tiamo te vervoeren. Al vond Tiamo dat niet zo geslaagd.

De volgende dag gingen we de rolstoelplateaufiets proberen. Dat viel toch wat tegen. Waar het karretje achter de fiets gaat, zit de rolstoel voor de fiets. Dat is moeilijker sturen. Ik was dan ook voorzichtig met fietsen Gelukkig was het een elektrische fiets, maar ook daar moest ik wel even aan wennen. Ik had nog nooit elektrisch gefietst.

Nu was Bart net een paar weken eerder met een andere vriendin op Texel geweest en daar werd hij ook met een rolstoelfiets rondgereden. Blijkbaar fietste Anne veel harder dan ik. Hij zat met steeds aan te sporen om harder te gaan. Ja, echt een snelheidsduivel die Bart. Dat heb ik toch niet gedaan. Ik had echt het gevoel dat als ik te hard een bocht in zou gaan dat ik dan zou kantelen. En op die smalle duinpaadjes zat je ook zo op de weghelft van het tegemoetkomend fietsverkeer met zo´n breed ding.

Onderweg zijn we nog even bij een duinopgang gestopt. Want ik had ook gelezen dat er strandrolstoelen waren. Ja, die was er dus. Bart daarin en ik hem het strand over duwen.

Heen ging goed, echter terug ging minder goed. Op gegeven ging ik even van voren duwen, tja dat ging mis. Daar lag Bart op zijn rug in de rolstoel. Gelukkig kwamen er meteen een aantal heren aanlopen om mij te helpen Bart weer boven op de duinopgang te krijgen en ze hielpen ook hem weer in de rolstoelfiets te plaatsen. Dat was voor Bart nog niet het einde van het fietsavontuur. Want op zondag moesten we natuurlijk weer terug naar de boot. En toen ging Hans weer met Bart fietsen. Heel hoffelijk.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Op de grond: Merel met Tiamo en Dolf. Op de banken vlnr: Gerard, Laura, Bart en Dineke. Op de tafels: Hans, Ineke en rechts Niek met haar hondje Jip. Verder vlnr: Marije, Charlotte, Gesine, Evert, Miranda. Staand achter Evert: Martijn en Tinie. Staand naast Niek: Gerrit, Arrianne, Marleen en Elisah.

Conditieonderzoek

Lang geleden dat ik een stukje voor de Stalpraet heb geschreven! Maar ja, aan de oproep van Marije kan ik niet weerstaan. Ik heb er ook een speciale reden voor want ik wil op deze plaats sorry zeggen tegen de mensen met wie ik op Ameland was.
Het ruiterweekend op Ameland was voor mij veelbewogen. Ik had toen al maandenlang pijn in mijn lijf gehad en ook op dat mooie eiland in dat gezellige vakantiehuis gierde het door mijn lijf. Ik was daarom nogal chagrijnig en dat hadden jullie lieve mensen niet verdiend. Dus: sorry!
Gelukkig heb ik in dat weekend twee maal een uur een rustige rit kunnen maken door de duinen en op het strand en zelfs een beetje gegaloppeerd. En het bezoek aan het wad was super!

Op manege het Paardrijk, jullie wel bekend, ben ik sinds enige tijd weer bijna elke week op mijn eentje aan het rijden in de binnen – of in de buitenbak. Niet meer op Ivan, de grote bruine ruin, maar op Tokyo, een lieve merrieschimmel. Dat draagt er echt toe bij dat mijn conditie een beetje beter aan het worden is. Dat was nodig want zij was, om Gerrie Knetemann te spreken, een natte krant...

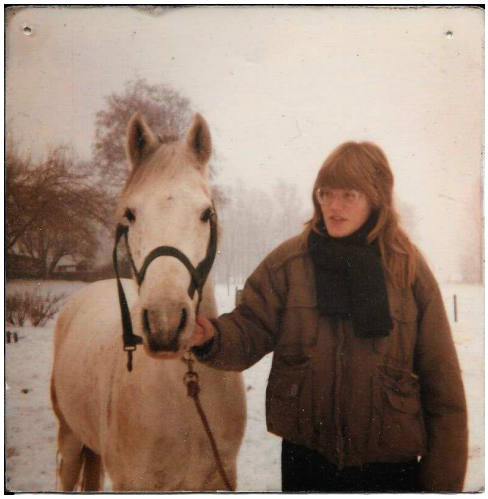
Waar ik ook van genoten heb was de EHBO cursus voor paarden op 16 juni. Dierenarts mevrouw Winderickx bleek een uitstekende docente te zijn die haar stof prima doseerde en presenteerde. Zowel de theorie als de praktijk in de bak ging er in als koek. Ik moet jullie bekennen dat ik op Tokyo de pols heb proberen te voelen maar dat viel niet mee. Misschien kan Evert mij nog eens nadere uitleg geven?

Tinie Akkermans
BBB-lid

Het stokje van... Hanneke van Zadelhoff

Hoi, 45 jaar geleden ben ik op eerste kerstdag geboren op de boerderij "De Bredenhorst" in Hummelo (in de Achterhoek). Mijn ouders hadden een melkveebedrijf en een aantal jaar ook nog een pension. Sommige pensiongasten komen nog wel eens langs op de boerderij! Ik ben de oudste van 3 dochters. Ik ben slechtziend (met lenzen merk je daar niets van) en zwaar werk mocht daarom niet. De boerderij zou ik dus niet over kunnen nemen. Nu is natuurlijk de vraag of ik dat echt had gewild en ik weet bijna wel zeker van niet. De hoop was gevestigd op mijn middelste zus Cecile die naar de landbouwhogeschool en uiteindelijk landbouwuniversiteit is geweest en zeker wel belangstelling had. Helaas haar vriend (nu man) wilde niet en ook mijn jongste zus Joke wilde niet en de boerderij is uiteindelijk gestopt. Mijn ouders en Cecile met haar gezin wonen er nu op. De ligboxenstal is een caravanstalling geworden en de jongveeschuur het clubhuis van de scouting.

Toen ik 10 jaar was zei ik dat ik wel op ponyrijden wilde toen de ritmische gym waar ik op zat ermee stopte in de gemeente. En toen ik 12 was kreeg ik mijn eerste pony: Anita! Een welsh pony, schimmel en drachtig. Nu ben ik nogal lang en ik was eigenlijk al snel te groot, en dat gold ook voor mijn zusje Cecile. Dus Anita en haar veulen Christa zijn maar een paar jaar gebleven. Daarna kwam een grotere pony: Angela. Weer een schimmel en een merrie. Cecile was een jaar later aan de beurt voor een grotere pony. Ook een schimmel en een merrie: Moiry. Joke moest wachten tot ik 18 werd, dan kon zij Angela overnemen. Zowel Angela als Moiry zijn op de boerderij gebleven en mochten er oud worden. Angela is 27 jaar geworden en Moiry 34. Beiden hebben 20 jaar of meer deel uit gemaakt van mijn leven.

Mijn lievelingsfoto van Angela en mij

We reden bij de Hessenruiters: de lokale ponyclub. Ik heb 3 jaar wedstrijd gereden en Angela was een lieve maar flegmatieke pony. Als jij het graag wilde vond ze het prima en deed ze het ook braaf. Dus geen beginners pony, want dan gaat ze rustig grazen. Strekken kon ze niet, maar toch heb ik de M1 dressuur weten te bereiken. Voor springen heb ik eigenlijk te weinig lef (nog steeds!), dus dat werden veel weigeringen (want als het niet echt hoeft, dan deed ze het niet....)

Ik kon goed leren en na het VWO ben ik naar Universiteit Twente gegaan om Informatica te studeren. Daar ben ik bij D.R.V. Hippocampus gaan rijden op manege de Horstlinde. Ook had ik op de middelbare school een weekje zeilkamp gedaan. Vanaf toen is zeilen mijn tweede liefde. En dat kon in Twente bij D.Z. Euros. In mijn studententijd heb ik vele weekenden en weken in Friesland doorgebracht. Bij Hippocampus hadden we met 3 dames bedacht dat we wel een trektocht konden doen. Wij hadden twee pony's en er was nog een pony beschikbaar. Zo gezegd zo gedaan: een route uitgestippeld, zadeltassen laten maken en met tent en al door Drenthe. Eén nadeel: je kunt alleen maar stappen met bepakking! Gelukkig woonden de ouders van één van de medeleden in Drenthe en ze hadden stallen en de laatste dagen hebben we zonder bepakking door de Drentse bossen kunnen scheuren met zijn vieren.

Trektocht door Drenthe (met bepakking). Moiry staat links vooraan, Angela staat erachter en ik zit erbij.

Na iets te lang over mijn studie gedaan te hebben was het begin jaren 90 lastig een baan te vinden. En de meeste banen waren in het Westen. Ik dacht: nu of nooit en ik ben naar Amsterdam verhuisd en ben bij ABN AMRO gaan werken. En ik ben gaan paardrijden op de Legmeer manege via ABN AMRO. Ik heb veel op Gorion gereden (ik weet: hij heet Gordion: maar ik heb altijd Gorion in mijn hoofd gehad). Na 5 jaar ben ik voor Oracle gaan werken en ben toen op Manege Nieuw Amstelland gaan rijden. Daar rij ik nu nog. Op een gegeven moment kwam Henny in 'mijn' les rijden en via haar ben ik buitenrijlid geworden van Big Blue!

Gorion en ik op de Legmeer manege

Bij ABN AMRO heb ik ook mijn vriend leren kennen. Hij is Engels en woont in

Derby als hij niet in Nederland werkt. Helaas doet hij dat nu niet... Dus nu skypen we bijna elke dag en vliegen heen en weer om de zoveel weken. We werken beiden in de ICT. Mijn biologische klok is niet echt gaan tikken en we hebben geen kinderen. Ook geen paard en boot. We hebben wel een radiografisch bestuurbare zeilboot en daar zeilen we al niet mee. Ik vind het lastig een eigen boot en/of paard te combineren met een volledige werkweek en een partner die geen paardrij- of zeilliefhebber is. Dus een vereniging als Big Blue is een uitkomst voor mij :-)

Groetjes, Hanneke Zadelhoff
BBB-lid

Ik geef het stokje door aan: Laura de Rochemont

Nog een stokje van ...Bionda Schroten

Wat was ik even verbaasd toen ik het stokje toegestuurd kreeg voor kopij voor de Stalpraet. Ik ben al jaren lid maar ook al een heel aantal jaren door verschillende redenen niet mee geweest met jullie buitenritten of activiteiten.. Wel altijd trouw lid gebleven. En ik kijk altijd uit naar het programma dat wordt samengesteld.

Mijn beste herinnering voor een buitenrit met jullie was met de western managed in Den Haag (Trainingsstal Madepolder). Wat een superrit door de duinen en over het strand en zo lekker dichtbij.De paarden die we kregen waren goed. Wat een kracht en enthousiasme. Het is me zo goed bevallen dat ik er zelf nog een paar keer terug ben gegaan. En iedere keer weer een goede ervaring. Misschien voor de ruitervereniging eentje voor de herhaling.

Wat ik ook heel leuk gevonden heb is de westernles op een manege in Amsterdam-Zuid. Die spins en sliding zijn toch echt heel wat anders dan het wijken voor het been en verzamelde draf.

Een rit waar ik graag aan had meegedaan maar dat niet lukte i.v.m. andere bezigheden was de Shirerit in het hoge noorden. Dat moet een hele mooie ervaring zijn. Ik hoop dat die nog een keer op de agenda komt.

Verder ga ik lekker door met paardrijden en zo af en toe een weekeinde weg naar de Ardennen. Op de rug van een paard de omgeving verkennen.
Natuurlijk blijf ik jullie avonturen volgen in de nieuwsbrief en leuke ideeën opdoen.

Nog heel veel rijplezier en wie weet tot binnenkort.

Groeten,

Bionda Schroten
BBB-lid

Niet vergeten

26 september Reunie

Legmeermanege vanaf 20:00

Wie weet nog wanneer deze foto genomen is?

nummer 122 - april 2014

Stalpraet

In dit nummer:

- Westernles in Starnmeer
- Verregende duinrit in Egmond
- Verkenning bij twee nieuwe maneges
- Het stokje van Gesine naar Bionda
- Springles in Egmond
- Verslag van de ALV
- Mini paardjes
- En nog meer

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Mini paardjes	4
Evenementenkalender	5
Westernles in Starnmeer	6
Egmond – strand werd duin	7
Strand- , nee Duinrit op zondag 9 februari	8
Route Egmond rit 9 februari	10
Springles in Egmond	11
Stal Bijnen in Putten	11
Privé strandrit in Egmond	13
Privé strandrit in beelden	14
Het 'stokje' van Gesine Alkema-Westphal	18
IJslanderrit in Loosdrecht	19
Vince, een jong paard met een toekomst	21
Gesine in de publiciteit	23
Notulen ALV 2014	25

Van de Redactie

De evenementen kwamen wat moeizaam op gang, maar we hebben toch al weer een heel half jaar gepland. En we zijn druk bezig nieuwe maneges te verkennen voor een volgend evenement. Stal Bijnen is zo´n manege. Miranda vertelt van onze rit daar. De westernles was ook weer leuk en de poging om in Egmond een strandrit te hebben is weer niet gelukt vanwege het weer. Later ging het met een privé rit beter. Daar zijn mooie beelden van.

In januari hebben we natuurlijk ook weer de jaarlijkse ledenvergadering gehad en daarmee hebben we weer een voltallig bestuur: Marije is nu onze nieuwe secretaris.

Veel leesplezier!

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:
9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:
bbrr.evenementen@yahoo.com

Website:
www.bigblueruitersport.nl

Redactie:
Dineke Hoekstra
Marije Verduijn

Bankrekening:
NL98 INGB 0002 5699 20
NL18 ABNA 0545 9290 40

KvK handelsregister:
Nr: 34249074

Manege:
Elke donderdagavond rijden we in de Legmeermanege in Amstelveen
Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:
De foto op de voorpagina is van Dineke Hoekstra, gemaakt op het strand bij Egmond.

Wist u dat?

- Evert twee weken bij Hans Zweers heeft gewerkt als stalhulp?
- Hans Jagtenberg aldoor probeert om een strandrit te organiseren, maar dat dit door de weersomstandigheden telkens een duinrit wordt?
- Een voorruiter van manege Smit (Noordwijkerhout) bij manege Groot in Egmond is gaan rijden bij een BBRR rit? Maar dan als achterruiter… De rol van voorruiter in Egmond is natuurlijk voorbehouden aan Hans J.
- We er weer twee nieuwe leden bij hebben: Nicky Groot en Annemiek Tulen.
- De BBRR al een jaar een facebook profiel heeft?
- Dit profiel te vinden is op: https://nl-nl.facebook.com/BigBlueRecreatieveRuitersportvereniging
- Daarvoor iedereens likes, shares en comments welkom zijn?
- Manege Groot in Egmond jaarlijks wordt bezocht door militairen te paard?

- Zij vanuit de manege een heerlijke strandrit hebben gemaakt op zondag 23 maart?
- Hans, Jean-Jacques, Evert, Gerrit, Dineke, Gesine en Marije die dag ook het strand op zijn gegaan? Maar eerst nog even de militairen hebben bewonderd.
- Belissimo plotseling rechtsaf sloeg in de duinen en Hans rechtdoor ging?
- Belissimo wegliep en geen één omstander het aandurfde haar te pakken?
- Maar gelukkig ging Evert er achter aan en kreeg Belissimo wel te pakken.
- We nu twee nieuwe maneges kennen waar je zonder begeleiding een buitenrit mag maken?
- Daar gaan we in het najaar ritten organiseren.
- Gerrit Goede ons weer vergezeld in de lessen op de Legmeer en dat je hem kunt feliciteren met een vaste aanstelling bij zijn nieuwe werk op Schiphol?
- Evert Goede weer een keer tijdens de les is 'afgestapt' en Jupiter toen kans zag om wel 4 rondjes in vliegende galop te doen?
- Maaike steeds beter haar grote zware hoeven geeft om te laten krabben?
- Martijn, ons nieuwe lid, al heel snel op het strand wil rijden en dat dat dit jaar zeker nog lukt?
- Ewelina, de vriendin van Martijn, helaas gestopt is?
- Roemer, de vriend van Miranda, nu twee proeflessen heeft gehad en een klein natuurtalent lijkt? Zowel Remy als Sara in stap en in draf geen probleem.
- Jean Jacques een instructeurs opleiding volgt en al aardig gevorderd is? Hij volgt de opleiding Freestyle Basis Instructeur.

- Meer informatie hierover is te vinden op http://www.emielvoest.nl/

- Levi een soort gel tussen haar gewrichten gespoten kreeg en dat dit heel goed helpt tegen haar Artrose. Zij kan weer mooi lopen.

- We in juni een lezing hebben op de Legmeermanege over paarden-EHBO met demonstraties. Kosten 20 euro?

- We de kleine hummels van Richard, Jeroen en Ellen wel eens willen zien.

- Dineke, Marije, Laura en Gesine deze zomer weer voor een week paardrijden naar IJsland vertrekken?

- Bionda Schroten hopelijk het volgende 'stokje' schrijft, want we willen graag weten hoe het met haar is en wat ze doet?

Mini paardjes

Deze 2 paardjes zijn gespot in Castricum achter het treinstation. Of het echte minipaardjes zijn maakt niet uit, ze blijven schattig.

Mini paarden moeten een replica van het rijpaard zijn met een maximale stokmaat van 106cm. Om kleine paardjes te krijgen zijn verschillende rassen (oa Shetland en Arabisch volbloed) met elkaar gekruist. Uiteindelijk ontstonden er dus nieuwe rassen met een eigen naam zoals de Falabella, het Bergmann paardje en de American Mini. Maar ook binnen een ras komen hele kleine dieren voor, denk aan de mini Shetlander en de mini Appaloosa.

Evenementenkalender

Hier een overzicht van onze evenementen voor de komende tijd. Voor tijden en kosten verwijzen we naar onze website.
Inschrijven voor evenementen kan door het sturen van een email naar bbrr.evenementen@yahoo.com

Zondag 13 april 2014
Een 3-uursstrandrit in Renesse, Zeeland. Bij manege Grol. Hier hebben we een paar jaar geleden ook een ruiterweekend gehad.

Zondag 18 mei 2014
Een rit over de Veluwe, bij een door Gesine aangeleverde manege: stal te Bokkel in Eerbeek. Een 2-uursrit voor maximaal 10 personen.

Maandag 16 juni 2014
EHBO avond voor paarden, gegeven door een dierenarts, op de Legmeermanege. Van 19:30 – 22:00.

Ruiterweekend 27 t/m 29 juni 2014
We gaan naar Ameland. Ook hier hebben we al eerder een ruiterweekend gehad, eigenlijk al 2x. Dat worden heerlijke ritten door de duinen en op het strand. Je kan ook lekker gaan fietsen of wandelen. Even uitwaaien op een van onze Waddeneilanden. Voor de liefhebbers zal Marije een wadden-wandeltocht organiseren. Als biologe weet ze heel veel te vertellen over dat mooie natuurgebied ´de wadden´.

Alvast een voorproefje

19 januari, een koude, grijze dag. We komen aan in Starnmeer en zien daar dat er in de buitenbak les gegeven wordt. Krijgen wij ook buiten les? Charlotte komt een collega tegen op de manege. Zij vertelt dat de lessen zoveel mogelijk buiten zijn. Er is een binnenbak, maar die is wel een eindje van de stallen verwijderd. Jean Jacques ziet ook een bekende in de les, iemand die hij regelmatig bij manege de Jong ziet. De wereld is weer klein.

Marieke, Ira en Marije wachten tot ze een paard toegewezen krijgen

Het begint te regenen. Gelukkig besluit de instructrice dat we toch in de binnenbak les gaan krijgen. Het bleek echt een eindje te lopen te zijn. Het is denk ik al vaker verteld: het western rijden is anders dan het engels rijden. Lossere teugels. Meer gebruik van geluiden om het paard te vertellen wat die moet doen. Het doel is dat je een paard aan-

spoort naar een hogere gang, maar daar moet hij dan ook in blijven totdat je aangeeft dat hij langzamer mag. Dus niet continu aansporen. Het spectaculairste deel was wel de spinning: het paard snel om zijn eigen as laten draaien. Het was een leuke, leerzame les.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Een interessante en spannende ontdekking het western rijden. Ik had het voorrecht om Spicy over te nemen van de vorige amazone, Vera, die me ook haar zadel geleend heeft. Wat een niet onbelangrijke detail is, merkte ik na de les toen anderen vertelden hoe hard en niet comfortabel hun zadel was, iets waar ik me in iedere geval weinig bij voor kon stellen.
Ik had meteen een goede band met Spicy, een gevoelige en sympathieke merrie, die het daarbij ook nog heel leuk vond om te lopen, zeer gevoelig op mijn hulpen reageerde en een heel goed uithoudingsvermogen had. Ik vond dat de les heel goed begeleid werd, met veel persoonlijke aandacht voor ruiters en amazones en de mogelijkheid om het abc van het western rijden goed te ontdekken. Daarbij springt uit het langdurig galopperen met heel lichte hulpen en contacten en het spinnen als slotstuk, wat als een technisch hoogstandje gezien wordt. Super om hier aan te hebben kunnen proeven in goed gezelschap.

Jean-Jacques Georges
BBL-lid

Egmond – strand werd duin

Pff.. Nat was het zeker. En koud en stormachtig. Maar toch was het een lekkere rit. Op een haflinger deze keer: Tjetska. Heel lief en betrouwbaar. Ik heb hem zo'n beetje de hele weg de vrije teugel gegeven om nog enigszins goed te maken dat ie z'n bed uit moest in dit weer. Bijzonderheden: Gesine der paard ging er bij liggen, Hans verdwaalde (ja u leest het goed: Hans verdwaalde. Hij deed wel alsof dat niet zo was maar ik geloof er niks van!) en Aad van manege Smit uit Noordwijkerhout reed mee (alsof hij thuis nog niet genoeg paarden heeft). Het was weer gezellig!

Yvonne Royers
BBB-lid

Opgestaan met een gevoel van "oh nee" naar buiten? Na 2 fantastische ritten op kleine Pipo met hele snelle beentjes een keer aan een rustig paardje toe, en zo kwam ik op

haflinger Amigo terecht, die ik na een half uur al in de kofferbak mee naar huis wilde nemen. Het was een heerlijke rit ondanks de regen, wind en kou (extra dimensie??) en Hans heeft ons ook nog de bruisende straten van -Bakkum geloof ik?- laten zien. Genoten!!
Groetjes

Marouska vd Hoorn
BBB-lid

Regen wind regen wind regen wind regen wind regen wind regen wind regen wind
Zondagmorgen 9 febr 2014
Manege Groot
Egmond ad Hoef
7 DIEHARDS
plus..... .. Wie is die man die iedereen kende maar die ik nog niet kon plaatsen. Iedereen die met ons mee wil rijden moet toch eerst een keer hebben voorgereden op de Legmeer? En wat doet deze ruiter dan op deze natte zondagmorgen bij ons ?
Bij navraag hoorde ik.....dat het Aad was, de eigenaar van manege Smit te Noordwijkerhout..... en die had ik jaren niet meer gezien. Sorry Aad, maar zeker een leuke verrassing..... Hij was iets ouder EN kaler geworden EN hij heeft zich netjes gedragen op Wally .....Aad (misschien) tot ziens. Misschien met zo'n dagrit naar de Waterleidingduinen.

De rit regen wind regen wind regen wind regen wind regen wind regen wind. GEERT heeft zich goed gedragen.
Ik had even een andere route..... maar dat zullen anderen wel vertellen.
Het was een natte rit en mijn ruitenwissers gingen pas uit toen ik op de terugweg bij Hoofddorp was.
Iedereen de groeten en we doen het gewoon weer een keer over.....die geplande strandrit.....

Hans Jagtenberg
BBB-lid

Strand- , nee Duinrit op zondag 9 februari

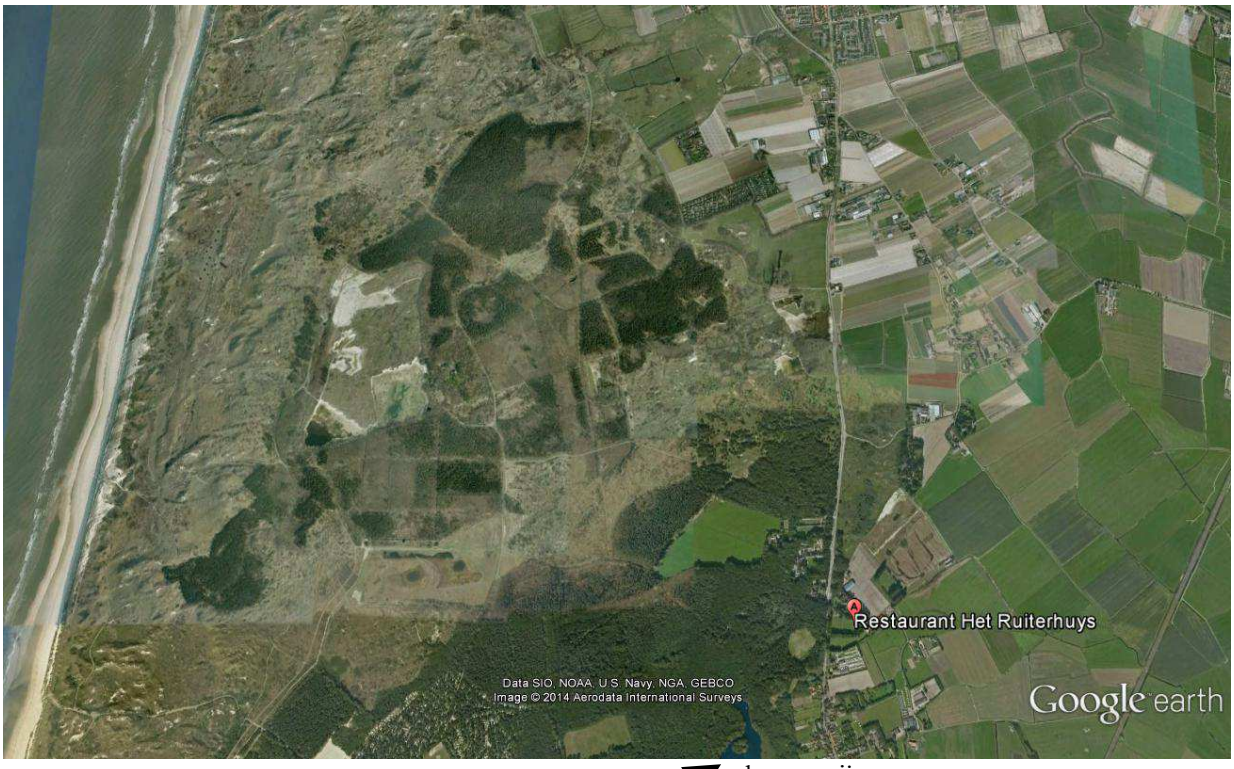
In mijn agenda staat op 9 februari: Strandrit 10.00 -12.00 uur!
Om 8.00 uur stuurde ik Dineke een whatsapp of de rit wel doorging, want in Linschoten stormde het behoorlijk en ik vroeg me echt af of de storm aan zee niet zo heftig zou zijn dat een rit onmogelijk was. Het antwoord kwam snel: het wordt een duinrit.
Dus gauw de auto in richting Egmond a/zee. Tot mijn verbazing waren Robin en Wendy er ook. Zij waren minder verbaasd mij te zien, want Robin had mij laagvliegend over de snelweg ingehaald en gesignaleerd.
Die twee waren er buiten de club om in Egmond om met Pharos (paard van Wendy) naar het strand te gaan. Vanwege de storm hadden ze Pharos toch maar thuis gelaten. Jean Jacques, die met Georgina in de trailer zou komen en met ons (achter Hans) aan mee zou doen, had helemaal afgezien van de rit. Zijn plaats werd ingenomen door een gast. En die gast was voor ons allemaal een grote verrassing, want wij kenden hem van andere buitenritten aan zee – namelijk uit Noordwijkerhout. Het was niemand anders dan Aart Smit van Manege Smit te Noord-

wijkerhout. Aart was op vakantie en kon de paardjes niet missen. De rollen waren dus een keertje omgedraaid: Aart op Wally volgde Hans op Geer. Maar ertussen zat ik nog op Alwin. We mochten allemaal een keuze doen, maar Corina was kreupel en Esprit mocht niet mee. Toen wist ik het niet meer en kreeg ik Alwin.
Alwin had er zin in, want ik wilde Evert en Aart wel voor laten, maar Alwin was het er niet mee eens. Dat hij er echt zin in had liet hij ook in draf en vooral in de galop merken. of hij nou in z'n hoofd had dat hij de 'voorreuter' wilde zijn, ik weet het niet, maar naar mijn smaak zat hij te dicht op Geer. De korte kneepjes in de teugel kwamen wel bij hem aan, maar hij was er niet van gediend – gevolg bokjes. Aart zag het ook en we waren het erover eens, het paard was enthousiast. Gelukkig zit Alwin goed en dus bleef ook ik goed zitten en even later begreep hij ook dat hij er gewoon niet langs mocht.
Na een tijdje meende ik dat hij zelfs ging ontspannen, hij liep wat langzamer in stap, bleef staan – oh plassen dus – maar nee! Hij liet zich door zijn stutten zakken. Voor ik het goed en wel besefte, kwam ik tot de conclusie dat ik beter af kon stappen. Een kleine misstap en ook ik lag in het zand. Iedereen roepen natuurlijk, pak de teugel, laat hem opstaan. Mijn volgende zorg was het weer opstappen, want echt soepel voelde ik me door kou en regen niet echt. Hans had al een mooi plekje uitgezocht, waar Alwin laag en ik hoog kon staan en ja hoor bij een tweede poging zat ik weer. Wat een gedoe! Weer op het paard wist ik ook weer dat Alwin het was die Frederique ooit in de Duindoorn had gelanceerd en volgens mij ook met Dineke een keer was gaan liggen, maar ja niemand had erop gerekend dat hij het ook in de winter deed, het rollen. Jullie zijn dus gewaarschuwd.

Ergens bij Castricum ontstond verwarring over het pad dat we moesten inslaan. Hans ging op het laatste moment in plaats van rechtdoor naar links en dat in galop. Heel wat geschuif en hilariteit, onder een paar lage takken door en toen was er geen pad meer. Het was toch het verkeerde pad constateerde Hans – verdwaald – nee nee niet volgens Hans. Hij wist waar we waren, maar het pad dat er hoorde te zijn was niet meer voor ruiters. Dan maar een klein boogje door Bakkum, in draf door de dorpsstraat en voor de deur van Henny Huisman weer het bos in. Het was niet helemaal de bedoeling, maar zo hadden we wel een nieuwe route. Op gegeven moment herkende ook ik de omgeving weer. We moesten wel aardig doorrijden om redelijk op tijd terug te zijn, maar daar had niemand iets op tegen, noch paard noch ruiter.
We hebben heerlijk gedraafd, lange galops gemaakt, op mooie stukjes gestapt. De regen werd wel steeds heftiger en de wind op de open plekken harder. In het begin kregen we ook nog de volle lading van voren, dus kou in je gezicht, maar op de terugweg hadden we de wind in de rug – stukken aangenamer!
Na het gebruikelijke toetje (heeeeeerlijk), stopte Alwin weer ineens. O nee, niet weer hè! Drijven, kloppen, roepen. Aart, droog van achteren: nu moet ie dus wel plassen. Ik kan het zweren, bij de eerste keer voelde het net zo. Hij weet dus echt hoe die je voor de gek kan houden. Wat een schlemiel!
Al met al, toch weer lekker gereden. Mijn jas hield me goed droog, behalve de knieën werden nat door het opwaaien. En Alwin kreeg ook nog een appeltje, ondanks zijn stoute ideeën.

Gesine Westphal
BBL-lid

Route Egmond rit 9 februari

karpervijver

De route van de Egmond rit van 9 februari voor de liefhebber.
Onderaan, in het midden....Karpervijver die we bovenlangs hadden moeten nemen.
Nu deden we het onderlangs en kwamen toen op de Herenweg (straat van Bakkum naar Egmond)
We zijn linksaf gegaan naar restaurant het Ruiterhuys van Hennie Huisman.
Daar links overgestoken en weer het bos in gegaan, onder het grasveld om naar links (bosrand)

Na het bos schuin links naar boven dan kom je bij het gedeelte duin dat we in stap hebben genomen.
Vervolgens naar boven richting Egmond ad Hoef, Manege Groot

Leuk he ????? Google earth.....

groet
Hans Jagtenberg
BBB-lid

Springles in Egmond

De springles in Egmond was wat mij betreft een groot succes. Lobke een nichtje van Ap gaf les. Ze gaf continu duidelijke instructies en lette erg op je zit. Dit maakte het geheel erg leerzaam. Het was een pittige les, ook te merken aan de twee valpartijen van Ineke en Janneke. Ik zat op Wally een behoorlijk voorwaarts paard. Er waren verschillende hindernissen, welke tijdens de les aangepast werden in hoogte. We hebben een kort parcourtje gesprongen en de hindernissen in verschillende volgorde van verschillende kanten gesprongen.
Alles bij elkaar erg leuk en leerzaam, ook al heb ik nu, twee dagen later, nog blaren op mijn handen van Wally die behoorlijk aan de teugels trok.

Miranda Bik
BBL-lid

Super les en super paard Esprit, veel geleerd dankzij een goed opgezette les, duidelijke instructies en feedback en een goede merrie die het leuk vond om te springen. Zonder aarzeling, en met veel enthousiasme de hindernissen tegemoet gaan en uiteindelijk maar meer en meer willen, en hoger en hoger…. Maar even aandacht en iets over laten voor de volgende keer… hopelijk weer snel!

Jean-Jacques Georges
BBL-lid

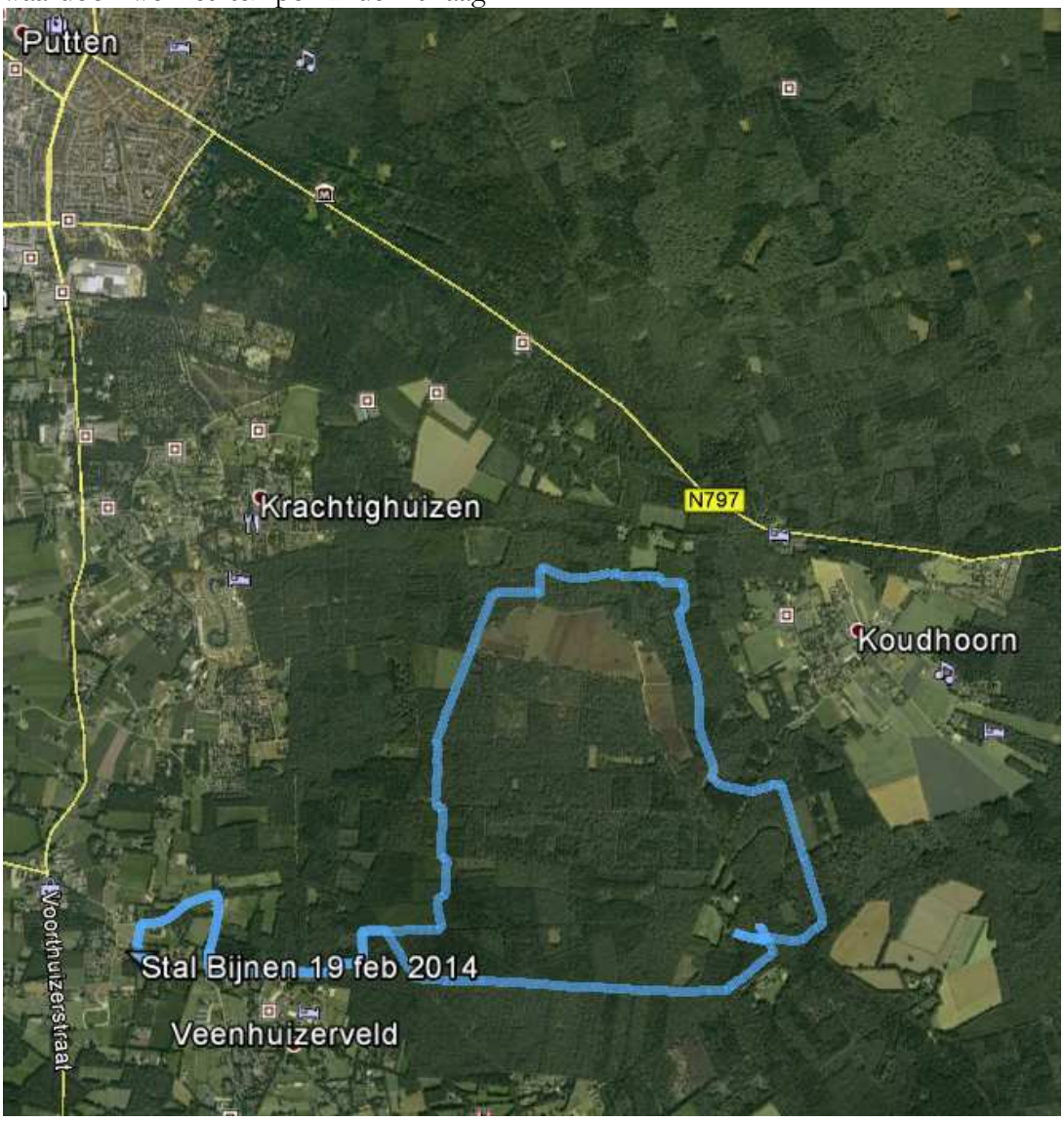
Met geduld en overredingskracht krijg je een koe over een hindernis ;-)
Uiteindelijk toch nog lekker gesprongen met Scotty! Wanneer gaan we weer?

Margie Cats
BBB-lid

Stal Bijnen in Putten

Op zondag 16 februari zijn Jean-Jacques, Dineke en ik naar Stalhouderij van Bijnen te Putten gegaan. Dit is een manege bij de Veluwe waar je zonder voorruiter van de manege, paarden kunt huren. Wij waren benieuwd of dit een geschikte manege was voor BBR evenementen.
Bij aankomst was de eigenaar wat terughoudend. We kregen drie paarden toegewezen, Vernando, Boudewijn en Kwiebes. Jean-Jacques reed op Vernando, een mooie grote actieve ruin, die vooral in het begin van de rit wat zenuwachtig was. Dineke reed op Boudewijn een leuke Fries, met een mooi hoofd. Tijdens het opzadelen kwam die wat zenuwachtig over, maar dit was tijdens het rijden direct over, alleen tijdens de galop terug richting de manege zette hij er flink de

vaart achter. Zelf reed ik op Kwiebes, een gigantisch groot paard (ik kon niet op zijn rug kijken), en ontzettend lief. Was rustig tijdens het opzadelen en goed geschikt om voorop te rijden, waardoor ik het grootste gedeelte van de rit voorop heb gereden. Hij was echter niet heel voorwaarts en moest echt gereden worden.
Na tien minuten stappen over (zand)-weggetjes, langs huizen en weilanden kwamen we aan in het bos. Hier stonden duidelijk verschillende ruiterroutes aangegeven en er lagen veel mooie ruiterpaden. Het was prachtig weer, maar doordat het de dagen ervoor geregend had lagen er wel flinke plassen, waardoor we het tempo in de rit laag hebben gehouden. Het was een prachtig stuk natuur. Bredere zandpaden afgewisseld met wat smallere ruiterpaden. De meeste stukken gingen door het bos, maar er was ook een klein stukje hei en af en toe reden we langs weilanden. Aangezien Kwiebes niet erg voorwaarts was reed Jean-Jacques met Vernando vaak voorop in de galop. Hierdoor konden we lekker doorgalopperen. Af en toe schrok Vernando uit het niets en vlogen Vernando en Jean-Jacques de bosjes in. Waarna Kwiebes die zich nergens druk om maakte weer rustig voorop reed en de rust zich herstelde.

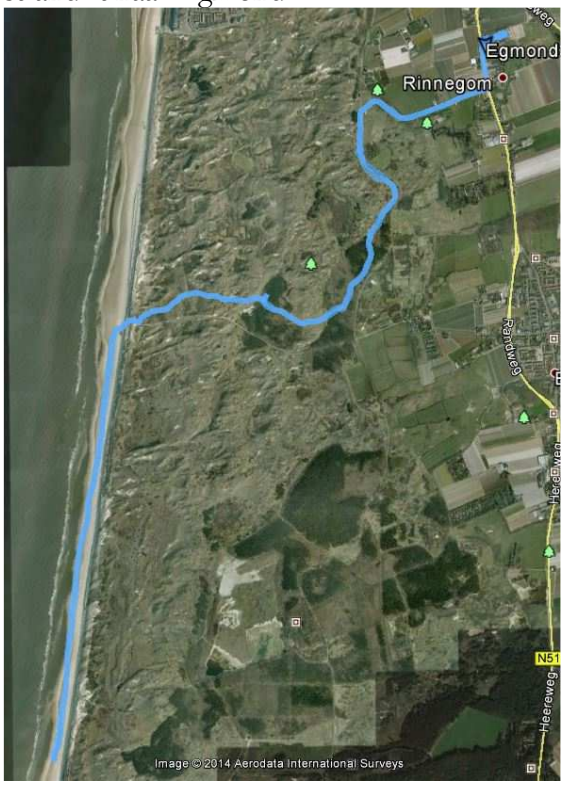
Op het einde van onze route lag een mooie lange brede zandweg, een perfecte plek voor een galop. Vernando had een redelijk tempo en ook Boudewijn die zich de hele rit redelijk rustig had gehouden liet zien dat die toch ook flink wat power had en was ineens

moeilijk terug te rijden. Kwiebes, inmiddels door beide paarden ingehaald, trok zich van de drukte voor zich niks aan en galoppeerde er rustig achteraan. Rustig aan, in stap en draf, gingen we weer terug naar de manege met onderweg nog een kort rustig galopje.
Terug op de manege was de eigenaar een stuk opener nadat hij zag dat wij zijn paarden goed behandeld hadden tijdens de rit en netjes op tijd terug waren. Wij kregen nog een rondleiding over het terrein, langs de logeergelegenheid en verschillende huifkarren en koetsen. We hebben met hem de opties besproken over een mogelijk BBR evenement en er zijn verschillende leuke mogelijkheden. Het gebied was druk bezocht door andere ruiters, menners en mountainbikers, maar je had geen last van elkaar. Er waren mooie ruiterpaden en de paarden waren leuk en goed te berijden. Dit is een manege waar jullie binnenkort meer over gaan horen, want het is zeker een geschikte locatie voor een mooie buitenrit of een leuke menactiviteit.

Miranda Bik
BBL-lid

Privé strandrit in Egmond

Uiteindelijk gelukt iets af te spreken in Egmond, tussen twee vakanties van de heer Jagtenberg door, even twee uurtjes voor een strandrit naar Egmond.

Afgelegd: 15 km

En ja, daarbij super mooi weer, en geen slechte verrassing als we achter de duinen moeten blijven, wat overigens ook zijn charme heeft. (gelukkig voor Gesine)
Aaaah wat is het daar mooi en leuk rijden, vooral met je eigen paard. Ja, ja want Georgina mocht mee, voor de tweede keer op het strand en zo laten zien dat ze haar echte naam ' Magic it's now or never' nog steeds dik verdient. Het was Maaaaagisch!!! Zowel door de duinen met haar soms iets wat gehaaste passen, als op het strand waar ze bijna de zee in gegaan is en qua galopperen niet onder deed aan de snelste van de paarden die er bij waren en zelfs bijna ingehaald (hè Geer en Gerrit?!) heeft. Of toch wel gedaan heeft ook als Gerrit deze versie van de feiten zou willen tegenspreken…?
Het was echt super met Marije, Gesine, Dineke, Gerrit, Evert en Hans, die ons heeft uitgelegd hoe tijdens zo een rit je maximaal van de uitzicht (360 graden) voor even kunt genieten. Twee uurtjes, wel iets te kort, maar intens genieten en daarna Georgina verzorgen om eindelijk op het terras onder het genot van een drankje bij te komen en de bijzondere maar niet oninteressante anekdotes van Evert aan te horen. Dit terwijl Georgina kennis maakte met zeer geïnteresseerde bewonderaars….

Jean-Jacques Georges
BBL-lid

Privé strandrit in beelden

Militairen op bezoek bij manege Groot.

Ze hebben een strandrit achter de rug, als oefening voor Prinsjesdag.

Belissimo gaat ervandoor

Gesine en Marije kijken toe

Evert heeft Belissimo te pakken. Geen enkele omstander durfde haar te pakken.

Jean-Jacques rijdt zijn eigen route, de zee in

Ook in de duinen gaat Jean-Jacques niet langs de gebaande paden

Georgina heeft sjans

Het 'stokje' van Gesine Alkema-Westphal

Het estafettestokje is zonder te vallen overgenomen en vandaag kunnen jullie dus meer over mij te weten komen.

Misschien een half jaar nadat ik vanuit Duitsland voor goed naar Nederland kwam, we zitten in het jaar 1980, hoorde ik van het bestaan van de IBM Ruitersportvereniging en wat mijn oren bijna niet durfden te geloven, ook ik mocht erbij, hoewel ik niet bij IBM werkte – gewoon omdat mijn lief er een baan had! Op dat moment was ik zelf op zoek naar een baan in Nederland en ik vroeg me al af of ik voor operator bij IBM moest solliciteren en mijn sollicitatie als lerares Duits gauw moest intrekken.
Gelukkig kon ik het onderwijs in én leren paardrijden. Hoewel er eerst sprake van een wachtlijst was (men wilde eigenlijk eerst iemand van het mannelijke geslacht als lid hebben), mocht ik na de eerste kijkvrijdag direct op les. Harold was toen de instructeur. Een jaartje later kwam de eerste instructeur van de Bereden Politie Huub (achternaam?) als vervanger en af en toe Dick en daarna Bert, die er nu nog is. In het eerste jaar had ik ook nog privéles van meneer Seis, die nog bij de Kozakken had gereden. Die lessen had ik echt nodig, want ik was niet bepaald een natuurtalent, hoewel meneer Seis, na een ongelofelijke val van mij, daar anders tegenaan ging kijken. Ik was namelijk recht omhoog gelanceerd en kwam na een salto en een rol op de grond gewoon weer op mijn voeten te staan. Meneer Seis vond dat ik maar naar het circus moest gaan, maar ik wist dat ik die stunt nooit nog een keer zou kunnen nadoen. Denk dat ik deze goede afloop van de val aan mijn judolessen had te danken. Dat deed ik namelijk intensief in Duitsland voordat ik naar Nederland kwam. Met steun van de instructeurs en de morele steun van heel wat medestrijders in de club, heb ik volgehouden.
Inmiddels zijn er 34 jaar voorbij gegaan met heel veel lessen (vallen en opstaan) op de Legmeermanege, buitenritten door het hele land, 1 jaar assignment in California/USA, 2 zoons die nu al 30 en 27 zijn, les geven op een MTS in Den Haag en dan in Leiden, bijna alle ruiterweekenden, aquarelleren en schilderen sinds 1994, 14 jaar terug het overlijden van mijn man Theo, waarna ik ook gestopt ben met lesgeven aan een school, hoewel ik dat net 2 jaar ervoor weer had opgepakt op het college waar ook mijn zoons hun middelbare schoolopleiding volgden. Ik zag het werken met pubers even niet meer zitten. Het paardrijden heeft me toen echt heel erg geholpen en me erdoorheen gesleept.
Ergens in 2005 of 2006 ben ik met de club naar Polen geweest voor een hele week paardrijden van boerderij naar boerderij. Dat vond ik toen zo fantastisch dat ik met het idee van Ilona en Dineke (denk ik) mee ging en wij zelf een reis hebben georganiseerd. Het werd een hele week een trektocht te paard naar IJsland met Ilona, Marije en Dineke; daarna met Laura en Evert naar Italië, ten zuiden van Napels; met Dineke, Marije en Ron door de Eifel in Duitsland en de laatste vakantie was met Hans, Fred, Evert, Dineke, Marije, Charlotte en Laura naar Hongarije. Deze zomer gaan Dineke, Marije,

Laura en ik nog een keer naar IJsland. Na elke rit denk ik: wat een verrijking van mijn leven, wat ben ik blij dat ik heb volgehouden.
Wat ik niet moet vergeten te vertellen is, dat ik ergens in 2004 Tinie heb leren kennen op een reis naar Berlijn. Wonder boven wonder was ook hij een paardenliefhebber, houdt van wandelen en museabezoeken en jullie begrijpen het al, sindsdien zijn wij een stel. De Legmeerders kennen hem allemaal, want ook daar laat hij af en toe zijn neus zien en heel soms doet hij mee aan een buitenrit.

Bor

Tinie heeft een kleinzoon die nu 7 jaar is en met z'n tweeën en natuurlijk ook zijn ouders hebben we hem ook een beetje paardengek gemaakt. Zijn eerste lessen en zijn eerste buitenrit (half uur) samen met opa heeft hij al gehad.

Tinie, Gesine en Bor

Net zo lang als het paardrijden, doe ik vrijwilligerswerk voor een contact- en alfabetiseringsgroep voor mensen met een niet Nederlandse achtergrond. Inmiddels ben ik de voorzitter van de Interculturele Contactgroep en hebben we ons bij een wat grotere organisatie aangesloten. Het interview wat in samenhang daarmee werd gehouden, wil ik jullie graag laten lezen, want dat vertelt eigenlijk heel goed wat ik naast alle huisbezoeken, begeleiding naar instanties en de paarden-indeling voor de club op donderdag hoofdzakelijk met de rest van mijn vrije tijd doe.

Maar eerst geef ik nog het stokje door aan **Bionda Schroten!** Ik hoop dat je voor ons in de pen klimt.

Gesine Alkema-Westphal
BBL-lid

IJslanderrit in Loosdrecht

We zijn aldoor op zoek naar nieuwe manages. En zo zagen we een website van IJslanders in Loosdrecht: de IJslanderij. En daar hadden ze het over: ritten op de hei. En dat ze ook veel shetlanders hebben en dat heet dan de shetlanderij.

Even uitproberen. Ik bel voor een rit voor 2 uur voor 3 personen: Gesine, Marije en Dineke.

We kwamen eraan, stelden ons voor aan de eigenaresse en ze vertelde meteen de namen van de paarden: Halrun, Fram en Jolee. En of we de omgeving al kenden? Nee. Maar volgens haar was het niet moeilijk. Je kan niet echt verdwalen op dat stuk hei bij Loosdrecht. We kunnen dus weg zonder manegebegeleiding? Ja, dus. Het was oorspronkelijk een manege met shetlanders en daar zijn later ijslanders bijgekomen.

Ondertussen was er een meisje dat een ijslander en een shetlander meenam voor een verjaardagspartijtje. De shetlander was voor haar nichtje. Ook kwam er een andere groep kinderen voor de shetlanders. Dus de eigenaresse, Ineke, had het druk. We werden geholpen door wat meisjes en een jongen die daar rondliepen. Wij poetsen, opzadelen en toen opstappen. Ineke besloot toch maar om ons het eerste stuk met de fiets te begeleiden. We moesten wel een kwartier door het dorp stappen voordat we bij de hei waren. Maar toen keerde zij om en konden wij zelf verder op stap gaan.

Dat hebben we dus gedaan. De paarden konden goed tölten, maar ook galopperen. Ik had wel een zadel waar ik spierpijn van kreeg. Na ongeveer 5 kwartier ben ik even afgestapt en bood Marije aan dat ik wel op haar paard kon. Even lopen en toen opstappen. Echter het zadel op Harlun zat toch wat los en Marije schoof naar beneden. Toen het zadel er opnieuw op doen en ik voor alle zekerheid maar even tegenhangen. Daarna ik op mijn paardje. Ik moest de beugel wat langer maken en ineens lag die op de grond! Ik weer afstappen, beugel weer vastmaken aan het zadel en weer opstappen. Bij het einde van de hei moesten we door een hek. Ik weer afstappen om het hek open te doen en daarna probeerde ik weer op te stappen waarbij Marije ging tegenhangen. Maar Fram liep door en Marije had ineens mijn beugel in haar hand. Weer beugel bevestigen en maar opstappen zonder dat iemand tegenhing.

We moesten ook nog even naar Ineke bellen zodat zij ons weer te fiets door het dorp kon begeleiden. Maar ik denk dat we nu de route wel kennen.

Ineke vertelde dat ze ook nog een alternatief heeft: een dagrit naar Lage Vuursche. Dan rij je vier uur, met halverwege ergens lunch. Marije en ik zaten te bedenken dat je misschien ook 2x 2 ritten ervan kan maken: de 1e groep naar Lage Vuursche en de andere groep terug. Maar dan zit je wel met de logistiek van auto´s. Of misschien de ene groep paardrijden en de andere groep fietst mee en ´s middags wissel je van paard/fiets?

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Vince, een jong paard met een toekomst

Mirjam en June met Vince en Pukka

Een mooi paard en mooi verhaal voor mensen die in paarden en toekomst geloven, kunnen zien en ontdekken, voelen en doen, bereid zijn een kans te creëren ook als dit betekent risico's nemen maar zich daardoor niet laten tegen houden…., tijd en geld vinden en investeren, en vooral positieve aandacht willen geven …..

Vince is een jonge paard van iets meer dan 9 maanden, zoals veulens het zijn komt hij ongelooflijk lief en vriendelijk over. Hij werd gekocht voor de sport, maar bleek bij aankomst op de manege atactisch te zijn: een aandoening waardoor de zenuwen in de rug- of halswervels bekneld zijn geraakt en wat dus zijn coördinatie sterk beïnvloedt. Vince loopt dus als een dronkenman en heeft coordinatieproblemen, vooral bij de achterhand.

De eigenaren die er niet op hadden gerekend een paard met ataxie te hebben gekocht, waren van plan een rechtszaak aan te spannen om hun geïnvesteerde geld terug te krijgen. Buiten dit zagen ze geen toekomst voor Vince, hij zou maar blijven voor het bewijs en de rechtszaak. In de tussentijd kreeg Vince ook maar heel weinig aandacht, bleef alleen in zijn box, zonder eruit gehaald te worden om van wat meer bewegingen te kunnen genieten en contact met soortgenoten te kunnen hebben.

Vince in januari, voordat Mirjam hem overnam

Deze bijzondere situatie viel op bij een aantal paarden eigenaren. Hier hoorde Mirjam, ook bij. Zij ging op zoek naar informatie over de situatie en achtergrond van Vince, zijn aandoening en de behandel mogelijkheden.
Heel snel ging ze zich inzetten om de leefomstandigheden van Vince te verbeteren, zijn stal uitmesten, voeren, ontwormen, aan Vince aandacht geven en zijn leven veraangenamen met paarden lekkernijen. Dit met de steun van haar man en vooral haar dochter June.

Na enkele weken was het al duidelijk te zien dat Vince een andere uitstraling kreeg en van de aandacht goed kon genieten.
Uiteindelijk besloot Mirjam Vince over te nemen om hem een paarden toekomst trachten te kunnen geven. Een flinke financiële investering, die er wel toe leidde dat de eigenaren af zagen van de rechtszaak.
Daarnaast zorgde Mirjam ook voor een goede medische behandeling. De behandelingen voor de ataxie lijken goed aan te slaan, Vince maakt een sterkere indruk en beweegt al veel beter.

Vince met pukka

Mirjam heeft verder gezorgd voor gezelschap in de vorm van een shetlander pony'tje, Pukka, die dag en nacht bij Vince verblijft. Pukka heeft er zeker aan bijgedragen dat Vince na maanden verbleven te zijn in zijn box, durfde eruit te komen en zo de grote wereld te gaan ontdekken…Ah wat een uitdaging voor dit jonge paard…
Inmiddels voelt Vince zich al zekerder en sterker en begint praatjes te krijgen…hij zal misschien bij andere veulens in en opfokstal verder van het leven leren en gaan ontdekken wat het is een paard te zijn…

Vince met Mirjam

Hoewel de toekomst nooit zeker is… en voor een paard met ataxie zal dit nog meer het geval zijn heeft Vince een toekomst gekregen en gaan Mirjam en June vol enthousiasme door om kwaliteit aan zijn leven te geven en hem een toekomst te bieden. Super! Je hart op de juiste plaats te hebben en durven ervoor te gaan.

Meer informatie over Vince is terug te vinden op de site:

- www.facebook.com/helpvinceredden

Jean-Jacques Georges
BBL-lid

Gesine kijkt verder dan 't kofschip

Hoe je Nederlands leert met een afvalkalender

Als geen ander kan taaldocente Gesine Alkema zich verplaatsen in de vrouwen aan wie ze wekelijks Nederlandse les geeft. "Ik kwam hier zelf ook als allochtoon binnen."

Gesine vertelt dat ze in de jaren '80 als Duitse naar Nederland kwam vanwege de liefde. Al spoedig werd ze als nieuwe inwoner van Linschoten gevraagd om mee te helpen bij de alfabetisering van gastarbeiders die in de dakpannenfabriek werkten. Nu, dertig jaar later, geeft ze nog wekelijks taalonderwijs aan een groep van tien allochtone vrouwen. Ze komen iedere donderdagochtend bij elkaar in de oude fysio-praktijk.

Burenakkefietjes voorkomen

Voor dit werk ontvangt Gesine geen salaris. Het taalonderwijs wordt helemaal georganiseerd door vrijwilligers. Wat drijft de Linschotense om hier wekelijks tijd voor vrij te maken? "Deze dames vielen tussen de wal en het schip. Zonder deze taalontmoetingen zouden ze hun huis niet uitkomen," vertelt Alkema. "Het niet kennen van de Nederlandse taal en gewoontes kan ook voor vervelende situaties zorgen. Ze vertellen me dat ze in problemen komen met de buren vanwege het afval dat ze aan de straat zetten. Daarom hebben we ook samen de afvalkalender behandeld. Verder is klokkijken een belangrijke. Want hoe zorg je anders dat je op tijd bij een tandartsafspraak bent?"

Gesine gebruikt de klok om kloklezen uit te leggen.

Vrijwilligerswerk

Of je nu jong of oud bent, iedereen kan vrijwilligerswerk doen. Maatje voor iemand, chauffeurswerk, activiteitenbegeleider, maaltijdbezorger, er is van alles te doen. Overweegt u ook vrijwilliger te worden? Op www.swomontfoort.nl vindt u een vacature-overzicht. Staat er niets voor u bij, maak dan een afspraak met de SWOM. Zij kijkt graag samen met u naar de mogelijkheden.

Ook een schoonmaakster moet Nederlands kunnen

Mevrouw Demirbas uit Turkije is blij met de taalontmoetingen van SWOM op donderdagmorgen. Ze is door de gemeente naar de groep doorverwezen. "Toen ik net in Nederland was, wilde ik het liefst terug naar Turkije," vertelt ze. "Maar we bleven hier voor het werk van mijn man. Het is belangrijk dat ik Nederlands spreek, bijvoorbeeld voor mijn werk. Ik heb veel schoonmaakwerk gedaan en het is wel eens gebeurd dat bij het afsluiten van het pand het alarm afging. Als je moet bellen, is het erg moeilijk als je de taal niet goed spreekt. Nu gaat het veel beter."

Ontmoeting centraal

Gesine wil de vrouwen graag wegwijs maken in Nederland. Ze noemt de bijeenkomsten daarom ook geen 'taalles', maar 'taalontmoeting'. "Ik wil verder gaan dan spelling en grammatica. We sturen bijvoorbeeld samen kaartjes als iemand ziek is. Want ook dat hoort bij de Nederlandse gewoontes. En waar zet je eigenlijk het adres neer? Ik help ze bij alles op weg."

'Een lach op het gezicht van de vrouwen - dat vind ik prachtig!'

Open sfeer in Linschoten

Alkema wil dat de vrouwen zoveel mogelijk kunnen deelnemen aan het alledaagse leven in Linschoten. Over de sfeer in het dorp is ze positief. "Ik vind persoonlijk dat de Linschotenaren vrij open zijn. Er is acceptatie over en weer, ondanks de verschillen." Een mooi voorbeeld vindt ze de Burendag. "Het lokale mannenkoor was dit jaar weggevallen en op het laatste moment kon er een Marokkaanse mannendansgroep uit Utrecht geregeld worden. De Nederlanders stonden lekker mee te swingen."

"Ik merk dat we er als vrijwilligers in slagen om de dames een plek te bieden waar ze zichzelf kunnen zijn. Ze worden er vrolijker van," vertelt Gesine. "Als ik in de loop van de ochtend een lach op het gezicht van de vrouwen zie, dan vind ik dat prachtig!"

Notulen ALV 2014

Aanwezig:
Charlotte Janssen
Mariette Jansen
Erica van Ockenburg
Margie Cats
Hanneke van Zadelhoff
Evert Goede
Tim Willer
Tineke Jonkman
Martijn Odijk
Ewelina Markowska
Miranda Bik
Roy Busselaar
Gerrit Goede
Hans Jagtenberg
Gesine Westphal
Jean-Jacques Georges
Dineke Hoekstra
Marije Verduijn

Afwezig met afmelding:
Like vd Veer
Joke vd Steeg
Tinie Akkermans
Wlodek Jadczak
Ron de Groot

Opening:
De vergadering wordt om 21:45 geopend door de voorzitter. Jean-Jacques heet iedereen welkom en meldt dat hij en wij allemaal (onverwachts) tevreden kunnen zijn over hoe de zaken in 2013 zijn verlopen. Er zijn geen mededelingen.

Notulen 2013:
De notulen (verschenen in de Stalpraet van mei 2013) worden goedgekeurd.

Evenementen:
De les in januari werd afgelast door de manege wegens het barre weer.
Op 24 februari was er een springles, gevolgd door een voltige les bij Manege de Groot in Egmond.
Op 17 maart is er een rustige strandrit geweest in Noordwijkerhout. Gesine merkt op dat deze strandrit erg geschikt is voor mensen die voor de eerste keer een strandrit willen meemaken.
De picknickrit in Ede op 14 april was weer leuk. Gezien het weer werd de picknick gehouden op de manege.
Op 5 mei hebben we een rit door het Amsterdamse Bos gemaakt vanuit Manege de Jong met een erg voorzichtige voorruiter.
De IJslanderrit van 9 juni in Zeeland (Brabant) was ook erg voorzichtig met begeleiders op de fiets en was daardoor niet zo geslaagd.
Het bezoek aan de stallen van Paleis het Loo vonden de leden erg leuk, vooral omdat je gewoon een praatje kon maken met de mensen daar in de stallen.
Het ruiterweekend in de Ardennen van 5 t/m 7 juli was erg geslaagd door de gastvrijheid van Joni en Patrick (de eigenaars van Domaine du Menil), de leuke paarden (die maar 2 gangen kenden: stap en galop), en het mooie kampvuur gemaakt door Evert.
De Tinkerrit gepland op 8 september werd afgelast wegens slecht weer.
De oefening voor Prinsjesdag op 16 september op het strand van Scheveningen was erg leuk. Er waren ook Russische ruiters aanwezig die erg veel aandacht kregen.
De rit van 6 oktober op Texel was erg leuk door het mooie weer en de leuke goed ingereden Belgische trekpaarden.
De geplande strandrit op 27 oktober bij Manege de Groot werd een duinrit maar daarom niet minder spannend.
De 2e rit door het Amsterdamse Bos bij Manege de Jong op 17 november was ook erg spannend omdat alle paarden wat onstuimig waren en sommige ook wat bokkig.
Tijdens de snertrit op 15 december was het prachtig weer. En Miranda weet nu dat Corina je het hele strand wil laten zien.
De Westernrit op 19 januari in Starnmeer werd door iedereen als erg leuk ervaren. Leuk om ook eens een andere rijstijl te ervaren.

Historie:
In 2013 zijn er in totaal 125 deelnemers mee geweest met de evenementen van de BBRR. Dat was vergelijkbaar met het aantal in 2012.

Planning:
In de planning staan nog de springles bij Manege de Groot op 23 februari en een IJslanderrit in Kuinre op 23 maart. Voor de maanden april, mei en juni is de commissie nog bezig activiteiten in te plannen.

Ruiterweekend:
Gekeken wordt of we een ruiterweekend op Ameland of in Loon op Zand kunnen organiseren in juni of juli. Ook zijn er plannen om in september een internationaal weekend in Baie de Somme (Frankrijk) te houden.

Legmeer:
We hebben nu op donderdag 2 lesuren met meestal 8 paarden. De manegehouder berekend nu het werkelijke aantal paarden dat op een avond is ingezet, wat een voorwaarde was van de BBRR voor de switch naar de donderdagavond.
We hebben 4 nieuwe ruiters mogen verwelkomen dit jaar. En er komen nog 2 mensen voorrijden als aspirant BBB lid.

(Gesine vertelt dat de dierenarts, die op de Legmeer manege de paarden behandelt, lezingen geeft en les geeft in het toepassen van EHBO bij paarden. Het is misschien een leuk idee om ook voor leden een lezing te organiseren?)

Fooienpot:
Uit de fooienpot zijn de rondjes op de ALV en de BBQ gefinancierd. De stand eind december is 267 euro. Hiervoor is nog geen bestemming bedacht. (later wel: als dank voor de vrijwillige inzet van verschillende leden (bestuur en coördinatoren) trakteren op een gezamenlijke etentje

Financiën:
Voor 2013 was er een klein verlies begroot, maar het jaar werd toch positief (188,-) afgesloten. Dit kwam vooral omdat er minder deelnemers dan begroot zijn geweest en er dus minder subsidie is gegeven. Aan jaarcontributie is er minder ingekomen als begroot. Het eigen vermogen was op 1 jan 2013 4696,- en per 31 dec 2013 4884,-.
De kascontrole is uitgevoerd door Tineke en Erica, die de boeken hebben goedgekeurd.

Begroting:
Momenteel hebben we 40 BBB leden en 15 BBL leden. De begroting voor 2014 is gebaseerd op het aantal leden dat we nu hebben en de regel dat we 5,- subsidie geven op de evenementen en dat een lid 10 % korting kan krijgen op een kijkevenement. Het saldo netto van de begroting 2014 komt uit op -403,-. Alle aanwezigen stemmen in met de begroting.

Pauze

Bestuursverkiezingen:
Jean-Jacques stelt zich opnieuw verkiesbaar als voorzitter en wordt herkozen. Dineke gaat als zittend penningmeester haar 2e jaar in. Marije stelt zich verkiesbaar als secretaris en wordt verkozen.
De kascommissie voor 2014 zal wederom uit Tineke en Erica bestaan.

Commissies:
Stalpraet: Ron heeft toch niet genoeg tijd voor en feeling met het redactie werk. Er wordt een nieuw lid gevraagd om Marije en Dineke te helpen.
Evenementen: Miranda, Marije en Dineke vormen om dit moment de commissie, en worden ondersteund door JJ en Laura. Laura heeft de Texel rit en Westernrit geregeld. JJ is op zoek naar een leuke manege en omgeving voor een rit in april en of mei.
Legmeer: De indeling wordt door Gesine gedaan maar we zoeken nog iemand die bij afwezigheid van Gesine haar taak kan overnemen.
Kortom, voor alle commissies kunnen we wel ondersteuning gebruiken.

Wijzigingen huishoudelijk reglement:

Bij het voorstel wordt nog een wijziging ingebracht. De zin "Het Bestuur benoemt de Evenementen Commissie en de Stalpraet Redactie." wordt gewijzigd in "Het Bestuur benoemt de Evenementen Commissie, de Stalpraet Redactie en de Legmeer coördinator."
De zin "De Legmeer coördinator wordt voor een jaar gekozen door de Algemene Ledenvergadering." wordt eruit gehaald.
De wijzigingen worden aangenomen.

Ingebracht agendapunt
Benoeming Erelid:
Er vindt een gesprek plaats over de vraag wanneer een persoon voldoet aan de criteria die zijn opgesteld waaraan een erelid moet voldoen en wat men verstaat over bijzondere inzet voor de BBR als criterium. Voor sommige leden die aan de criteria om erelid benoemd te worden niet voldoen zou een andere teken van waardering plaats kunnen vinden voor hun inzet. Sommige leden zouden wel in aanmerking komen voor een teken van waardering bv voor hun langdurige en trouwe betrokkenheid met de BBR.

Rondvraag:
Tineke vraagt of we weer naar een demonstratieavond van de bereden politie kunnen gaan omdat dat zo leuk was.
Hans J vraagt of er nog een buitenrit in Egmond vanuit de BBRR georganiseerd gaat worden. En wanneer wordt een privé rit een BBR rit?
Miranda merkt op dat tijdens de wissel tussen het 1e en 2e lesuur er soms wel heel veel mensen in de bak zijn, wat zijn weerslag heeft op paarden als Araby en Ginger. Het verzoek is dan ook om minder lang in de bak te blijven na het wisselen.

Sluiting:
Jean-Jacques: Ik wil graag iedereen bedanken voor hun komst. Dank aan alle mensen die zich inzetten voor de Legmeer en de club en de mensen van de verschillende commissies. Speciale dank aan Dineke en Gesine, die dag en nacht Multi inzetbaar zijn.
De vergadering wordt gesloten om 23:20 met een hamerslag van de voorzitter met enig materiaal schade tot gevolg, wat snel wordt hersteld door Miranda.